

Asszonyoknak és figyelmes férjeknek...

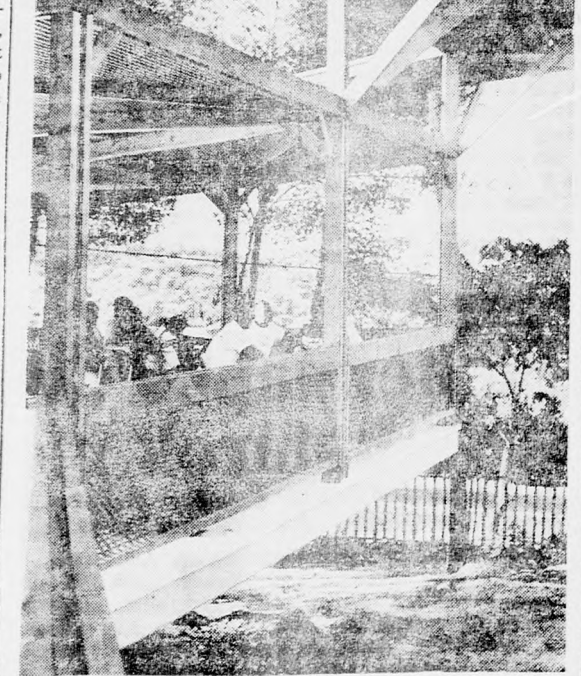
(A vásárló és a kereskedő szolgálatában)

Inyencek figyelmébe

Igazi olasz „ristorante” a tivoni táborozó telepen

A nemrég felavatott tivoni táborozó telepen (egy pusztalányi és a názári tó között) és a názári tó mellett (a ház közelében) új attrakció van: egy valódi olasz vendéglő, ahol a római gettó ételkülönlegességeit szervesüléssel és illikus környezetben...

ételkülönlegességeit, amelyek receptjeit nemzedékek óta adják le lányaiknak a római zsidó családnyak. Sorra kósztoljuk a „conciát”, a „raviole”, a „rolada fantasia”, a „stracotto” gulyást...

„Rabiátus” spagetti, avagy római zsidó menü a názári tó mentén

Az árnyékos lugasban kifogástalan ízléssel berendezett, 60 személyes „ristorante” két római üdületben, Alberto Sermonate és Leone Segre kezdeményezésére, akik Konesszióban béklik a camping-tábor és akik egykoron a názári tó mellett a „ristorante” két római üdületben, Alberto Sermonate és Leone Segre kezdeményezésére, akik Konesszióban béklik a camping-tábor...

Az árnyékos lugasban kifogástalan ízléssel berendezett, 60 személyes „ristorante” két római üdületben, Alberto Sermonate és Leone Segre kezdeményezésére, akik Konesszióban béklik a camping-tábor...

Az árnyékos lugasban kifogástalan ízléssel berendezett, 60 személyes „ristorante” két római üdületben, Alberto Sermonate és Leone Segre kezdeményezésére, akik Konesszióban béklik a camping-tábor...

Érdekes asszonyok:

Nurit Hirsch — zeneszerző

Sikeres zeneszerző. — De hogy egy dalnak mitől van sikere, azt ő sem tudja. Elgondolkodva fejtgeti: — A közönség kiszámíthatatlan. Az ember azt hiszi, hogy szerzeményéről, hogy ennek biztos frenetikus sikere lesz. A közönség mintha bedugdosná a füleit, nem akar tudomást szerezni róla. Egy másik dal, melyhez alig fűzünk reményeket — óriási sikert arat. A suszterinasok is azt fűzölké. Ki érti ezt? Hét éves kora óta zongorázik. Hogy ma mennyi idő, azt nem mondja meg. Pedig nyugodtan megnemondhatná. Valószínűleg fiatal. Bizonyították a legújabb képe is. A gimnáziummal párhuzamosan végzte a zenekadémiát. Közben kenyeret is keresett, ugyanis egy balettszínházban zongorázott. És kedvvelét sem hanyagolta el: népi táncosportot vezet.

szerepményemet a könnyűműfaj piacára. De ehhez szorgalmas voltam nagyon...

— Mi volt a következő lépése? — A dalokkal elkészültem valahogy, de nem volt, aki énekelje. Ki kellett vinnem jártam. Ott találtam egy kiadót, aki érdeklődést tanúsított néhány dalom iránt. Majd meglátjuk. Amerika nagyon nagy. Nem a legkényesebb ott befutni... Most van egy új, nagyon tehetséges szövegírója. Ehud Manor. Már két áttűtöt sikerült slágerit írjak együtt. „Emlékezem rád” és „A hét első napja” címmel. Ma már a legkeresettebb könnyű műfajú zeneszerzők egyike Nurit Hirsch. A szórakoztató együttesek, a díz-zók és a szerzők eloadók egy aránt hozzá fordulnak, ha egy „biztos” száma van szűkségük. Knapadhatatlanul ontja a melódákat. — Mit csinál még a zeneszerzésen kívül? — Uszni nagyon szeretek. És természetesen táncolni. Népi táncokra gondolok. Az boldogok tesznek... — Tavalaj New-Yorkban

Amerikai level:

Ki lesz a Fehér Ház asszonya?

Az ország közvéleményét egyre inkább hatalmába keríti a nagy kérdés: Ki győz az ősi elnökválasztáson. De ez a nagy kérdés több fontos alkérdésre oszlik. Az egyik például, hogy ki lesz a Fehér Ház az elnöki rezidencia új asszonya?

— Az első dallamokat még gimnazista korában vetette kotta-papírra. — A férjem — illetve akkor még csak udvarlóm — ismerete meg elsőként ezeket a dallamokat. Ő kért meg, hogy írjon hozzájuk szöveget. — Végül is a páncélos erők együttese iktatta műsorába az első dalokat Nurit Hirsch szerzeményéből. Aztán megismerkedett Chává Albertin énekesnővel, aki az egyik legnépszerűbb előadó. Egyre-másra vitte sikerre a dalait. — Külföld? — Tavalaj New-Yorkban

A halandzsa apja

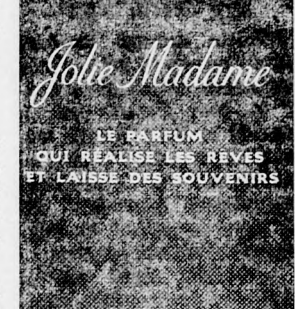
Közi: FARAGÓ MIKLÓS

Az Uj Kelet előző, innesi számában Benedek Pál kollégám megemlékezett Karinyth Frigyes halálának 30. évfordulójáról, a nagy író egyik oldaláról jellemző néhány idézettel. Ehez az élőzetes olvasmányhoz, mint-hogy Karinyth nem lehet betelni, magam is csatlakozom, szintén idézetekkel, azon a jogan is, hogy egyike vagyok a még élő kevés kortársaink. Sok szép emléket örökök róla, többek között, éveken át volt kártyapartnerem. Aik nem ismerik a kétszemélyes kártyajátékot, külön azoknak annyit, hogy az úgynevezett 52 lapos francia kártyával játszassák. Aki ismeri a kártyajátékot, egy perc alatt megtanulhatja a „kaszinót”. Eppen ez a vesztély benne, mert ahhoz van szükség, hogy valaki jól, a nyereséshetőségével vegyen részt benne, nagy gyakorlat és kitünő memória szükséges. Az 52 lapból 3-3-at osztanak, a többi a talonban marad. A jó játékos folyton figyeli a lapokat, s mire a parti végére ér és még lebortított kártyáért harcolnak, tudja, hogy milyen figurák azok. Ha a két játékos közül az egyik ismeri a másik hosszabb távon el van veszte. Karinyth képtelen volt megjegyezni a kijátzott kártyákat, mert egész idő alatt beszélt, beszélt, egy pillanatra sem állt be a szája, én viszont a játékra figyeltem, s csak néha ütöttem meg a fülemet egy-egy szó a halandzsa nyelvezetéből, de szótlanul játszottam végig a partit. Hallgatásomhoz kapcsolva egy nevet is kaptam tőle, de sajnos, még a mai sex-korszakban sem bírja el a nyomdafestéket. Alább éppen a halandzsáról, arról a ma absztraktnak nevezhető nyelvéről, pontosabban a történetéről adok át az utókorunk, magától Karinythtól származó hiteles adatokat.

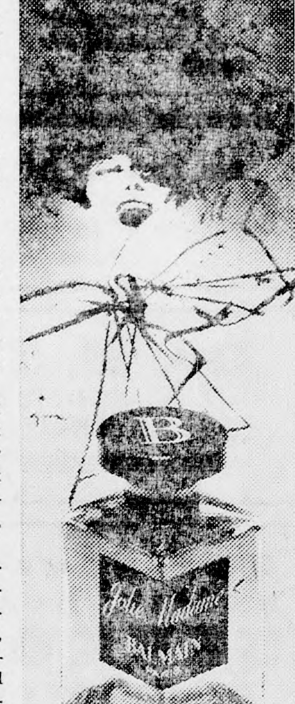
re se vettek, mikor Józsi szerényen odaállt az asztalhoz és nem is hallgatták, ahogy ezt, vagy azt kínálta. Rajótt, hogy mindegy, mit beszél, úgy sem figyelnek rá. Ettől kezdve értelmetlen zagvaságokat hadart, amíg fel nem figyelték rá. A szakértőnek hallgatja, fél-szemmel megéllőzt egy kicsit, amit már régen szerettek volna venni és mellékesen megkérdezte, mennyi a kibic rendesen felállt, kisít tárnolygva és a fejét tapogatva, hogy ott van még a nyakán, sietve eltűnt. Zavartalanul átadhattuk magunkat az alkotás örömeinek a 1. koronát. Ilyen kedves fű volt Józsi. Az értelemten halandzsa addig áradt belőle, amíg a kávéházi vendégek fel nem tűnt, hogy talán nem hall jól, mert nem érti, hogy mit beszél ez a kucserber-féle figura és jobban kezdett figyelni. Ebben a mesterségesen előidézett lejektani pillanatban Józsi letett az asztalra valamit, amire mindig szükségünk lehet, de mindig elfelejtjük megvenni. Karinyth így írta le Halandzsa című humorregijében ezzel az új nyelvel való első találkozását (csak néhány sor idézőnk, nagy kihagyásokkal): „Egy úr ült le mellém a kávéházban, jómodorú, szerényen figyelt. Mindenféle dologról beszélgetett. Egyszerre megszólalt az én új ismerősem: — Bocsánatot kérek, énnek is ide a pincérez kiszera méra min, hozzam? — Pardon — mondom — de a többi hajók — nem érem. — Igen — mondom —, biztosan lehet. — Hát akkor adja ide, levesszem. — Mit? — Hát az a pincérez elhívte: — Hát az ő koronát... — Ja úgy, pardon — hebegem rémülten és reszkető kezgel nyújtok át őt koronát, aztán elbűsözöm és látóanyagok a parterre. Ni, már a lábaim is reszketnek. Vége. Ilyen fiatalon!... Egy barátom fog meg. — Mit beszéltél azzal a halandzsa-emberrel? Te is beugrottál? Rám néz, mindent megért, röhg. — Na sejtettem! Hát tud meg, ez az ember feltalálta a halandzsa-nyelvet. Értelmetlen szavakat kever bele a mondatba és amikor az ember félleg megőrült, hogy nem érti, őt koronát kér kölcsön...”

A HALANDZSA FELTALÁLÓJA

A közhit szerint a halandzsa-nyelv Karinyth Frigyes találmánya. Iról nagyságát nem kisebbíti, ha megírjuk, hogy ez tévedés: nem az ő találmánya, viszont az írók közül egyedül ő ismerte fel benne rejlő lehetőségeket. Karinyth „Mint Vélgában” című humorregijébe így írja le ennek az „absztraktnak” nyelvnek a születését: — Hol s merre jár ő, merre vetette a kötőszót, drága pajtásomat, Jókát, mióta az a nézeteltérés volt közöttünk s ő annyira sziverte a dolgot, hogy eltűnt látáshárom?... Mert költők voltak mi ketten, ő igen és még minők! Huszonkét évesek, szerkilencszáz-tízben a New York kávéház erkélyén... — A Józsa nem költött alak. Józsi — ezen a néven ismertük — közgazdatislag kávéházi mozgósárusnak nevezett lény volt, alacsony, fiús alakú, szöke, csinos ifjú. A kávéházakat járta délutáni uszonaidobán és az esti órákban, jól-illőzöttben, megnyerő szerénységgel kínálta a nyakában lógó asztalka zsűfölt protékáját. A kávéházi vendégek egyik asztalánál heves vitában, a másiknál domióban, vagy sakkasztában elmerülve, ész-

„Jolie Madame”

LA MAISON PIERRE BALMAIN PARIS

Miss Balmain pour la jeune fille élégante et la femme sportive

REPRESANTE EN ISRAEL PAR „REVOLUN”

6 fapaszírt, 6 hűségese a "SHEMEN" gyártmányokhoz

Szolgalatára... legújabb készítményünk szűnyevok, legyek, szabogarak és más rovarok ellen.

ZBENG használata egyszerű, gazdaságos, tisztítja a levegőt.

Permetezzen a szobán, a fürdőszobán, a lakásban. Kellemes illata, ahogyan mondjuk, „ZBENG”-gel permetezzen a szobán.

של סוכר כחמוץ סוכר כחמוץ

2a Uj Kelet 1968 IX. 27

BRILLAT-SAVARIN A VENDÉGLÁTÁSRÓL

Brillat-Savarint a XVIII. század nagy életművésze a szó szoros értelmében beette magát a halhatatlanságba. Inyencesége és mindaz, amit arról írt, még is elevenen tartja jó néhány okos és szellemes gondolatát az étkezéssel kapcsolatban. A nemrégiben újra kiadott műveiből kiválogattunk néhány ma is jól használható tanácsot a vendéglátás művészetéről. Ime a szemelvény:

1. Ügyelj rá, hogy egydült étkező társaság tagjaitól rökön érdeklődési embereket hívj meg asztalodhoz, de ne olyanokat, akik a munkahelyi együttműködésben már egymásra untak. Az asztal körülülétek, kölcsönös érdeklődésűek legyenek.

Korrupciós teher

A malézai Korrupció-ellenes Bizottság megállapította, hogy a politikusok és kormánytisztviselők felesége (illetve felesége) ösztönzik férjüket megvesztegetési összegek elfogadására, hogy autót, óskereket és divatos ruhákat vásárolhassanak maguknak.

A Korrupció-ellenes Bizottság azt mérlegeli, hogy különleges büntető rendelkezéseket alkalmazzanak a korrupciós teher ellen. Addig is, amíg ilyen törvényt a parlament megszavazza, bűnrészesség címén indítsanak büntető eljárást a korrupciós teher ellen.

Ha egy csésze jó kávét akar, készítsd mindig cikóriánk hozzáadásával:

AROMATIC

„VITA” INSTANT PUDING

Kitünő!

INGYEN DOBOZT! kap, amikor 5 doboz Vita instant pudingot vásárol, az új készítmény bevezetésékor. Minden dobozban szelvény. Gyűjtésén össze 5 szelvényt és kap értek egy doboz pudingot az üzletben. Igyekezzon kihasználni az alkalmat, mert az ajánlat 68 septe. 30-ig érvényes.

NEM KELL FÖZNI

VITA

A halandzsa apja

Közi: FARAGÓ MIKLÓS

re se vettek, mikor Józsi szerényen odaállt az asztalhoz és nem is hallgatták, ahogy ezt, vagy azt kínálta. Rajótt, hogy mindegy, mit beszél, úgy sem figyelnek rá. Ettől kezdve értelmetlen zagvaságokat hadart, amíg fel nem figyelték rá. A szakértőnek hallgatja, fél-szemmel megéllőzt egy kicsit, amit már régen szerettek volna venni és mellékesen megkérdezte, mennyi a kibic rendesen felállt, kisít tárnolygva és a fejét tapogatva, hogy ott van még a nyakán, sietve eltűnt. Zavartalanul átadhattuk magunkat az alkotás örömeinek a 1. koronát. Ilyen kedves fű volt Józsi. Az értelemten halandzsa addig áradt belőle, amíg a kávéházi vendégek fel nem tűnt, hogy talán nem hall jól, mert nem érti, hogy mit beszél ez a kucserber-féle figura és jobban kezdett figyelni. Ebben a mesterségesen előidézett lejektani pillanatban Józsi letett az asztalra valamit, amire mindig szükségünk lehet, de mindig elfelejtjük megvenni. Karinyth így írta le Halandzsa című humorregijében ezzel az új nyelvel való első találkozását (csak néhány sor idézőnk, nagy kihagyásokkal): „Egy úr ült le mellém a kávéházban, jómodorú, szerényen figyelt. Mindenféle dologról beszélgetett. Egyszerre megszólalt az én új ismerősem: — Bocsánatot kérek, énnek is ide a pincérez kiszera méra min, hozzam? — Pardon — mondom — de a többi hajók — nem érem. — Igen — mondom —, biztosan lehet. — Hát akkor adja ide, levesszem. — Mit? — Hát az a pincérez elhívte: — Hát az ő koronát... — Ja úgy, pardon — hebegem rémülten és reszkető kezgel nyújtok át őt koronát, aztán elbűsözöm és látóanyagok a parterre. Ni, már a lábaim is reszketnek. Vége. Ilyen fiatalon!... Egy barátom fog meg. — Mit beszéltél azzal a halandzsa-emberrel? Te is beugrottál? Rám néz, mindent megért, röhg. — Na sejtettem! Hát tud meg, ez az ember feltalálta a halandzsa-nyelvet. Értelmetlen szavakat kever bele a mondatba és amikor az ember félleg megőrült, hogy nem érti, őt koronát kér kölcsön...”

Nincs löbbe kövérség!

Uj fiókot nyitottunk

HAIFAN, Jerusálajm utca 20., tel. 63597.

Nyitva: 8-20 óráig.

Kezelést kaptam a Rafael Halperin Intézetben.

Lefogytam 7½ kg-ot Jicchák Dil, Petách-Tikva, Jicchák Száde 4.

RAFAEL HALPERIN INTÉZET

TEL-AVIV, Jicchák Száde 34, telefon 34953. Nyitva 7-től 21-ig.

NŐI-ES FERFI VALÓDI SZFOKGABATOK

Terylene szoknyák, terylene férfi nadrágok. Balton-selyem (fis-fi). Rendeléseket mérték után is vállalunk. Szállítás Romániába repülőpostán.

BINDER

konfekció műhely, T.A., Nachlat Benjámin 21, tel. 623081

Uj modellek, különleges színű borkabátok készen és mérték után kaphatók

„Transilvania lérkabát szalon”-ban

BRUN LEO — NAGYVARAD

Tel-Aviv, Fin-utca 8/6, Táchnárá Merkázit

A Modern Kölcsonk

tulajdonosa: Haifa, Herzel-2

kíván olvasni a nainak és b. נורה

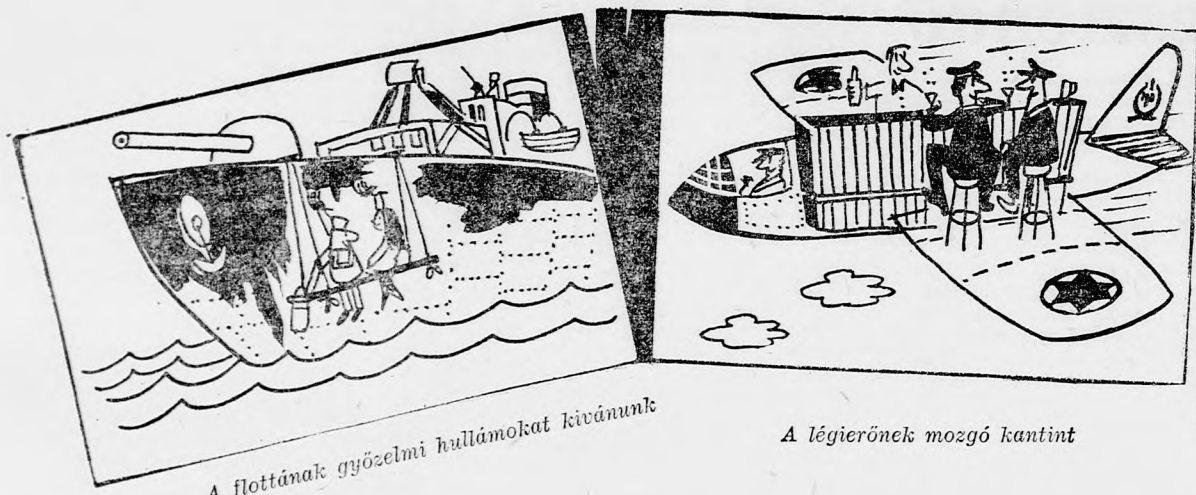
Szender Haifa, Nové ezton ki rokonainak, barátainak ismerőseinek

נורה

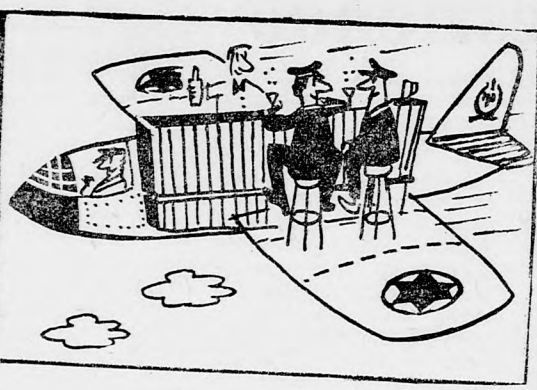
Az izraeli mérkőzésén 3:3-mok válogatottját közelebbi így sző

A himnusok után Izrael erős csol és szép stájtékkal a fűr vévén már a védhetetlen gólkak ebben a amerikai védel lábón áll és toll izraeli támadás Spiegel aközös az egész védelem perben az ő jó izrael javára. Izrael marad. Tálib bombaját rúdsán véd, baum egyéni ak ná a védelem jön az amerikai csatársor azomb játszik, egyelőre lys. Bachmetier sét Bár és Beló ról vágják vissza a pályán, 4-5 iz részvételével, a dát Spiegel kap pomás gólt e

2a Uj Kelet

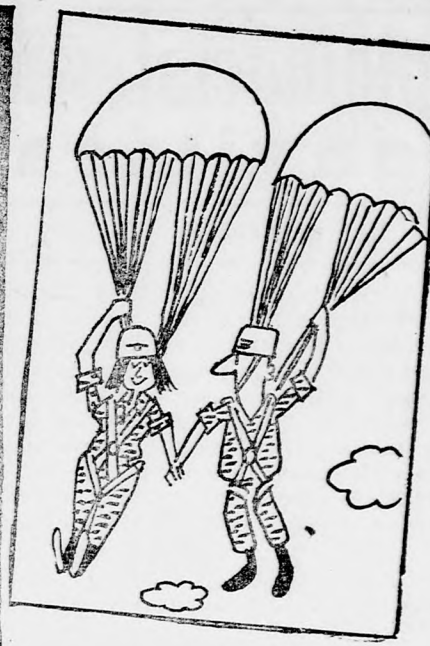

A flottának győzelmi hullámokat kívánunk

A légierekek mozgó kantint

Az ÚJ KELET üdvözli Izrael hadseregét — ROSENFELD FERI RAJZAI —

Az ejtőernyősöknek: Sok ugrást —
minél kellemesebb társaságban

Az orvosi alakulatnak:
Munkanéveltséget

A tüzérségnek:
Kevesebb zajt

A női alakulatnak:
Legfőbb gondjuk
a szépségápolás legyen

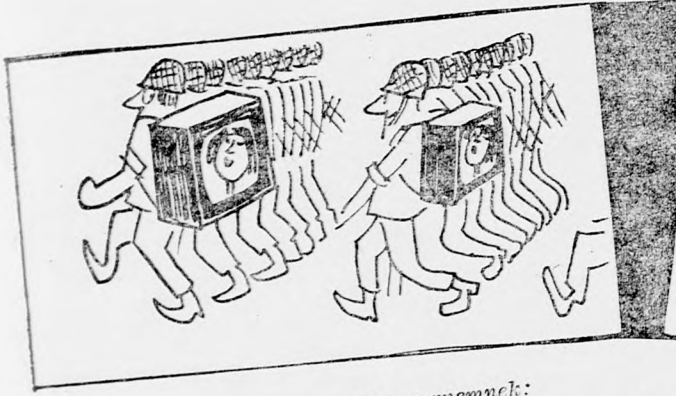
A katonai rendőrségnek,
hogy egyszer forduljon
meg a kocka

A Goláni hadosztálynak:
Tartalék-lábukat

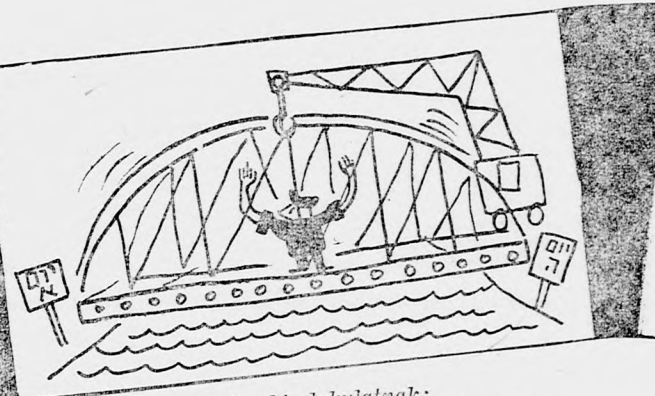
A kiegészítő parancsnokság
számára: Minél több
friss erőt

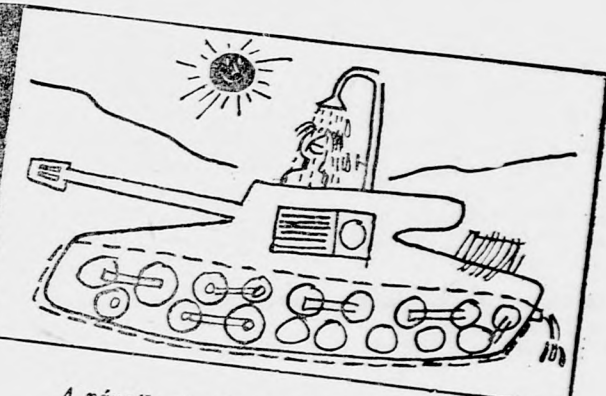
Valamennyi fegyvernemnek:
Televíziós Gálaj Csanád-adást

A felderítő egységeknek:
eredményes bepillantást mindenková

A műszaki alakulatnak:
hidalgát át a katonák egyéni nehézségeit is

A páncélosoknak: összkomfortos tankot

SPORT

Helyszíni riport az izraeli válogatott new-yorki mérkőzéséről

Az izraeliek csalódást keltettek

Krámer Ferenc volt elsőosztályú budapesti futballbíró kommentárja az Izrael—USA mérkőzésről — Puskás „öcsi” véleménye

Az izraeli labdarúgó válogatott, amely első amerikai mérkőzésén 3:3 arányú döntetlent ért el az Egyesült Államok válogatottjával szemben — csalódást okozott. A mérkőzésről így számolhatunk be:

A himnuszok eljuttatása után Izrael erősen rákapcsol és szép stílusú csatározást mutat. A mérkőzés 4-ik percben véget ért. A játékosok az amerikai védelem gyenge lábon áll és több veszélyes izraeli támadás után, ismét Speigler akciózik, kicselez az egész védelmet és a 10-ik percben az ő jóvoltából 2:0 Izrael javára. Továbbra is Izrael marad támadásban, Talbi bombázza De Long pályán, utána Feigenbaum egyéni akciói elakadnak a védelemben. Lassan feljön az amerikai csapat is, a csatározás azonban szétesően játszik, egyelőre nem veszélyes. Bachmeier nagy lövést Bar és Belo a gólvonalról vágják vissza. Az izraeliek játéka nem kielégítő, lassú, kényelmes és főleg erőtlene a támadások. A védelem hamar zavarba jön. A 38-ik percben mégis pompás izraeli akció fut végig a pályán, 4-5 izraeli játékos részvételével, a beadott labdát Spiegel kapja és lövése pompás gólt eredményez.

A Modern Magyar Kölsönkönyvtár
Tulajdonosa: Csengeri I. Haifa, Herzl-u. 29. I. em. Telefon 234049.
Kíván olvasni, rokonainak és barátainak kölcsönözni?
Kérjük megírni: **Modern Magyar Kölsönkönyvtár**

Szenderlla és Mose
Haifa, Nave Sáánán, ezúton kívánunk rokonainknak, barátainknak és összes ismerőseinknek üdvözlőlevelet küldeni.
Kérjük megírni: **Szenderlla és Mose**

Igaz van Puskás „öcsi”-nek, aki jószemű szakember és jól látja a bajokat.

Meg kell jegyezni, hogy júliusban Budapesten jártam, láttam a magyar olimpiai válogatott egyik meccsét egy keletnémet együttes ellen, 4:0-ra győztek a magyarok ragyogó játék után. A magyar csapat jól van előkészítve. Sós Károly és dr. Lakat kiváló szakemberek és a csapat minden sorában komoly erők vannak. Háttér Fatér, Novák, Dumai vezetésével kiváló, kemény és biztos a védelem. Előlről Varga Zoltán és a veszélyes Fazekas vezérletével a csatározás a legnagyobb feladatokat is meg tudja oldani.

Ennek az izraeli együttesnek nem sok esélyt lehet adni a pompás magyarokkal szemben. A hátrévaló idők jól ki kell használni, emelni kell a csapat erejét, kondícióját, a fejlesztési és harciskészséget és megtalálni a legjobb összeállítását. A tavalyi Amerikában járt együttes sokkal jobb volt jelenleginél.

Egyéni: Levin ügyes kapus, de sok hibája van, a hátvédnek gyökere, bizonytalanok, nem tudnak jól rugni, minden helyzetben tisztázni. Szürkéek a fedeztetés, talán még Rosenthal ügyeként a legjobb. Spiegel kiváló labdarúgó, de néha erőtlén, viszont veszélyes. Spiegel tavaly jobb volt, Young jó szélsőnek bizonyult, amíg játszott. Feigenbaum lassú, körülmenyes.

Talbi néha veszélyes. A tartalék játékosok közül Borba, aki tavaly nagy volt New Yorkban, az idén alig volt érezhető. A mérkőzésen jelen volt Puskás Ferenc, a Real Madrid volt világhírű magyar csatára, aki ezt mondta a meccs után: — Van néhány tehetség az izraeli csapatban, elsősorban a 10-es (Speigler), de ha egy csapat 3:0-as vezetés után így kienged a kezéből a mérkőzés, amíg nagy szerkesztést, kondicionális és sok egyéb hiba kell, hogy legyen...

* A mexikói diákvargások miatt számos amerikai lakos lemondta utazását az olimpiára és ilymódon sok hely szabadult fel a kitöltendő mexikói szállodákban.

MINDEN IDŐK LEGSZEBB FILME
חלף אם הרוח
Elujta a szél
Eloszor 77 mm — színes, szélesvászon — stereofon

MARGARET MITCHEL örökbeeső regényéből
10 „Oscar”-díjjal kitüntetve

Clark Gable • Vivian Leigh • Leslie Howard
„CAFON” MOZI, TEL-AVIV
Figyelem! Az előadások kezdete: szombat 1. előadás, 7.30. hétköznapokon 2. előadás, 3.30-7.30 órákor.
FONTOS! A közeljövőben Tel-Aviv környékén csak a „CAFON” moziban kerül vetítésre. — Gondoskodjon jegyeiről mielőbb!

SPORTTIPPEK

* Izrael röplabda válogatottja meghívást kapott, vegegy részt a nyugateurópai nemzetközi tornán, amely április 5-én kezdődik Finnországban. A röplabdázók valószínűleg elfogadják a meghívást és közvetlenül finnországi utazásuk előtt edzőtáborozást tartanak Hollandiában.

* Új külföldi labdarúgóval „gyarapodott” a Betár Jeruzsálem: Eddie Silvan előfőtanterti néger labdarúgó, országja jeruzsálemi nagykövetségének tisztviselője kezdte meg edzését a Betár Jeruzsálem színeiben. A 29 éves néger labdarúgó azt mondta, hogy országában jobbösszeállításban játszott az egyik életpályán.

* Dávid Primo, a Hapocel Tel-Aviv és a válogatott volt jobbátvéje 6. havai szabadságra Izraelbe érkezett. A labdarúgó szövetség tilalma értelmében, Primo nem játszhat csapata színeiben.

„TIBERIAS”
KIRJÁT-SMUEL
K. VEDEGEINEK, ROFONOKNAK, BARATNAK
EGYÉNSÉGES, ALDASOS ESZTENDŐT KIVAN
SZUKOTRA MEG NEHÁNY HELY.
Összkomfortos szobával és izletes, dús-választékú különlegesség konyhájával, ápolít itálival, népies árákkal áll rendelkezésükre.

AZ EGYESÜLT JIDDIS SZÍNHÁZAK
bemutatták a nagy muzikálét:
Kinder fargeszn nist!...
2 FELVONÁS, — 4 KÉP, — IRTA: LUBIN
RENDEZŐ: MICHAEL GRINSTEIN
VEZÉNYEL: A. ROTBLUM-ROSIANU
DALOK: LEIB MORGENTOI
Szereplők abc sorrendben:
JAKOV ALPERIN, SZARA FELDMAN, IZSAK HAVIS, BIANKA KREISLER, ARON MARMOR, MISA NATAN, LEA SCHLANGER, ILANA STEIN, PAULINA TACHMAN

GÁLABEMUTATÓK:
Csüt., okt. 3., 9-kor Péntek, okt. 4., 8.45
BÁT-JAM — Ácmaut CHEDERA — Chof
Szomb., okt. 5., 7-9.15 Vasárnap, okt. 6., 8.45
TEL-AVIV — Ohel-Sém NAHARIA — Hod
Hétfő, okt. 7., 7-9.15 Kedd, okt. 8., 8.45
HAIFA — Jáchdáv PÁRD-CHANA — Dekel
Szerda, okt. 9., 8.45 Csüt., okt. 10., 8.30
NEVE-SÁANAN, Amámi TEL-AVIV — Ohel-Sém

Egymás között... — MAGYAR ZSIDÓ KURIR —

Ros hájának alkalmából, mint minden évben, ez alkalommal is megjelent Bisseliches Mózes mérnöknek a Bné Herzl küldöttsége, hogy az egyesület elnökeinek és a magyar zsidó cionista közéleti személyiségek tiszteletét körülvevő dnyének az ünnepre jókívánásait töltsék. A Bné Herzl elnöke tanácsának nevében dr. Herskovits Fábrián főbíró, dr. Weisz Imre, Heiden Jenő, és Grünwald Piroka főtitkár tiszteletük a kilenvenedik életévükre közeledő Bisseliches Mózesnek.

* Feig Antal, a bécsi magyar-zsidó közélet egyik vezető személyisége és felesége, Frici, a nagyünnepre Izraelbe érkezett.

* A Buenos Airesben megjelenő Hatikva legutóbbi számában Glück Andor, a lap főszerkesztője közöl rendkívül megleghangú méltatást Dán Ofry „A husz éves Izrael” c. kötetéről és recenzióját, hogy ez a könyv az egyetemes magyar zsidóság közkinésévé fog válni, mert szerte a világon az egyetlen átfogó mű, mely magyar nyelven és két évtizedes zsidó állam összetett képét adja.

* Schönwald Mose Lászlót, a cftai vallásos irányzatú iskola szarvasi származású igazgatóját az a megtiszteltetés érte, hogy elnökké választották a tanítók KKL-t támogató gálái tanácsa élére.

* Nagy részvét mellett folyt le a natanjai temetőben Deutsch Dániel síkővátása. Dr. Berg József főbíró mondot megleghangú gyászbeszédet.

* A Hácófe című héber lapban Náfáti Ben Menachem, a Nordau- és Herzl-díjjal kitüntetett bibliografus méltatja „Kolozsvár tudósai” c. cikkében azt a könyvet, amely nemrég jelent meg Tel Avivban — Slomo Zimron szerkesztésében — és értékes tanulmányokat tartalmaz Kolozsvár egykori zsidó életéről.

* A pontozott Talmud kiadásával foglalkozó közéleti bizottság legutóbbi ülésén Rubin Ilés elnök bejelentette, hogy rövidesen nemzetközi találkozó rendeznek Jeruzsálemben a Talmudkutatással foglalkozó tudósok számára.

Az események margójára

A diplomáciai vadász-idény megnyitása

Irta: Arad Gideon

Aba Eren külügyminiszter aktatáskájában „konkrét bekezdéseket” vizsgált New Yorkban, az oroszok felelősek kérésében követelik az elfoglalt területek kiürítését, az arabok ellátását és egymás ellen használt harcberendezéseket, hogy együttes támadást intézzenek Izrael ellen az ENSZ perorán, Párizsban a közellelti béke szűköségét és a francia-arab barátságot hangsúlyozták, Amerikában naponta nyilatkoznak a Phantom harcigépekről — röviden összefoglalva: megkezdődött az UNO közgyűlése, megnyitotta a nemzetközi diplomáciai vadász-idény.

Az arabok sietve megrendezték a szokásos békekampányt, hogy maguk felé hárítsák a közvéleményt, amely hajlandó az arabokban ártatlan áldozatokat, az izraeliekben pedig erőszakos elnyomókat látni. Mahmud Riad, Egyiptom külügyminisztere jobbra-balra szórja a cédulasókat, hogy Egyiptom békét kíván és hajlandó a válság politikai rendezésére, de hiába, mert Izrael nem tejesíti az UNO határozatát, nem vonul ki a megszállt területekről. Riad miniszter megígérte nyilatkozni magyarul, de meg, mit ért „politikai rendezés” alatt: Az Izrael által elfoglalt területek teljes kiürítése után az arabok hajlandók lesnek a háborús állapot beszüntetésére, sőt bizonyos garanciákra is, de Izrael elismeréséről és békekötéséről szó sem lehet.

Ezzel párhuzamosan Abdul Naszer azt hirdeti, hogy csak a katonai megoldás lehetséges, haderő kiépítésére kell összpontosítani az erőszaktevéseket és készülni kell arra az időpontra, amikor majd „kiflik az ellenséget az arab házból”. — Az egyiptomi hadsereg legutóbbi provokatív magatartása a suezai övezetben nyilván arra is szolgál, hogy alapot képezzen az „izraeli agresszió” elleni panaszokra az UNO-ban. Huszejn király ismét sora járta az arab fővárosokat, hogy támogatást szerezzen, majd (hányadszor?) megfigyelt Londonban és Washingtonban: ha két hónapon belül nem lesz béke, összekölik a

Izraeli Hétköznapiak

Irta: Barilay H. W. A.

Bizonytalan ujesztendő

Megnyitotta az UNO 23-ik közgyűlése, naprend- 99. pontként, a közellelti kérdéssel. Amikor ezeket a sorokat írtuk, a Biztonsági Tanácsban még folyt a vita az arab követelés fölött, hogy a föltitkár megfigyelő küldjön a megszállt területekre, az arab lakosság helyzetének megvizsgálására. A Suezai-csatorna mellett Egyiptom újabb incidensét provokált így olyan súlyú módon, mint az előző alkalomkor; miért is nem tenné, hiszen semmi bántódás nem érheti. A Biztonsági Tanács már két határozatot is hozott, amelyben említett sem tesz egyiptomi provokációk, csak langyosan felhívja a feleket a tüzeszűntetési egyezmény tiszteletben tartására.

S miáltal mindez zajlik, nálunk is lefolyt a döntő szavazás a Munkapárt központjában, s ennek során eldőlt, hogy csak 1970-ben, azaz csak a jövő évi hisztardruil, helyhatósági és parlamenti választások után tartanak tagszámlálást és annak alapján a tagok által megválasztott kongresszust az ország vezetői pártján. Talán — minden kétkedés és bizonytalanság ellenére — a Munkapárt központján lezajlott szavazás az egyetlen tény, ami egyfajta bizonyosságot hozott, azt, hogy a pártban nem változtak lényegesen az erőviszonyok, jól lehet csak minden megváltozott benne.

Amikor Ben Gurion, fiataljainak az élén, meghirdette a háborút Lévi Eškol miniszternek ellen, 40 százalékot kapott az 1963. évi kongresszuson. Most, a pártközpontban is 40 százalék jutott annak a javaslatnak, amely választott kongresszust követelt Izrael védelméhez szükséges fegyverek szállítása amerikai-orosz alku tárgyát képezheti, addig Aba Eren hiába vizsgált megvalósítható és reális békeket.

Inkább menjen el körülnézni az arab államokban, vizsgálja m. g., hogy mi történik ott a zsidókkal. Ezt az arabok eddig megtagadták, alighanem a jövőben is ezt fogják tenni, s Izraelnek sem szabad mást tennie, mint hogy nem engedi be a megbízott, még ha meg is szavazta ezt a Biztonsági Tanács, amire egyébként nincs sok kilátás.

A közgyűlés megnyitott és Aba Eren külügyminiszter azt igéri, hogy október 8-iki beszédében ismerteti fogja Izrael álláspontját a közellelti béke kérdésében. Nem lesz könnyű dolga az izraeli küldöttségnek ezen a közgyűlésen, bár aligha változtak meg az erőviszonyok a nemzetközi szervezetben tavaly óta, amikor nem is tárgyalták az arab-izraeli viszályt, amely akkor a Biztonsági Tanács napirendjén szerepelt. Fel kell venni a harcot az arab és a kommunista államokkal, valamint az arabokat támogató mohamedán és „nemazonosuló” országok kill dottségeivel.

Vajon lesz változás a helyzetünkben? Nem igen lehetünk optimisták. Ha az arabok megmaradnak makacs Izrael-tagadásuk mellett, ha még mindig abban az illúzióban fogják ringatni magukat, hogy Izrael békekötés nélkül hajlandó hadállapotát, akkor még a következő ros hasánát is úgy ünnepljük, mint most: a Golán-fennsíkolt a Suezai-csatornára, s ugyanúgy fogunk provokálni benünkkel a határokon, ugyanúgy kell majd aggódnunk hatonánk életét, mint azt húsz éve tesszük. A Szináj-hadjárat és a hatnapos háború csak fejezetek voltak ennek a húsz éves háborúnak és nem hiszszük, hogy a huszonegyedik évben sor kerülne a harmadik fejezetre.

Lehet, hogy Gunnar Jarving végül be fogja jelenteni, hogy nem sikerült közelebb hoznia a feleket az arab-izraeli viszályban, de az is lehet, hogy még jövöre is folytnak a megbeszélések. A mi számunkra a bizonytalan ujesztendő kezdete az a tanulás, hogy tovább kell folytatnunk országépítő munkánkat, nagy erőfeszítéssel kell befogadnunk az olékat, akik egyre nagyobb számban érkeznek és bízunk kell önmagunkban s ifjúságunkban; mert ez az ifjúság nem változik, akár mi történjék a Munkapártban, vagy az UNO közgyűlésén. Ez az a egyetlen boldog bizonyosságunk a bizonytalan ujesztendő küszöbén.

A celluloid kockák világából

A filmhét után

Irta: Galili G. Ervin

Hosszú évek után első alkalommal ismét egy asztalhoz ültek a mozilajdonosok. Eddig ugyanis két különböző szervezethez tartoztak. De azután, hogy a nagy prosperitás, a soha eddig nem látott kasszasikerek a vége felé közelednek — legalábbis ok ezt így gondolják —, ismét egybeolvadt a két szervezet.

A sorrendben 15-ik országgyűléstük az újból egyesített szervezet első kongresszusának deklarálta. Az ünnepélyes menüszövegben tisztelték Reuven Geri helyettes belügyi államtitkár a filmeket cenzuráló tanács elnöke, Zeév Birger helyettes ipar- és kereskedelmi államtitkár és Sio-ma Sámgar, a filmkritikusok szervezetének elnöke lették.

A sok fényt csupán egy árny zavarta meg, és kísérte az egy hétig tartó tanácskozásokat, szimpóziókat és filmbemutatókat. Az árny a televízió doboközből s magas antennákkal felől jött. A televízió volt az a bubus, mely a két szembenálló szervezet koalíciójához vezetett. Gavriel Mugarbí, a hasonló Te-Ávi-vi most tulajdonosa, akit Cfatón választottak meg a szervezet országnélkévé, háromszáz kártára aggályairól mesélt nekünk.

Angliában 76, Amerikában pedig a mozik 30 százaléka zárta be kapuit a múltévi bevezetés óta. A múltévi 51 millióval szemben, ez évben 47 millió látogatója volt az izraeli mozgóképszínházaknak. Ez a csökkenés az előtörténet az izraeli televízió bevezetésének — mondotta Gavriel Mugarbí. — Ha magunkban lenne a televízió, úgy mi, mozisok, a bevételek 51 százalékát kárnénk magunknak, hasonlóan az újságoknak adott összegből, melyek a kereskedelmi hirdetésekkel folynak be. De miután a televízió nálunk állami intézmény, más lehetőség nem

Fla. Friem Ernő (Jicchák Peeri), aki 20 évig szolgált az izraeli légihadvezérséggel, résztvett mind a három háborúban, majd 1967 végén egészségügyi okok miatt nyugdíjba ment. Friem Ernő 1944-ben a Hámor Házicóni kerületben résztvett a mentőmunkában és sürdön kockázata nélkül megkapta az „Et Hájó-šim” emlékszalagot. Lánya, Steinberger (Friem) Margit Halifán él.

Cyermekeln kívül Friem Ernő halálát két unokája gyászolja. Hozzájárultak a járatok tisztelté vasárnap délután 2.15-kor összegyűlnek Halifán a Kármel-parti temetőben lévő sír körül, hogy ázkár kezetben leróják kegyeletűket és hódoljanak egy Igazi nemes zsidó nagyszonyzó áldott emlékének.

Ha pontos, megbízható és figyelmes kiszolgálást kíván BARMILYEN UTAZÁSI ÜGYVEL FORDULJON BIZALOMMAL

CITOUR utazási irodához. T. A. BRENNER 2 (Allenby sarkon) Tel: 625959-611755. OLCŠO EGYENI ES CSOPORTOS UTAZÁSOK

USA-ba * KANADÁBA * EURÓPÁBA * ROMÁNIÁBA IZRAELI KIRANDULÁSOK (1-5 napig) 24. - fontól Magyarul beszélünk!

UJ OLÉ - használja ki a lehetőséget! három évig bezárhat vámentes áron: televízió, radio-patefon, magnetofon (Grundig, Blaupunkt, Philips, Telefunken, stb.), Diolen-fénygép, mixer, perszasszó-egység, krosztályok.

LEGYEN ÖNNEK IS TELEVÍZIO KESZLEKE TOLUNK! CEGUNK 34 EVE A VEKOR EZEINEK SZOLGALATABAN GARANCIA-MINŐSÉG RESZLETFIZETÉS.

GENERAL RADIO LTD. ALLENBY 66 TEL-AVIV, TEL: 618128 1968 IX. 27. Uj kelet 3a

Advertisement for TREVIRA clothing. Features a man in a suit and a woman in a dress. Text: 'EZ A DIVAT - EZ TREVIRA'. Includes the ATA logo and contact information for TREVIRA.

Vertical sidebar of advertisements. Includes 'MI', 'SZOMBANTAPTA', 'GYERTYAGYU', 'HETI SZAKA', 'VAJELECH', 'RAJMAT-GAN', 'CHOLON', 'HEZLIA', 'KONYVTAR', 'KULFOL KONYVUJ', 'HABIMAH', 'IZRAELI OPERA', 'TARS', 'A TEL-AVIVI HETI MOS', 'JERUZSA', 'UJ OLE', 'LEGYEN ONNEK IS TELEVIZIO', 'GENERAL RADIO LTD. ALLENBY 66', 'HAIFA', 'MAY - EGY', 'MIRON - FE', 'IRON - BOL', 'ARMON - Z', 'ORAH - A', 'ELKOLTO', 'AMFITEATR', 'ORION - A'.

A szentanu benyomása szerint

Csehszlovákia felkészült a megszállásra

Kezdjük ott: téved aki azt hiszi, hogy Csehszlovákia nem készült fel a megszállásra. Hogy rögtönzés műve volt mindaz, ami az első tragikus órákban és napokban történt.

Ennek a feltevésnek épp az ellenkezője az igaz. Moszkvai körök husz éven át igyekeztek meggyőzni Csehszlovákiát arról, hogy közvetlen inváziós veszély fenyegeti. Azt magyarázták, hogy a hitleri szellem nem halt ki és az 1938-as tapasztalt gyámszülő módjára — kioktatta Csehszlovákiát: milyen előkészületeket kell tennie a baj megelőzésére és ha már itt a baj — milyen magatartást kell tanúsítania a betolakodókkal szemben.

Moszkva jelt mutat arra, hogy CSAK a Nyugat felől jövő invázió számít megszállásnak, míg a Kelet felől dühörgő tank testvéri befelgyver, amely az ellenforradalmi és imperialista elemek akarja megszabadítani az országot.

Csak a tájékoztatási szolgálat működött kifogástalanul...

Számítalan jel mutat arra, hogy a csehek felkészültek a megszállásra és valójában minden „spontán” kitérés hosszadalmas lelki folyamat eredménye volt.

Az utasítások nyilván arról is szóltak, hogy megszállás esetén mindenki juttassa kifejezésre haragját, dühét és megvetését a megszálló hadsereg iránt.

Miközben a normális élet a tökéletes bémálás jeleit mutatja, a tájékoztatási szolgálat kitűnően és lázasan működött. Földalatti rádió-állomások cseh és szlovák nyelven szüntelenül sugároztak híreket.

Az utasítások nyilván arról is szóltak, hogy megszállás esetén mindenki juttassa kifejezésre haragját, dühét és megvetését a megszálló hadsereg iránt.

Miközben a normális élet a tökéletes bémálás jeleit mutatja, a tájékoztatási szolgálat kitűnően és lázasan működött. Földalatti rádió-állomások cseh és szlovák nyelven szüntelenül sugároztak híreket.

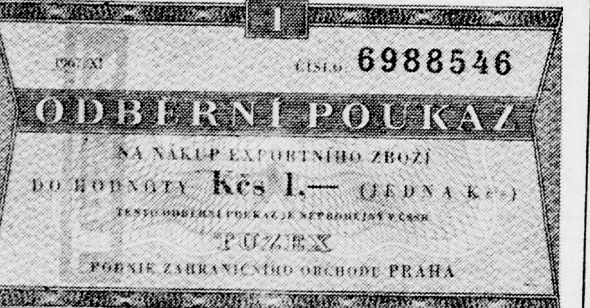
Az utasítások nyilván arról is szóltak, hogy megszállás esetén mindenki juttassa kifejezésre haragját, dühét és megvetését a megszálló hadsereg iránt.

Miközben a normális élet a tökéletes bémálás jeleit mutatja, a tájékoztatási szolgálat kitűnően és lázasan működött. Földalatti rádió-állomások cseh és szlovák nyelven szüntelenül sugároztak híreket.

Az utasítások nyilván arról is szóltak, hogy megszállás esetén mindenki juttassa kifejezésre haragját, dühét és megvetését a megszálló hadsereg iránt.

Írta: SCHON DEZSÓ

Moszkva valamennyi csatlós-állama között Csehszlovákia volt iparilag a legfejlettebb. Tartani kellett attól, hogy ha szabadjára engedik, amolyan kis paradicsomot fog képezni a szovjet blokkon belül. Moszkva urai

EZ A TUZEX-PENZ A hatóságilag megtűrt feketeipacnak ez a valutája teszi lehetővé a nyugati turistának, hogy nevétséges olcsó áron élvezze a csehszlovák nép vendégszeretétét.

ezt semmilyen körülmények között nem engedhették meg. A gazdasági „gleichsáltóság” érdekében különböző intézkedéseket tettek. Először is maradék nélkül felszámolták a magánsektort. Még a felfutó szabó sem dolgozhatott saját szalmájára. — A hegyvidékek, ahol a termelői szervezetek nem boldogulnak, inkább parlagon hagyják a földet, semhogy a pa-

hogy a keletnémet munkás márkában majdnem annyit keres, amennyit a csehszlovák munkás koronában. — Moszkva hatalmas rendelkezést adott fel, de azok ellenértékét zárolt számlára fizette be. — Az eredmény: éhes és családost, kopott és elkieseredett nép, rosszul táplált gyermekek.

Egy nép, amelynek semmi veszténielvéje nincsen.

Ahol az idegenforgalom nemzeti szerencsétlenség

Annak illusztrálására, hogy miképpen csapják le a csehszlovák népet vért, elég rámutatnunk az idegenforgalomra.

A Prágától nyugatra eső országok egyik fő jövedelmi forrása az idegenforgalom. Ausztria hihetetlen prosperitásnak örvend. Svájc kemény valutáért árulja a táj szépségeit, a jó levegőt s az udvarias mosolyt. Milliók látogatnak el Olaszországba és Franciaországba. De utóbb a kommunista államok is rájárték a turista-dollár izére.

Ugyanakkor a világ egyetlen országára, amelyet a turisták kizsákmányolnak — Csehszlovákia.

Csehszlovákia mindenki számára szabad föld. Akár kommunista országból jön az illető, akár nyugatról. A

16 üveg pilseni sör — egy dollár... Még a Novotny-féle rendszer idején szillett meg a Tuzex-csekek intézménye, amely sok tekintetben hasonlít a csehek IZRAÉLben divó Scrip-csekkre. Lényege: hogy a külföldi állampolgár ajándékként Tuzex-csekket küld Csehszlovákia felé.

A turista mintegy hét Tuzex-koronát kap egy dollárért, viszont a Tuzex koroná-

ronában fizetnie, különben Tuzex-manipulációval beváltották a pénzüket és egy dollár — 40 csehszlovákia alapon szórták a pénzt.

Tájékoztatóként elég, ha néhány irányítást adunk: a Prágán — prágai repülőjegy ára 150 csehszlovákia, ugyanannyiba kerül a jegy Prágától Pozsonyba. A pozsonyi Tátra-szállóban a kétágyas szoba ára (reggelivel együtt) 54 korona. 30-40 csehszlovákiaért mutatós bőr-retikült lehet venni, egy dollárnak megfelelő koronáért pedig 16 üveg pilseni sört.

A megszállás előtt divatba jött, hogy a bécsiék Pozsonyba jártak át mulatni, mert ott fillérekbe került a bor, a pezsgő és a cigány.

Hosszú éveken át Kelet és Nyugat egyformán természetesnek találta, hogy a csehszlovák népet lelkiismer-

retfurdalás nélkül ki lehet zsákmányolni.

A „cowboy” emlékére

Írta: Krausz Náftáli

„Cowboy” maga elé tette az asztalra or-mótlan zsebóráját, na-gyot sóhajtott, olyat, amibe az egész zsidó „córész” bele-fért, széles tenyerével simít-tott egyet ott, ahol a nor-

„COWBOY” — JOZEFOVICS JENŐ Száll a mese szájáról-szájra...

malis időkben a szakállának kellett volna lennie és szép, izes szerenci magyarsággal arra kért bennünket, könyör-tüljünk meg rajta s marad-junk már csendben.

A második „Tajrász” törzs közönsége tudta, hogy ilyen-kor mi a teendő. Még egy-két utolsó indián-üvöltés s utána az alamuszi kérés: meséljen a rebbe!

S a „cowboy” mesélt. Nem a végtelen prériről, ahol a coltok ugatnak és az igazság mindig az utolsó oldalon győz — erről a Szigony töb-bet tudott volna mesélni. A „cowboy” régmúlt idők zo-morú hóseiről mesélt; a négy utazóról, akik tulaj-donképpen tószafisták vol-tak; a királylányról, akit Slajme hámelech bezárt egy kopár sziklán épült torony-ba és az ifjú, aki neki volt rendelve — nem királyfi, hanem egyszerű suszter fia — mégis eljutott hozzá. Er-ről mesélt a „cowboy”, nagy

sóhajtasok közepette, no meg Asmodájról, a szelle-mek királyáról, akinek a láb-ban csirkekaromk vannak (a Szigony nem hitte, ő csak Buffalo Billnek hisz) és aki ördögi fondorlattal elkerget-te a törvényes királyt Jeru-zsálemből.

Miért hívták a „cowboy”-t „cowboy”-nak? Persze nem azért, mintha valami köze lett volna azokhoz a láng-lelkű tehénészekhez, akik 1942-ben a pesti 32 oldalas ponyvaregényeket benépesít-tették s ott a háborúban oly drága puskaport elégett el nem ítélték módon paza-rolták.

A „cowboy”-t becsteltes neven Jozefovics Jenőnek hívták, illetve zsidóul reb Lévi Jechoknák. Honnan került hozzá a Tajrászba 1942-ben, amikor a legtöb-b melamed, illetve hitoktató, munkával szolgált a hazát — azt nem lehetett akkor sem tudni, ma meg pláne nem lehet. Elég az hozzá, hogy jött, széles karimájú fekete kalapban, mely ki-mustrált somberbróra hason-lított (megvan, innen a „cow-boy” elnevezés, ha jól em-lékszem, a Simi találma-nya). Zsebóráját kitette az asztalra — kitette a lelkét nem tudom hová — és me-sélt rendületlenül, amikor csak nem bírt velünk. Mivel ezt nehéz lenne elmondani a tanulásról — igyekeztünk, hogy gyakran ne bírjon ve-lünk. Akkor aztán jött a ki-rálylány, meg Asmodáj, de főleg a Bálsémtov és a kál-lói cádik, akiről olyan szé-pek mesélt a „cowboy”, hogy szinte megrikottt ben-nünket, ami egy második tajrászista fiatalbemből nagy ritkaság számba megy. (Folytatás a 3-ik oldalon)

Egy kibuci ápolónő naplójából

Kedd... Szeretem a keddi napot. Általában ez a legkönnyebb napja a hétnak... Az orvos csupán tizenkettőtől kettőig rendel... Enyém a délelőtti.

Hónom alatt az Új Kelettel sietek a márpéba. Utközben megcsinálom a délelőtti programot. Egy-kettőre kifózi a műszereket, beadom az injekciókat a lakásokban fekvő betegeknek, kiírom az orvoshoz jelentkezők névsorát, elmegyek azokhoz, akik a lakásukra kérik az orvost... Megnézem, valóban olyan betegek-e, hogy nem tudnak eljönni a rendelésre... Es kés! Enyém két-három nyugodt óra! Mi lehet még? Egy-egy injekcióra jelentkeznek, jelentékeken kis sebek átkötözése, vagy rövidhullám-kezelés, s jöhet az Új Kelet.

Bevallom őszintén, csupán lelkiismereti kérdésként futom át először a politikai híreket, a legfrissebbeket ugyanis meghallgatom a hétórás rádióadásban. Kiváncsi vagyok szegény kis Lusja történetére, Barzilay folytatásos regényében, aztán jöhet a keresztretrejtő. Milyen jó, hogy nem szerdán, vagy csütörtökön van a heti második keresztretrejtő. Nem lenne idiom, szinte kéjelegve átdírom magam a fejtoró sportnak.

Tizenöt éves kibuci ápolónő múlt van mögöttem. Úgy ismerem a betegeket és az álbetegeket, akik, mert nem kaptak a munkabeosztástól egy-két napos szabadságot, hát úgy segítenek magukon, hogy apró kis panszakkal jönnek az orvoshoz, — úgy ismerem őket, hogy még a közeledő lépéseikről, vagy csoszogásukról is tudom, ki jön és már készítim is a rendszeresen kapott orvosságaikat.

Tizenegy óra... Egy néhány lélegző-pótlás és már

Irta: Bihari Ilona

kész a keresztretrejtő. Mégint itt van az „óriás kigyó”. Ez a tizennyolc vízszintes biztos, vagy „aroma”, vagy „puha fém”. Nem szeretem, ha a keresztretrejtő nagyon nehéz, de bosszant, hogy az évek során ugyanazzal a definíciókkal találkozom.

Nyílik az ajtó. Eppen jökök... Kész a keresztretrejtő. Chájka jött. Penicilint kap. Ma az ötödiket. Tudógyulladása volt, de már kijárogat. Különben is — ha csak egy mód van rá — a penicilint szivesebben adom a rendelésben. Felhívom az anyagot. Egyháromezretet adok... Valamikor négyezeret is soknak találtak — gondolom magamban, miközben automatikusan felhívom az anyagot a fecskedőbe. Tú, vatta, alkohol... Egy pillanat és Chájka megemgy, mint tegnap, tegnapelőtt... Ó fel akar kelni, mint tegnap és tegnapelőtt, kapta az injekciót. Minden én mondom, maradjon még fekvő néhány percig, ő kérdi, minek és én felelek, mint tegnap, csak úgy, feküdj Chájka, miattam...

Még a kezembem az üres fecskedő, amikor a hátam mögött szokatlan, kis nyögést hallok. Ha nem fordulnék vissza, akkor is tudnám: Sokk! Igen! Sokk az ötödik injekciónál! Hihetetlen, de mégis így van... No, Ilona — beszélék önmagamhoz — ezt jól kifogtad... Ez az, amitől minden ápolónő retteg... Adrenalin! Gyorsan adrenalin! Tudom, hogy az adrenalinát óvatossággal kell lennem, de nincs más megoldás. Nem szabad átlépned az ápolónői hatáskör határát. Ha legalább oxigénpalackom lenne... Hányszor kértük a Kupát Cholimot,

azt mondták, vegyen a kibuc. Most ez jó lecke.

Mindez talán fél perc alatt fordult meg agyamban, miközben remegő ujjakkal elvágom az ampulla fejét, nem törődve a szabályokkal, szabad kézzel emelem ki az újabb fecskedőt, beszívom a tüt az élettelenek tüdőtestbe.

Az ajtóhoz rohanok és torok szakadtából bekibálok a szomszédos betegháza, azonnal hozzák az orvost Givát Háslosábol.

Az adrenalinak még nincs hatása. Míg lakárokat rakok a betegre, emlékeztetől idézem magamban a tanultakat: „Növeljük a keringő vér mennyiségét, hogy az érpályába befogadóképessége és a keringő vérmennyiség közti aránytalanságot — ami a sokk oka — megszüntessük.”

Mérem a vérnyomást... Pélek odanézni... Persze, komoly vérnyomás-emés... Csak már itt lenne az orvos... Ha azonnal kap tait, akkor is húsz perc, míg ideér...

Szeretném elkerülni — bizonyos okoknál fogva — a szájbálegzési műveletet, de lelkiismeretem felülkerekedik... Izzalmas percek... Belegézen... Kilelegztem... Utemesen... Semmi eredmény. Az adrenalin sem hat... Kétségbeesítő helyzet. Polytatni a szájbálegzést, míg birom szuszall... Csak jön már talán ez az orvos, hogy levegye rólam ezt a nagy felelősséget... Szajam a száján... Már magam is nehezen veszem a lélegzést, amikor úgy tűnik, mintha a mellkas megmozdúna... A remény erőt ad és most már boldogan folytatom a légzőt, csupán annyi szánalmat tartok, hogy ellenőrizzem a vérnyomást... Kis emelkedés, de emelkedés! Istennem, de jó vagy!

S nekold is hálas vagyok, Riva Rocci, aki feltalálta ezt a drága szerkezetet. Ismét a betegleg foglalkozom... Jobb az érzés... A mellkas dolgozik és a beteg kinyitotta a szemét!

Hogy szeretem egyszerűen ezt az asszonyt... Köszönöm Chájka, hogy megemtetett attól az érzéstől, hogy nem tudtalak megmenteni... Eleltre hoztálak, közöm van hozzád.

Az öröm könnyei bugyognak ki szememből. A megkönnyebbülés mely sóhajokban tör utat magának. Mire az orvos megérkezik, Chájka túl van a veszélyen. Nem kell neki elmondanom semmit... A pokrócokkal betakart beteg, karján a vérnyommérő manzsettája és talán az én földtől arcom — beszélnek helyettem.

Mintha ködön át jutnának el hozzám az orvos szavai, de az értelmükre mégis feltegyek.

— No, Chájka, úgy látom, már nincs is szükség rá, Ilona visszahozott az életbe.

Mégis szép ez a nap. Nagy dolog, ha az orvos a beteg előtt dicséri meg az ápolónőt! A kibuci ápolónőket egyetlen fizetése az elismerés, amit olyan gyéren osztogat a kibucnyik.

Az átélték után úgy érzem, én szoruló orvosi segítségre, de erre nem volt lehetőség, mert az orvos megkezdte a rendelést, a városba lassan megtelt kibucnyikkal. Segítenem magamon egy libriummal és folytattam a munkát, mintha semmi sem történt volna ezen a keddi napon.

vében elmondta, hogy dr. Einhorn megkérte, mesélje el, mit érzett... Meséljen, meséljen, mert általában egy penicilintől beillott sokk után az emberek már nem igen szoktak beszélni.

Nagyon büszke voltam. S milyen boldog Chájka... Sugárzik róla a veszélytől

megmenekültek elégedettség.

— Köszönöm — mondja, s kezét nyújtja az orvosnak.

— Köszönöm, doktor úr, amit értem tett.

Az én karom is kényesre emelkedik, de megáll a levegőben, mert Chájka már az ajtó felé indul.

Keresztretrejtő

1974

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14												
15				16						17		
18				19		20				21		
22			23	24				25		26		
27			28					29		30		32
	33					34		35			36	
37	38					39			40			41
42				43	44			45			46	
47			48	49					50			
51				52		53			54			
		55							56			
57	58					59		60				62
63						64			65			66
67		68				69				70		71
72				73						74		75
												77

Vízszintes: 1. Shakespeare dráma hőse. 5. Nyílt piac és árusorompok Keleten. - 10. ZSST. 14. Héber költő és műfordító. A modern héber költészet egyik legnagyobb alakja. Teljes név. 15. Sóna hegyi keverve. 16. ... Benedek, 16-ik századi protestáns lelkész, az első magyar nyomda vezetője. 17. Női név hecező. 18. Ekezettel az a százelemben meghatározott értéktöbbség, melyet a pénznek és értékpapírok névértékükön felül bírnak. - 20. RRA. 21. A tenger szintje felett 200 méternél magasabbra emelkedő, környezete főleg nagasodó, zárt többékevésbé emelkedésű eszköz. 22. Betűvel az elején németnek. 23. Pang. megfenekest, megakadt állapotban van. - 26. Közlekedési eszköz eleje. 27. Fekete fészték mássalhangzó. 28. Újpesti Torna Egyet. 29. Kopótyával létezik. 30. Fűrészszója felszerelési tárgy mássalhangzó. 33. Angol fizikus 1843-1927. Legnagyobb jelentőségű eredménye az általános térségvonzás felismerése, teljes név. 37. Vissza: halhatatlan név. 39. ... uvetta, próbacső kőművés. 40. Kórházi alkalmazott. 42. Szakiskola. 43. Az Inn 91 kilométer hosszú, magashegyi régi völgyvidéke a svájci Graubünden kantonban a Maloja-hágó és Martinbruck között. 46. E. E. C. 47. Dél-amerikai állam. 49. Mezőgazdasági család. 50. Atvészél. 51. Nagy német-zsidó költő volt. 53. Király franciaul. - 54. Rousseau nevelési regénye. 56. Kivet (adót, bírságot). - 58. Első pálinka. 57. A tizenhat-úszhetedik század leg híresebb hegedűkészítő családjának neve. 59. Héber számmértékben a m.: 2-3-80. 61. Joná. ... Izraeli énekesnő, színésznő. 63. Régi súly-

mérték eleje. 64. Vissza: ókori perzsa és asszír császárok fejlődése. 66. Csacsihang. 67. Kettő híján egy tucat. 69. Az első tragédiája. 21. Más néven bogárfa. 24. Népszerű ital. 25. AHW. 27. Aristoteles tanítványa és utána a peripatetikus iskola feje volt, idősám. előt 27-287. - 28. Nagyantalom. 30. Népszerű a törvényt. 32. Római császár (uraikodott 284-305). A konstantin egyházuralom megalapítását és a birodalom újjászervezését írta ki cétjál. 33. Arány, eszel szűvés. 34. 36. horkan nem kell. 35. ... Ferenc, magyar író, szociológus „Futóhomok” stb. 36. Ismeretelmélet. 38. Fere ikerszava betűi keverve. 41. Ledarál (életet). 44. Neve bene. - 45. Szintén. 48. Az olasz kommunista párt hivatalos lapja. 50. Ugyanaz mint az 57 vízszintes. 52. ... hangya. 54. Korszak. 58. A kormány tagja volt. - 59. Francia város, hadikikötő Finistère departementben az Atlanti-óceán partján. - 60. Füstölőszér. 62. Embervonta, könyv, kétkerekű kocsi. 64. Vissza: lágy. 65. Betűvel a végén a Duna baloldali mellékfolyója. 68. Héber számmértékben a m.: 7-80-100. - 69. Betűvel a végén a tanvárnövény alkotója. 70. SAA. 71. Hőemelkedés betűi keverve. 73. Római néptánc mással hangzó. 75. Tüpiáló ital pártatlan betű.

Függőleges: 1. Tibeti buddhista szerzetes. 2. Sport. 3. Régi hossz mérték. 4. Ekezettel bibliai kommentátor. 5. Betűvel a végén kanánai istenség. 6. Ilatszer, illatos szűrés viaszszéri anyag, acet váladéka. 7. Két szó: 1) bizonyos társadalmi rétegek sajátos kifejtése és nyelvhasználat; 2) ékezettel szűrés vagy folyékony halmazállapotú test átmenetileg legnemű halmozállapota. - 8. A szibériai Lena jobboldali mellékfolyója. 9. Lásd 53. vízszintes. 10. A Duna jobboldali mellékfolyója Romániában. 11. Nyelvszóló Európában. 12. Fukarságuk közmondásos.

AZ 1974. SZ. KERESZTRETREJTŐ MEGFEJTÉSE
Vízszintes: 1. KITALAL, 7. KERESZT, 18. SKICC, 25. HATOSÁG, 35. LATOMÁS, 52. REVIZIO, 59. NUBIA, 65. ZAVAROG, 69. SEJTTAN.
Függőleges: 1. KABINET, 2. IDOMIT, 11. EPIKUS, 12. TELIVER, 15. MILOVAN GYILÁSZ, 21. EIRENBURG, 23. AGAMEMNON, 40A. ALBENZ, 44. PARAFFIN, 49. FLINTA, 55. IBERT.
Nyereménykönyv: MAUGHAM; SZINHÁZ

NAPROL - NAPRA

Baromfityezés és háború

Arieli Amiád földművelésügyi államtitkár a múlt héten a tel-avivi Rotary-klub vendége volt és többek között elmondotta, hogy nemrégiben judeai és somroni arab mezőgazdák egy csoportja a földművelésügyi minisztérium által szervezett kiránduláson vett részt.

Az arab mezőgazdák megítelték a többek között a baromfi-élelő előállítás gyártását és nem győztek csodálkozni, mikor látták, hogy ennek a gyárnak a gépei elektronikus agy irányítják. Csak le kell nyomnia a megfelelő gombokat és a gépek a kívánt összehállítási keveréket termelik. Közben a vörös és zöld lámpák tucatjai gyulladnak ki.

Az arabok szájtátva bémulták az ultramodern berendezést. Az egyik Süchem-környéki mezőgazda végül így szólott mellette álló társához:

— Ha ezek a zsidók ilyen tökéletes berendezést használnak baromfi-élelő készítésére, el lehet képzelni, mire képesek annak érdekében, hogy győzzenek a háborúban!

— Ha ezek a zsidók ilyen tökéletes berendezést használnak baromfi-élelő készítésére, el lehet képzelni, mire képesek annak érdekében, hogy győzzenek a háborúban!

Aktuális felirat
A jeruzsálemi Meá Seárim negyedben, amelynek lakossága javarészt széleskörűen vallásos rétegekből tevődik össze, semmitől sem félnek jobban, mint a patológusoktól, akik az elhalálozás után esetleg felboncolja a holttestet.

Valószínűleg ez az oka annak, hogy nemrégiben eredeti toldálékkal látták el azt a plakátot, amelyet a Balesetmegelőző Tanács ragasztott ki Meá Seárimban és amely figyelmezteti a lakosokat a közlekedési balesetek veszélyeire. Meá Seárim egyik ötletes lakója ezt a feliratot ábrázolta a plakát felé:

„Sofor, légy óvatos — a patológus ehés!”

UJKELET SZELVENY 1974
REJTVENYPALYAZAT
Név:
Cím:
UJKELET 1974. IX. 27.

Ujkelet a Bizlo

A pakisztáni a tanács soros elnöke Csahszóvá foglaltsa miatt a lakók a külföldi cégből. A külügyöntő többségét nyolc állam támogatja, Nigeri, Oroszország és az Egyesült Államok többségét Izraelre tárgyalások elhalasztását és az összes támogatókat támogatja. Az ötös elhalasztott Jozsef Jozsefnek szűkebb körben... Nem Izrael... hanem a Szovjetunió... Jákóv Májik... tant fel helyre... Góbbels... teni! — kiállta... Az ötös török... felfelé és... által lehetővé... tatókat. A titkos... Belgium és Kanada... el álláspont... kapcsolatban... bizalmasan... sok értelme... de... Végül... nem vagyunk... A francia... amiatt, hogy... lehet világos... sereg mibenlét... ból. Ezzel szem... kot pro-jisraeli... Nincsen... sebb volna... négy... azonban, mint... násban. A fej... háls stratégia... minden eszköz... lyét öregíteni... Jozsef Telon... Egyesült Államok... csak az orsz... sohasem veszi... jegyezte, hogy... felsőbb... tően feszülté... tésé nyomán... vette, és ezzel... „Tel Aviv... Az izraeli... utolsó érákban... tagállamok... „utóán szovjet... delegátus a képek... Elecsip... rozzá a hely... vel az amerikai... A külisk... keznek a jogos... alkalmával. Ez... az Izrael ellen... rint Izrael népi... leteken. Azonb... ben is a szűke... szálvia valamint... való közös dekl... mot mint „aj... gyilkosainak” (t... Nem vitatko... ódulát az izraeli... Ez valóban, t... pontja megtette... nathán visszavonta... törzosi javaslatot, hogy egyhangul... javaslatot a követ... „A Biztonsági... let-európai agresszi... UNO-alapokmá... sára.”

— Az ötös beár... nács a fehéroros... mely szerint felsz... földrendések elől... né változtat a t... a hivatalos határo... gyminisztérium m... a Biztonsági Taná... vetlenül a csehszo... után vesszó válsz... nóta az is, hogy a... tett fel a határoza... tosbab, a Biztonsá... kifejezést a kelet-... e.

Ujabb sikerek a Biztonsági Tanácsban

Irtta: Kishont Ferenc

A pakisztáni delegáció tegnapelőtt reggel nyújtotta be a tanács soros elnökének határozati javaslatát Izrael eltiltására Csehszlovákiának a vörös hadsereg által történt elfoglalása miatt és azóta folytatódó a lázasanemű tárgyalások a küldöttségek között egységes álláspont kiépítése céljából. A kultúrák közötti hírekben kiderül, hogy nehéz döntő többséget összehozni a javaslat részére, miután csak nyolc állam támogatja felül: Lengyelország, Svájc, Etiópia, Nigéria, Algéria, Jugoszlávia, Szudán, Fehéroroszország és a kezdeményező Pakisztán. A hírek szerint az Egyesült Államok kormányja nem hajlandó a teljes felelősséget Izraelre kárítani és Kanada valamint Belgium a tárgyalások elhalasztását kérték, hogy az ezáltal nyert idő alatt az összes felek számára elfogadható kompromisszumos megoldást találjanak.

Az ülés elhalasztásának megszavazása előtt még módot adtak Jozsef Tekó Izraeli delegátusnak az izraeli álláspont szűkebb ismertetésére.

Nem Izrael igázta le a Csehszlovák Népi Kötzfarsaságot, hanem a Szovjetunió, — így Izrael képviselője — ezek szerint tehát nem bennünket, hanem a Szovjetuniót kell eltiltani...

Jákov Málk, orosz delegátus pulykavörös arccal pattant fel helyéről és tüntetőleg elhagyta az ülést.

Gombels módszerrel ez alkalommal nem fognak segíteni — kiáltozta Tekó felé. — Maguk a tüzel játékosok!

Az ülés török elnöke főbeszakította Tekó botrányos felszólalását és felfüggesztette a tárgyalásokat, hogy ezáltal lehetővé tegye a háttérben való megbeszélések lebonyolítását. A titkos jelentésekben kitérnek, hogy Nicaragua, Belgium és Kanada bizonyos megértést tanúsítanak az izraeli állásponttal szemben a csehszlovákiai eseményekkel kapcsolatban, de másrészt — ahogy a belga kiküldött beszámolója feltárta az izraeli delegáció tagjainak — nincs sok értelme egy olyan álláspontot képviselni, amely mindegyikben kisebbségben marad a szavazásban.

Végül megemlítem — így a belga delegátus — már nem vagyunk gyerekek.

A francia delegátus elégedetlenségének adott kifejezést, hogy kellemetlenül érezték az UNO-megfigyelő hiányában nem lehet világos képet kapni a Csehszlovákiát megszálló hadsereg műveletről és további felvilágosításokat kért Párizsból. Ezzel szemben az amerikai küldöttség nem csinált titkot a pro-izraeli fellegeléséről.

Nincsen kizárva, hogy a Szovjetunió eltiltése helyesüljön volna — ismerte be George Bull amerikai kiküldött a négyesmenetű megbeszélések folyamán —. Oroszországnak azonban, mint ismeretes, vétőjoga van a Biztonsági Tanácsban. A fejleményeket tehát az Egyesült Államok globális stratégiájának nézőpontjából kell megítélni, amely minden eszközzel igyekszik az Egyesült Nemzetek tekintélyét megerősíteni.

Jozsef Tekó felhívta Mr. Bull figyelmét arra, hogy az Egyesült Államoknak is van vétőjoga a tanácsban, akár csak az oroszoknak, jellehet az utóbbiak okoknál fogva sokszor veszti igénybe, mire az amerikai kiküldött megígérte, hogy éppenséggel ez biztosítja a feltétlen erkölcsi felelősséget. Időközben a hangulat a folyosókon meglehetősen feszültté vált, különösen az algériai körlevél terjesztése nyomán, amely Izraelt „szaroló katyvasznak” nevezte, és ezzel egyidejűleg a Právda is felhívta támadóul „Tel Aviv zsidóellenes” részeg náci brigádjait” ellen.

Az izraeli delegátus lényegesen folytatott az ülésen öröklés és sikerült egy kézzelrögzítést terjesztene a tagállamok között, amely világosan feltüntette, hogy Prága szlovén szovjet páncélosok érkeznek. Am az amerikai delegátus a képek azzal elköszönt a követelt.

Előszólt ténylegnek másként ismételtése nem járul hozzá a helyzet tisztázásához, — közölte fejtejt dühvel az amerikai delegátus szóvivője.

A kultúrák közötti tárgyalások esélyességéhez érdekében a jugoszláv-nigériai határozati javaslat benyújtása után. Ez az új javaslat hivatalos formában közölte az Izrael ellen felhozott vádakat, miszt, hogy Izrael népiárást (genocide) folytat a megszállt területeken. Azonban csakhamar kiderült, hogy négy ez esetben is a szükséges kilenc szavazatot összehozni és Jugoszlávia valamint Nigéria megelégedtek a Szaudi-Arábiával való közös deklaráció közléstével, amely a zsidó állampolgárok új fasizista rasszizmuskereskedők, a cseh nép gyilkosainak” ültette fel.

Nem vitakozni — küldött George Bull személyes üdvözlést az izraeli delegációnak — a háttérben dolgozunk!

Es valóban, tengerentúli nagy testvérünk erélyes álláspontja megette a magát és a Szovjetunió az utolsó pillanatban visszavonta a kategorikus eltiltásra vonatkozó határozati javaslatot, a nyugati delegációk ígérete ellenében, hogy egyhangúlag támogatni fogják a módosított lengyel javaslatot a következő szöveggel:

„A Biztonsági Tanács ajánlatának ad kifejezést a kelet-európai agresszió miatt, a Tanács figyelemmel Izraelt az UNO-alapokmány cikkelyinek fokozottabb betartására.”

Az ülés beárta előtt még elfogadta a Biztonsági Tanács a fehéroroszországi delegátus kiegészítő szövegét, mely szerint felszólítják Izraelt, hogy „hagyjon fel további földrészek elidézésével Perzsiában”, azonban mindez nem változtat a tényen, hogy semmilyen szankció nem lett a hivatalos határozatban feltüntetve és a jeruzsálemi külügyminisztérium megelégedetten mutathat rá arra, hogy a Biztonsági Tanács határozata nem köti egybe közönségesen a csehszlovákiai eseményeket Izrael nevével, miután verszó válaszába a két mondatrészt. Figyelemre méltó az is, hogy a földrészekkel kapcsolatban sem tüntetett fel a határozat semmilyen retorziót és ami a legfontosabb, a Biztonsági Tanács csupán „ajánlatának” adott kifejezést a kelet-európai agresszió miatt és nem „mely

Az izlandi főkonzul:

„Thomas Mann özvegyével villásreggeliztem...”

— Beszélgetés Naschitz Friggyessel —

A napokban tért haza európai útjáról Naschitz Friggyes izlandi főkonzul, a neves műfordító. Elsősorban Izlandban járt, utána több országban is megfordult. Tapasztalatairól interjú keretében ad számot.

Találkozott-e, főkonzul úró csehszlovákiai interjú, Izland új elnökével? — Igen. Dr. Kristján Eldjárn a neve. Korábban a Nemzeti Múzeum igazgatója volt. E minőségében Ben-Gurion is megismerte, ugy-

aniz csehszlovákiai interjú, Izland új elnökével? — Igen. Dr. Kristján Eldjárn a neve. Korábban a Nemzeti Múzeum igazgatója volt. E minőségében Ben-Gurion is megismerte, ugy-

THOMAS MANN ÉS FELESEGE 1955-ben, néhány héttel az ír halála előtt, a kilbergi villa kertjében.

aniz izlandi látogatásakor felkereste a múzeumot, s beszélgetett a leendő elnökkel.

Miért választották műzeológust az elnöki székbe? — Politikailag elkételezetlen embert akartak választani. Az új elnök Jón Jádinnra emlékeztető egyéniség, archeológusai foglalkozik, 51 éves. Meg kell jegyezmem, hogy Izrael őszinte barátja.

Hogyan alakultak a két ország közötti kapcsolatok? — A hatnapos háború alatt és után mutatkozó rokonszenvedés törletlen Izland részéről. A gazdasági kapcsolatok a régi arányok szerint folytatódhatnak. Negyed-negyed millió dollárban fejeződnék ki mindkét oldalon. Meg kell jegyezmem, hogy Izlandban jelenleg komoly gazdasági válság van, az illetékesek most keresik a megoldást. Valószínű, hogy újabb valuta-leértékelésre kerül sor.

Találkozott-e főkonzul úr Laxnesszel, az izlandi Nobel-díjas — Izraelben is járt — írójával? — Találkoztam. A közel-múltban két kötetet jelent meg, „A hal énekelni tud” és „A jó szűz” címmel. Elmondta továbbá, hogy a most kezdődő szomban a főváros egyik színháza bemutatja új, expressionista drámáját. Ami az ír politikai hitvallását illeti — közönségszerű, hogy szélsőbaloldali szemléletű ember, élesen elítélte a Szovjet-

deti neve Pringheim volt. Elmondotta nekem, hogy kétszer járt nálunk. 1930-ban a férjével — a József és testvérei színterét tanulmányozta Thomas Mann Palesztinában és Egyiptomban — és három évvel ezelőtt Izraelben töltött néhány napot a fivérével, aki muzikus és évek óta Tokióban él.

Milyen erőben van az özvegy?

Túl a nyolcvanan, kitűnően tartja magát. Maga adminisztrálja Thomas Mann bonyolult szerzői ügyeit és elmondotta nekem, hogy férje halála óta — 13 esztendője — nem csökkent az érdeklődés világszerte a Mann művek iránt. Annak ellenére, hogy közben új irányzatok alakultak ki. A kiadói mutatószámok azt bizonyítják, hogy a műveit olvasóknak ma is ott van a kezében Thomas Mann életműve. Katja asszony meg-

ajándékozott egy becses felvétellel. Villájuk kertjében készült, néhány héttel Thomas Mann halála előtt. A kép bizonyára érdekelné fogja az Új Kelet olvasóit.

Mikor jelenik meg Thomas Mann naplója?

A végrendeletnek megfelelően, a hetvenes évek közepén. Még nincs szó róla. — Vannak-e még kiadatlan kéziratok Katja Mann birtokában?

Tudomásom szerint nincsenek. Az özvegy, továbbá Thomas Mann fia és lánya a relikviák gyűjtésével és rendezésével foglalkoznak. Zürichben Mann-társaság működik, s múzeumi kereteket létesítettek a hagyaték számára. Oda vittek át a többi kötetet az író dolgozószobáját és magánkönyvtárát is.

Tud-e Katja Mann arról, hogy férje írásai mennyire népszerűek Izraelben, a héber olvasók körében? — Természetesen. Megkértem, hogy egy konkrét ügyben telefonáljak hozzátértem után itteni irodalmi ügynökének... (D. P.)

A „cowboy” emlékére

(Folytatás az 1-ső oldalról)

Nem emlékszem már, mit tanultam a „cowboy”-ról, de a mestere jól emlékszem. Arra sem merék megkérni, egy évig helyettesített-e, vagy kettőig, esetleg csak néhány hónapig. Ahogy jött, úgy tűnt el és a Szigony, kinek irodalmi ambíciói akkor kezdtek szárnyukat bontogatni, tervbe vette, hogy egy kombinált cowboy-légiós regényben, amit ketten kellett volna megírunk, megörökíti „cowboy”-t, egy texasi „saloon”-tulaj alakjában, aki ül a söntéspult mögött és időnként az iddögáló vendégek közé lö egyet-kettőt, miközben a kállói cádikról mesél nekik. Akkor fitymáltam, de ma bevallhatom, hogy az ötlet kutyául tetszett, csak azt sajnáltam, hogy a Szigonyé s nem az enyém.

A terv, mint annyi más, a barbár németeken bukkott meg, akik március 19-én bejöttek és a Szigony érdeklődését az irodalommal sokkal fontosabb dolgokra terelték.

Mikor felszabadultunk, mi tagadás, tökéletesen megelégedtünk a „cowboy”-ról. A legtöbb melámed visszajött valahogy a munkaszolgálatból, s aki nem nyitott mérszárszék, mint az Óbi, vagy nem nézett más, jövedelmezőbb foglalkozást, az a folytatást okosításunkat a tőle megszokott pedagógiai készséggel.

„Cowboy”-t akkor láttam viszont, mikor — talán egy évvel a felszabadulás után — a Dobozi utcai ortodox imaház rabjába lett. Ez volt a mi törzs-templomunk, nem valami nagy és fényes, de „hazai” légkört árasztó, mely légkörben a nagy többség bajuzos-magyaros ám-hórec és a néhány igazgató tollas talmud-chochem a bibliai bárány-farkas koegzisztenciában bírták (ki) egymást. Itt lett rabbi a „cowboy”, kinek közben kinőtt a szakáll s aki a nagynevű Adler rabbi, a templom alapítója örökébe lépett.

Sose tudtam, megismertem s én igen, emlékszik-e, hogy én csempésztem az élő egy-

ret a kabátzsebébe, vagy tudja-e, milyen részem volt a fogasok alatt futó, vilány-előtt húzal megszerkesztésében. Ha tudta is — nem mutatta. Most is előlé vette titkolt-közt zseborját, de csak amikor dróset mondott, vagy a heti szidra aktualitásairól értekezett.

Áldott jó ember — mondták a hívei —, nem akar hosszasan beszélni, mert tudja, hogy az emberek unják ma a hosszú zószot.

Ugyan kérem — mondták azok, akik nem voltak ellenfelei, csak szerettek mindenben elmentmondani —, nem képes több, mint öt perccet beszélni...

1949 elején láttam utoljára, amikor vidéken minden második újszülöttet Mátyásnak kereszteltek és a hadházi jesiva az utolsókat rugta. Akkor jött meg egy szép koratavaszi napon a Mészáros Ba rejtélyes távirat (nem csatlakozt a Mindszenty-per anyagához), minck alapján előbb Pestre s onnan uszari Poszonyba, majd Bécsbe mentem. Akkor láttam utoljára.

gyutott most mind ez eszembe? Hát csak úgy, hogy olvastattam az Új Eletet, a „Magyar Izraeliták” (nem zsidók — izraeliták...) lapját, s ott, a legnagyobb és legállandóbb rovatban, a „Halálhírek”-ben látom, hogy „hosszú betegség után, 71 éves korában elhunyt... Josefovits Jenő Lévi Jicchák, aki hosszú éveken keresztül az Ortodox Tagozat Dobozi utcai imaházában rabbi-ként funkcionált. Volt hívei nagyra tisztelték, mint embert és tudóst...” stb.

Még azt is megírja az U.E., hogy „kivánságának megfelelően, temetésén gyászbeszéd nem hangzott el”.

Igen, ez ő. Sose szeretett sokat beszélni, csak mi kényserítettük rá, hogy meséljen. Most már — mint Szigony mondaná — „cowboy” az égi prérin „funkcionál”, mesét mond az angyaloknak, s időnként elővesz ütött-kopott zseborját...

A HETI SZIDRA

— VÁJÉLECH —

„Vájélech Mose vajdaber et hádvárim haéle el kol Jiszráel. Ben méá voeszrim sáná ánochi hájom”. — „És elment Mózes és ezeket az igéket mondta egész Izráelnek. Százhusz esztendősek voltak ma — Legyelek erősek és bátrak, ne féljétek és ne rettegjétek ellenségeitől, mert az Ur maga megy veled”. (Dóvárim 31, 1-2, 6)

Rabbi Eliezer Horovitz „Noám Mógádím” c. könyvében ezt így magyarázta: „Vájélech Mose vajdaber”, még miután elment Mózes, a hűséges pásztor, ebből a világból, még mindig beszél hozzánk. Mert minden újabb magyarázat, amit a Tórahoz hozzáfűzünk Mózes halála óta, mind azt az ő szellemének alapján tesszük.

Rabbi Mose Szofer, Pozsony főrabija, a következő magyarázatot fűzte a „Ben méá voeszrim sáná hájom” szavakhoz: Rási, a bibliakomentátor, mondja a Talmud alapján erre: Ma, ádár hónap hetedikén születtem és ezen a napon fogok meghalni. — Bőlcseink szerint Hámán azért választotta ádár hónapját a Perzsiában lakó zsidók kiirtására, mert tudta, hogy ebben a hónapban halt meg vezérük Mózes. Így ez a hónap számunkra a szerencsétlenség hónapja és nem fognak tudni védekezni támadókkal szemben. Ezért mondta Mose Ráshún, „Ma lettem százhusz esztendősek”. Ne féljétek attól, hogy ádár szerencsétlen hónap lesz számotokra, amiért ebben a hónapban születtem és erről a világról. Ebben a hónapban születtem is. Ezért „legyelek erősek és bátrak, ne féljétek és ne rettegjétek ellenségeitől”. Így is történt Hámán idejében. Ádár hónapban a perzsiái zsidóság hőiesen ellenlét támadóival szemben és legyőzte őket, purim ünnepnapján.

„Vájikrá Mose il'Jóhósá vájomer eláv loéne kol Jiszráel cházák voémác”. — És szólította Mózes Józsuát és mondta neki egész Izráel szemében: Légy erős és bátor, mert te fogod bevinni ezt a népet arra a földre, amely felől megeshűdött az Ur atyjáknak, hogy nekik adja”. (Dóvárim 31, 7)

Rabbi Azárijá Figo „Biná Lóttím” c. könyvében olvassuk: Annak ellenére, hogy a szerénység jó tulajdonság, de egy nép vezére mégis sokszor nagyságot és erős kezűt kell mutatson, hogy tiszteljék. Ezért mondta Mózes Józsuának: „Lelekedben belülről, önmagad előtt légy ugyan szerény, de „loéjne kol Jiszráel cházák voémác”. — „mikor az egész nép előtt állsz, akkor légy erős”.

„Hákhel et háim háánásim vóháánim vóháát”. — „Gyűlöljétek össze a népet, a férfiakat, a nőket és a kicsiny gyerekeket... hogy hallják és tanuljanak és féljen az Urat”. (Dóvárim 31, 12)

A Talmud bőlcsei kérdezik, miért kellett a kicsi gyerekeket elhozni, hiszen ezek amúgy sem értik meg még a Tóra parancsait? Válaszuk erre a „Chágigá” traktátusban: azért hozták őket, hogy szüleik jutalmat kapjanak, amiért elhozták kisgyerekeiket is a Tóra felolvasásához.

Rabbi Mose Szofer szerint is, a szülőknél tulajdonképpen nem azért jár jutalom, mert maguk jöttek a Tórát meghallgatni, hanem épp azért, mert gyerekeiket elhozták. Mert a zsidóság egyik központi elve és alapja a gyerekek Tóra utján való nevelése. Ezt mondta az Örökkévaló már Ábrahám óapánknak: „Vávárahám hájó jilpe léje gádól... ki jödvit lóháán áser jóavé et hááv vóet béto áchráv vóámanu dorech háám hászót cádák umispát”. — Ábrahám nagy néppé lesz... Mert tudom, hogy megparancsolja fiainak és háza népének maga után, hogy megörizték az Ur utját, igazságot és törvényt cselekedjenek”. (Bórisit 18, 19). Ő volt az első, aki az Ur szeretetét annyira beléltette fia Izsák szívébe, hogy az késő volt életét is feláldozni az Örökkévaló parancsa nyomán.

Rabbi Mose Szofer fia, rabbi Simon Szofer, aki Krakkó főrabija és az osztrák parlament tagja volt 1879 után, anekdotikusan magyarázta az okát annak, hogy a gyerekeket is elhozták a népgyűlésre: Tudvalevő, hogy minden nemzedék gyengébb vallási téren az előtte levő generációnál. Tehát, ha az apák elhozzák magukkal az Ur színe elé fiaikat, ki fog ünni ezáltal, hogy az apák vallásossága nagyobb, mint fiaké s így inkább megkapják a felső segítséget jócselekedeteikért...

Rabbi Gerson Henich, a radzini cádik, ennek alapján magyarázta a Tóra kivételesen előtti avarus nyelvű imában előforduló részt: „Dótórah lán chájim bótívutá vóihéve áná pókídá bógo cádikájká”. — „Hosszabbítsd meg életünket jószágokban és számítsanak be engem az igaz emberek közé”. — Mivel szerinte minden generáció stüllyed vallásosságában az előtte levőhöz viszonyítva, tehát, ha meghosszabbítja az Örökkévaló az életünket, már az igazak közé lehet majd minket számítani, az új generációhoz képest, még abban az esetben is, ha az előtünk valóhoz viszonyítva nem tartozunk a cádikok közé...

Érdekes megjegyezni, hogy korunkban, Izráelben, sok családban az újabb generáció vallásosabb, mint az előtte levő. Ezzel beteljesül a „Chibát-Cion” és a cionizmus vallásos előfutárjainak, abbi Mose Szofernek és rabbi Avrahám Jicchák Kuknak próféciája ezen a téren.

„Vájomer háém el Mose, héu kárvu jáméchá lámot”. — „És mondta az Ur Mózesnek, ime közeledtek halálod napjai, hiva élő Józsuát”. (Dóvárim 31, 14)

A „Mitrás Rábbá” agada-gyűjtemény hozzáfűzi: „Éz az, ami írva van „Kohélet” könyvében, „Sávti vóroo táchéh háemes, ki lo lókálim hááméroc, vólo lágiborim háámichám, vógm lo lócháchéám lechem, vógm lo lá-nóvim oser, vógm lo lájódim chén”. — „Megfigyeltem és láttam a nap alatt, hogy nem a könnyűek a futás te-

„Ne bizzanak Nixonban”

— figyelmeztet Donald Day amerikai író, „texasi liberális”, aki kategórikusan kijelenti: „Nem vagyok pacifista”

Ha minden kötel szakad, Izráel számithat az Egyesült Államok konkrét támogatására, mindaddig, amíg a Demokraták Párt hatalmon marad. Ez a véleménye Donald Day neves amerikai írónak, aki „texasi liberálisnak” vallja magát s oly vallásos meggyőződéssel hisz a demokraták pártban, mint ortodox zsidó a Tórában.

De, ha Nixon győz, fenn áll a veszély, hogy cserben hagyja Izráelt, mint ahogy a republikánusok cserben hagyták Magyarországot, minden „felszabadítási” ígéretük ellenére.

Nixon — folytatja — százszázalékos opportunista. Ne vegyék komolyan választási ígéreteit. A republikánusok szemében csak a dollár szent, gazdaságilag ok birtoklóják az országot és mindig az izolációs politika felé hajlottak. Nixon visszatartja az óramutatót az Eisenhower-Dulles érába, amely szerintem az Egyesült Államok legkatasztrofálisabb részskéje volt...

Es milyenek Nixon kilátásai? — kérdeztem. — Vértó szívvél bár, de azt kell mondanom, hogy nagyon jók — válaszolja Donald Day.

Ki ez a Donald Day, aki ilyen kategórikusan beszél? Az Új Kelet olvasói kétség-telenül jobban ismerik Doris Day nevet, akinek azonban csak névrokona. Viszont távoli rokona Lyndon B. Johnsonnak. Ugyanaz a magas termet, egyenes testtartás s ugyanaz az elnyújtott texasi kiejtés, amelytől nem szabadul meg, noha közel fel évszázada, hogy elhagyta szülőföldjét, Texasot, és Csikagóba, majd New Yorkba költözött.

Filozófiai doktorátusát a csikagói egyetemen tette le. Disszertációját George W. Harris, az amerikai humorista életéről és műveiről szült. Saját érdeklődési területe a politikai tudományokra, amerikai politikára, életrajzaira és a texasi népmesékre szorítkozik.

„MR. NEPSZAVA” LÁNYA Donald Day ma 68 éves és rövid rokoni látogatásra érkezett Izráelbe. Már mint fe-

hetsége és nem az erőseké a háboruban való győzelem és nem a bőlcseké a kenyér és nem az okosoké a gazdaság és nem a tudósoké a tetszés” (Kohélet 9, 11). Rabbi Tánchum azt mondta, ez a mondat Mózesre illik. Tegnap még felszállt az égbe, mint a sas, ma csak a Jordánon szeretne átkelni és nem tud. Tegnap még anyagok részketek előtt, most azt mondja, „félel haragodtál”. Tegnap úgy beszélt, mint hős, országokat és városokat hódított meg, ma pedig minden ereje Józsuára szállt. Tegnap még úgy beszélt az Urnal, mint gazdagok szoktak beszélni, most úgy kell az Örökkévalót kibékíteni, most meg a háttérben áll a háttérben, mint egy szegény ember. Tegnap még tudta, hogyan kell az Örökkévalót kibékíteni, most meg a háttérben áll a háttérben, mint egy szegény ember. Tegnap még tudta, hogyan kell az Örökkévalót kibékíteni, most meg a háttérben áll a háttérben, mint egy szegény ember.

„Az ember nem uralkodhat a szellemen, hogy elzárja a szellemet és a hála napján nincs uralom”. — Törj vissza Izráel az Örökkévalóig az Urig, mert elbukált vétked következtében” (Hosé 14, 2). Feltehetjük a kérdést, hogyan magyarázhatjuk ezt a kifejezést, „Törj meg Izráel az Urig”? Hogyan lehet megmérni az Örökkévalóig. A magyarázat erre a következő: Minden ember kötelessége, hogy igyekezzék elsajátítani az Örökkévaló tulajdonságait: a könyörületességet, irgalmasságot, igazságosságot, stb. Ezek által közeledünk az Ur szelleméhez és lelkünk újabb olvas-tatja lesz, mint mikor az Ur zsámolya alól a világra került. Ez az értelmezése ennek a kifejezésnek, „Suvá Jiszráel há bésim”. — „Törj meg Izráel az Örökkévalóig. Igyekezz megmérni és ragaszkodni az Ő tulajdonságaihoz. Ez megkönnyíti feladat egy huszós és vérből való embernek ezen a földi létén, ahol sok gyarlósággal van körülveve. Csak az ember, aki a visszatérésben egy bizonyos fokot elér tudja megérteni, milyen távol van még a tökéletességétől. Egy „ám-háaré” mondta egyszer: „Az hiszem, én a mi szent rabbinak nagy büzője leszek, hogy jom kipurkor olyan keserves sírással veri a mellét az „Al chéi” imámondásánál. Ő nem értette, hogy épp a szentség felé törekvő ember létja, milyen messze van még a lelke attól a tisztaságtól, ahogyan azt az Urtól kapta, amikor erre a világra jött. Azért sír, könyörög, veri a mellét és igyekszik a lelkét még tisztábbra mosni.

Az eheti „Háttára”-ban, Jósáhu próféta 62-ik fejezetéből olvassuk még a következőket:

„Lómám Cion lo echse ulmáid Jerusoláim lo eskót jécé kánógá cidká vijsutá kólápid jivár... Cionet nem hallgatok és Jerusálemt nem nyugosom, míg feldertem mint a fénny az ő igazsága és felszabadulása mint a fákla tündöklől. És látni fogják a népek igazságodat és királyok a dicsőségedet... És leszel dicsőség koronája az Ur kezeiben... Nem neveznek többé elhagyottoknak és országok nem nevezik többé pusztának, hanem úgy hívnak, én és nyörülésem. Falaid körül Jerusálemt öröket állítottak egész nap és egész éjjel nem nyugosznak... Ne nyugodjatok, míg újáhalapítja (az Ur) és dicsőségessé teszi az országot, míg újáhalapítja (az Ur) és dicsőségessé teszi az országot ezen a földeteken... Menjétek át városok kapujait készítsétek elő a nép utját, építsetek utakat, hányjátok a köveket az útról, emeljétek zászlót... Mondjátok meg Cion lányának, ime, eljött a felszabadulása... (Jósáhu 62, 1-11).

velem „politizált”. Később kiderült, hogy évek óta ugyanabban a házában lakunk New Yorkban — anélkül, hogy tudtunk volna egymásról. Rövidesen megcsúszunk...”

„MEG KELL ALLITANI A KOMMUNISTÁKAT” Donald Day első könyve „Big Country: Texas”, az

Richard Nixon Izráelben, William Dale-1, az amerikai nagykövét helyettesével

„VILÁGOS KAVE” — HOSSZUTAVBAN

Mint délvidéki ember nek, mi a véleményem a szerkesztőre? Mi az oka annak, hogy az utóbbi években annyira elfajult ez a probléma?

A két világháború, majd a koreai és most a vietnámi háború során százezreknek mozgósították a délvidéki néger ifjúságot, amely elvett a katonai szolgálat során nem látott új világot, életformákat tárt fel. A katonai élet viszonylagos „szabadság” után képtelenek beilleszkedni az egykori alárendelt státusukba. Másrészt a mozgózálog gépesítése feleslegessé tette a „fekete” kézi munkások millióit, akik úgy lepték el az északi és keleti ipari géppontokat, mint a múlt században az új világ, majd a zsidó bevándorlók. Ez utóbbiak egy részét nemzedék által mint beilleszkedtek gazdaságilag és társadalmilag, de a néger „felszívódása” nehezíti meg, gátolja őket az egyruhájuk... a bőrkészlet.

Mi a megoldás? — Előbb-utóbb ki kell tölteni a gettókat. Hosszútávban nincs más megoldás, ha meg akarjuk menteni Amerikát, mint a lassú bevándorlás...

Vagyis hosszú távon Amerika népe szintén világos kavezni lesz? — Kétségtelemül — állapítja meg filozófusunk Donald Day.

Ezzel búcsúzunk, és az író, Texasi univerzitásigazgató, kikiései a Dan Karmel szálló foyerjén át, egészen a kávératig.

Dr. Cvi Zehá

Láncszem

NA

Pár kilométerre úszó szdmi gyárte sőtöl fehéren csiloló medencéktől, a légrészt kettéágazórnak a potas-útró ra fordultunk, de a széles éjjeli országútkeresztezés táblákeskeny árnyéksíkfiatal lány ul hAngolok, Nemzetisé a hátszékokra tízérví brit lobogó, — Eljárt, please! felugorva helyükörfelé.

Nincs hely az autójuk felvenni őket De egy percre n„trempe” fognak, ve meg látjuk, hogy tenger Művek nagy„masztodonja” fektük. A sofor beül maga mellé a vezető Ezen az úton a sok zárkózott el a tá Ennek két oka is rézt nem tanácsos déken magányos, te embereket hagyni a lén, másrészt a sofő az állomásgót, a pu tes unalmát a tisz Az utas feladata sz Mert innen, több száz kilométeren át völgye egyedülálln leked pezdótt lári Csendes, néptelen

Beér-Cofar, vagy Náchál-Cofar is a nek keresztben szőlő pár hónapja ezéle megjelentek a hely földgyük, majd a akik lerakták a pu és ideiglenes épül a múlt héten az el zék, a Náchál-kato csoportjai unnepley szertartás keretében kibukukba táboruk Náchál-telepészt a bán, félúton Szdomban, felúton Szdom Náchál, amelyek egy Náchál keretében jé — kronológikus sz Jotváta, Ejn-Gedi cháv, Groft és C most csatlakozik a

Az új telepések le Mápaj kibucj szer keretében, a „Cicho naghoz tartozik. Be luti évek letelte utá levetik magukról az lét, teljesítség kibú építik majd tovább — szemben a kopár, szdom-hegyekkel. M csak az ideiglenes rendezkedtek be. De szden vannak a terve lendő jellegű falu t re, amelyet a jelenlé től 161 kilométerre létesítenek a magas tón.

És eddigi konve építkezési formáktól szokatlan vonalú a bucot hoztak át lét szőrt, földszintes bót, gazdasági épületek lakóházakból áll máj a nagy, hanem egy kompakt épülettömb mindcezeket egyesíti Olyan lesz, mint egy nagyszálló, amelyben dig mindent megkap hogy ki kellene lépni hó!

Katonai

Most a széles do ahonnan nemcsak a r pos völgy tárukkozik k zó elé hanem kinn a lenyugó nap suga a határon túli kopasz is — a jövendőbeli k pe meg csak tervrajz ában bonatkozik ki — szerve a nagy, fekete A tervezett nagy bék lestrum helyén... amelyban ideiglenes sz rí kis színpad áll, E tábornak, és körülveve kal, zsidóvá, az ún érkezett vendégeket é chál-katonák hozzá

NÁCHÁL-COFÁR, az új áráváli település

Írta: Boros György

Pár kilométerre a paráiban uszó szőmi gyártelepektől, a szőlő fehéren csillogó legelő-medencékkel, a Bék-Szári-országút kettősgázik. Letérünk a „potas-útról” és jobb-ra fordulunk, dél felé, az új, széles útjait országútra. Az útkeresztezés táblája alatt keskeny árnyékoskútban, két fiatal lány ül hátszékan. Angolok. Nemzetiénekeket utal a hátizsákra tűzött tenyérnyi brit lobogó.

— Ejlát, please! — kiáltják, felugorva helyükről a kocsi szélén.

Némes hely az autóban, nem tudjuk felvenni őket.

De egy percet rá már jó „trempelet” fognak. Hátranézzünk még látnak, hogy a Holt-fennsík Művek nagy vonató „masztodonja” fékez mellett. A szőri beülteti őket maga mellé a vezető ülésre. Ezen az úton a sofőrök nem zavaródnak el a trempe elöl. Ennek két oka is van: egyrészt nem fánós ez egy vidék, hanem másnyos, fevériellen emberként hagyja az út széleit, másszint a szőri is elűzi az állományt a trempelekkel. Az utas feladata szóval tartani a volán mögött ül embert.

Mert innen, több mint két-száz kilométeren át, az Árává-völgye egyáltalán nem bővel, kedik puszta lánváivalkával. Csendes, néptelen vidék. A

csatornán — Szódomtól Éjjá-ig.

Mint ahogy azt Jesájhu Gávis tábornok, a déli had-teszt parancsnoka találón jel-lemzte üdvözli beszédében: — Ti vagytok a szendvicsben a töltékek. Két tűz kö-zött álltok: szemben veletek az ellenség, hátatokban a Biztosítási a völgyben a bé-kés éretet a zavartalan for-galmat a szárazföldi „Szeu-i

A 42-ik Náchál-település

Bék-Cofár, vagy új nevén Náchál-Cofár is a fiatal meg-keretben született meg pár hónappal ezelőtt, amikor megjelentek a helyszínen a földgázok, majd a munkások, akik lerakták a pusztaiban az első ideiglenes épületeket. A mely héten az első telep-ülés — Náchál-katonák első csoportját ünnepélyes katonai szertartás keretében vették birtokukba táborukat, a 42-ik Náchál-települést az ország-ban, felül Szódom és Éjjá-ig.

— A földmunka, a kony-hat, élettermet egészségügyi szobát és a többi szolgáltatá-sokat. A két felső emeleten lesznek a lakozók, illetve a családok kibucagok lakászei. De mégis kizsurlul majd a központi épületből az amfite-átrum. És persze a műhelyek, a mezőgazdasági géppark és a járművek épületébe. A központi kibucág előtt ezenkívül minden kibucág kap egy kis darabka földet, közel a lakozókhoz, amelyet saját kis virágoskertje varázsolhat, ha van hozzá kedve ideje, tü-relme. És még egy újítás: az épületek minden szárnyában központi hűtés lesz.

— En Angliából importált rózsatöveket hozok apam ki-bucából és rózskertet csinál-ok a földemen — tervezet a 19 éves Ruti, Givat Bren-ner kibucából.

De a Grofitból „kikölesön-zött” mezőgazdasági októ-lehűti lekedésed:

— Jó lesz, ha a rózsaid mel-lé egy autói kertj földet, „humusz” is hozol magaddal — mondja nevetve. — Örülök fogunk annak, ha itt, a Köves dombtetőn kevésbé kényes vi-rágok és bokrok vernek majd gyökereket.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

— Az épület földszintjén he-lyezik el az irodákat, a kony-hat, élettermet egészségügyi szobát és a többi szolgáltatá-sokat. A két felső emeleten lesznek a lakozók, illetve a családok kibucagok lakászei. De mégis kizsurlul majd a központi épületből az amfite-átrum. És persze a műhelyek, a mezőgazdasági géppark és a járművek épületébe. A központi kibucág előtt ezenkívül minden kibucág kap egy kis darabka földet, közel a lakozókhoz, amelyet saját kis virágoskertje varázsolhat, ha van hozzá kedve ideje, tü-relme. És még egy újítás: az épületek minden szárnyában központi hűtés lesz.

— En Angliából importált rózsatöveket hozok apam ki-bucából és rózskertet csinál-ok a földemen — tervezet a 19 éves Ruti, Givat Bren-ner kibucából.

De a Grofitból „kikölesön-zött” mezőgazdasági októ-lehűti lekedésed:

— Jó lesz, ha a rózsaid mel-lé egy autói kertj földet, „humusz” is hozol magaddal — mondja nevetve. — Örülök fogunk annak, ha itt, a Köves dombtetőn kevésbé kényes vi-rágok és bokrok vernek majd gyökereket.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Most a széles dombtetőn, almanu annesak a mély, la-pog vagy fűrészszék ki a né-zők, hanem kimagaslóan a lenyugzó nap sugara alatt a háború túl kopasz hegyek, — a jövődöbél kibuc ké-ve még csak terrájakok formá-ban bomlatozik ki — felsző-venez a nagy, fekete táblára. A tervezett nagy beton-amfi-átrum helyén még csak amolyan ideiglenes szabadek, — kis színpad áll, hátat a háború, és körülvéve padok-kal, szőlőva az ünnepélyre rendezett vendégekkel és a Náchál-katonák hozzájárulóit-

val. A föld mélyébe pár perc-cel ezelőtt lehelyezett alap-tási okmány felett még nem száradt meg a beton. De az alapok felett, egy-másfél év múlva modern sílúsi hegyi „sasztészek” néz majd szem-be az ellenséggel...

Most a betonkeverő gépek dübörgése helyett a dobok pe-regnek és felkúszik a zász-lordura a kék-fehér nemzeti lobogó. Vezetésvazak. A Náchál-katonák és lányok disz-szemlére sorakoznak fel. Ma még katonák de holnap, ami-kor a rágtözött pódmot-szetszedik, a sok-sok Náchál-

— A föld mélyébe pár perc-cel ezelőtt lehelyezett alap-tási okmány felett még nem száradt meg a beton. De az alapok felett, egy-másfél év múlva modern sílúsi hegyi „sasztészek” néz majd szem-be az ellenséggel...

Most a betonkeverő gépek dübörgése helyett a dobok pe-regnek és felkúszik a zász-lordura a kék-fehér nemzeti lobogó. Vezetésvazak. A Náchál-katonák és lányok disz-szemlére sorakoznak fel. Ma még katonák de holnap, ami-kor a rágtözött pódmot-szetszedik, a sok-sok Náchál-

Katonai ünnepség a dombtetőn

Most a széles dombtetőn, almanu annesak a mély, la-pog vagy fűrészszék ki a né-zők, hanem kimagaslóan a lenyugzó nap sugara alatt a háború túl kopasz hegyek, — a jövődöbél kibuc ké-ve még csak terrájakok formá-ban bomlatozik ki — felsző-venez a nagy, fekete táblára. A tervezett nagy beton-amfi-átrum helyén még csak amolyan ideiglenes szabadek, — kis színpad áll, hátat a háború, és körülvéve padok-kal, szőlőva az ünnepélyre rendezett vendégekkel és a Náchál-katonák hozzájárulóit-

val. A föld mélyébe pár perc-cel ezelőtt lehelyezett alap-tási okmány felett még nem száradt meg a beton. De az alapok felett, egy-másfél év múlva modern sílúsi hegyi „sasztészek” néz majd szem-be az ellenséggel...

Most a betonkeverő gépek dübörgése helyett a dobok pe-regnek és felkúszik a zász-lordura a kék-fehér nemzeti lobogó. Vezetésvazak. A Náchál-katonák és lányok disz-szemlére sorakoznak fel. Ma még katonák de holnap, ami-kor a rágtözött pódmot-szetszedik, a sok-sok Náchál-

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Most a széles dombtetőn, almanu annesak a mély, la-pog vagy fűrészszék ki a né-zők, hanem kimagaslóan a lenyugzó nap sugara alatt a háború túl kopasz hegyek, — a jövődöbél kibuc ké-ve még csak terrájakok formá-ban bomlatozik ki — felsző-venez a nagy, fekete táblára. A tervezett nagy beton-amfi-átrum helyén még csak amolyan ideiglenes szabadek, — kis színpad áll, hátat a háború, és körülvéve padok-kal, szőlőva az ünnepélyre rendezett vendégekkel és a Náchál-katonák hozzájárulóit-

val. A föld mélyébe pár perc-cel ezelőtt lehelyezett alap-tási okmány felett még nem száradt meg a beton. De az alapok felett, egy-másfél év múlva modern sílúsi hegyi „sasztészek” néz majd szem-be az ellenséggel...

Most a betonkeverő gépek dübörgése helyett a dobok pe-regnek és felkúszik a zász-lordura a kék-fehér nemzeti lobogó. Vezetésvazak. A Náchál-katonák és lányok disz-szemlére sorakoznak fel. Ma még katonák de holnap, ami-kor a rágtözött pódmot-szetszedik, a sok-sok Náchál-

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

CARACASI (VENEZUELA) OLVASGOK — FIGYELEM!

Megbízta Schweiger László urat, a V. E. M. Zs. E. tiszviselőjét az Új Kelet venezuelai terjesztésével. Nevezettnek joga van előfizetőket szerezni és az előfizetési díjakat nevében beinkasszálni. — Címe: V. E. M. Zs. E. (Schweiger László), Caracas, Ed. Lourdes Primera Las Delicias Sab. grande, Venezuela.

Előfizetési díjak a következők:
Pénteki és ünnepi számok (repülő postával) fél évre 20.50 USA-dollár
minden nap (repülő postával) fél évre 56.— USA.dollár
Az ÚJ KELET kiadóhivatala

Gyermekek ágyútűzben

Gyermekeink írásai és mondanai a hatnapos háború napjaiban

Voltaik idők, amikor a nem-zetek jogait s a történelmi igazságot értéküknek meg-felelően jegyezték az ember-ialorok tözsédjén. A két vi-lágháború s ami utánuk kö-zvetvezt, erősen lemorzsol-ta az árfolyamukat. Hiába jutott hiteletlenül messzire az emberiség, a technika s a tudományok terén, köles-nős kapcsolataikban a nem-zetek visszazüllítettek az öko-ri hadvezér színvonalára, aki győztes fegyverést dobta a jog serpenyőjébe. Így aztán valahányszor manapság egy nemzetközi konfliktus lezárul, mindig meg is indul vele a rákövetkező.

Izráel még ennél is fur-csábban járt: harmadik győ-ztes háborúja után hába pró-bálta darabá vérel kiváltott jogait biztosítani: ezáltal a vesztes fél cinkos fegyver-szállítója dobta tulajdon ki-csorbult kardját a serpenyő-be. A mérleg azóta is inog, nyelve nem mutathatja a jogot.

Kár lenne azonban megfe-leldezni arról hogy a törté-nelmi igazság nemcsak ki-felelő hatalm, ha hagyják, hanem befelől is, ahol kénytel-nek, egy békeszerető nép meggyőző dokumentuma, mely igazán megdönthet-hető bizonyítja.

Jávna kibuc tízéves kis-lányja, Cila, ezeket írta le az övönylek édes egy bátyjá-ról:

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

Mert már csatába ment, elment, vissza se tért, kék ég a béke, mely a béke kékje, sít mint a nap, s mint kis tűz, oly vidám.

A háború am szőnyű-szőnyű rász, úgy kezdődik, hogy övönylek, tüvészekkel, holtakkal folytatódik, gyásszal, sebekkel, pusztaulással.

Várost-falt rombol a háború és gyilkol, gyilkol, hősök vétét fakasztja, az ég sülét, a nap sehol, sehol.

Ime, a bátyám, elsőszülött bátyám, Becálél: a haja hullámos, barna, a szeme mélyharna, szép.

Sóvány, magas, szép legény, értelmes, böcs, élénk, apját, anyját, testvéreit szereti, de mindenekelőtt hazáját, szülőföldjét, Izráelhez ragaszkodik: földjét felszántotta, bevetette, termést betakarította.

Mire emlékszem még? Szó nélkül jött segíteni, mikor a faesemények kiülttem, pirima ő csinált nekem jelmzt, mindig derős volt és vidám. Mikor eljött a katonasága ideje, se vége, se hossza nem volt a vitának, hová, melyik fe-yveremhez vonuljon be. Sok tépelődés után odajutott, ahova vágyott: az ejtőernyős felderítőkhöz. Elvette feladatát, iro-gatot közben hazá is, levelei től odatol örömmel, boldog-sággal. Sosem szaporította a szót, odaadón ragaszkodott parancsnokához és szeretett bajtársaihoz. Örvendezett szenthelyeink láttán, imában adott értük hálat Istennek és sosem hagyta el a fegyverét.

LEVELEK A SZERKESZTŐHÖZ

Egy Egged-sófor dicsérete

Szerintem dicsérni is kell a busz-sofőröknek, ha erre rá-szólógnak. Az esetem a kö-veztető; Afula-Itten beszül-tam egy Egged-buszba és mikor másfél órával később az afulai Páz-cégnél — ahol fizetni akartam — hiába ke-restem a tárcámát. Elvezett, Előbb a rendőrségre ment-em, s feljelentést tettem is-mertlen tettes ellen. Utána elbálgattam az Egged-állo-másra, mert eszembe jutott, l

hátba kiestet a tárcá a zse-bemből utazás közben.

Megérkezvén — csak el kellett mondanom mely

Német leány a zsidó tengerparton

Írta: Salamon Mihály

Ugy mondom el, ahogy megtörtént. Abszolút érvenyes következtetés ugyanis nehezen tudnék a dolgoból levonni. A dolog nem is velem történt meg, hanem a feleségemmel, én jó néhány méter távolságból, egy nyugagiban ülve figyeltem őket, a feleségemet és a német lányt, amint a sekély vízben topogva, hosszan tárgyaltak egymással.

Sudár termétyű, sötétbronz hajú, gyönyörű leány volt. Nem látszott többnek 20 évesnél, de mint kint, már 25 éves is elmúlt. A feleje kíváncsiságotól férfira ügyet sen vetve, tartott egyenesen a feleségem felé.

— Kétféle szabadságomat tiltottam idekint — folytatta azután a feleségem kérdésként tekintetét látva —, először vagyok Izraelben, holnapután, sajnos, már vissza kell utaznom. Tudja, nagy lelki szükségem érzem, hogy elméneimről valakivel beszéljek, s mert szintén olyan magányosan járálkál itt, talán azért esett magára a válasszóm. Remélem, nem haragszik — tette meg hozzá a maga európai modorában.

A feleségem nem haragudott, ezzel szemben a biztosság kedvéért mindjárt megkérdezte tőle, zsidó-e? — Nem, nem vagyok zsidó, keresztény vagyok — felelte kissé meglepődve —, német keresztény lány Hamburgból. Bizonyos felelősséggel indultam el Izraél meg nézni, de kint, hogy féltékenyem teljesen alapvetően volt. Mindent úgy szívesleg beszéltem, s hogy milyen élményt jelentett nekem ez a két hét, arra nem is merem volna gondolni. Először legszébb vakációját töltöttem el itt.

Elmondotta, hogy a német Lufthansa hivatalnoknője, aki évi kétszer 2 heti szabadságot eddig mindig a világ más-más táján töltött, el — tíz százalekát fizeti mindössze a jegy árának, hátróvá repül —, de, mint mondotta, ezután már csak Izraélbe jön szabadságra.

Hogy miért jelentett neki Izraél olyan nagy élményt, arra vonatkozólag olyan elragadtatott leírásba kezdett, amely a legöregebb cionista származásnak is becsületére állt volna.

Az történet, hogy a repülőgépen két izraeli családdal ismerkedett meg, közülük az egyik haifai házaspár házában néhány napra vendégül látta őt és autójukkal az ország minden részébe elvitték magukat.

Igy az izraeli napsütés és tenger mellett nem győzte dicsőíteni a lüktető, alkotó, energiát forróg életet. Intellektuális beállítottságát bizonyította, hogy minden kulturális vonatkozású dolog érdekelt. A tel-avivi „Üvegmuzeum” — sajnája nagyon, hogy a kiliföldön is híres izraeli Filharmonikusok játéka nem hallhatta, hogy nem hallhatta be Bernstein érekesét — járt a jaffai művész galériákban, látta a jeruzsálemi múzeumot és sok egyebet.

Csodálattal beszélt egyáltalában tett látogatásáról, ahol őt, az idegen fajtából valót — és milyen fajtából? — tette hozzá őszintén —, az idegent, milyen természetes előzékenységgel, sőt kedvességgel fogadták. A haifai család — valószínűleg nem minden hátsógondolat nélkül — elvitte őt a gálili „Lochámé Hégetát” kibuc múzeumába és a jeruzsálemi „Jád Vászém”-be is.

Nincs semmi okom a képmutatásra, őszintén mondom magának, nem tudtam a zokogásomat visszatartani.

Aztán még ezt mondotta: — Csodálattal nézek fel erre a kis népre, amely a mélységből ilyen magrasra tudott felemelkedni mind azok után, amit az én fajtám vele szemben elkövetett.

Megmondom, hogy őszintén elragadtatásának értékét kissé leszállította előttem a „John”-ról szóló függelék. John, a fiatal izraeli orvos, aki nálunk idehaza esetleg a Jákob névre hallgat, éveket ez előtt odakint tanult, ott ismerte meg a lányt, akibe első percben beleszeretett. A zsidó fiúval való házasságát azonban a lány szülei élesen ellenezték. Hosszú harc kezdődött, a lány a végén szakított szüleiével, akik — mint általában a közepes osztály — amúgy is elég nehezen élnek, külön lakást vett magának, de akorra már a fiú is megmondta a dolgot, s a közben megszerzett diplomájával visszatért Izraélbe.

Nem tudom eldönteni, vajon az ország iránti rajongásába nem vegyült-e bele valami a John iránti rajongásából, az nem azért tesz, mert egy amerikai best-sellerről van szó, hanem mert ennek a könyvnek a lényege is politikum. Nem a nap-napi események krónikája, hanem az emberiség távolabbi sorsával való aggodó törődés. Fletcher Knebel: Vanished (Elűnt) című könyvével kívánok szólni.

Stephen Greer, jönevű ügyvéd és közgazdasági tekintély, az amerikai elnök (Johnson utóda) intim barátja és tanácsadója egy napon eltűnt a kubjai golfpályájáról. Felesége titokzatosan üzenetet kap, ismeretlen férfi-hang fényében arról kéri, ne nyugtalankodjék, bizony férjében, aki vissza fog térni, ha eljön az ideje. De az izraeli nettó hallgatnia kell, csak az elnök szerez tudomást róla.

Megmozdul a nyilvánosság, a mindenható közvé-

tanak a zsidó vérről át-meg áttartott német földön. A két nagy ünnepek közötti mostani „megtérés szombatján”, — a „sábát tsuvá” alkalmából, nem gondolnak vajon arra, hogy a saját magukéval együtt, gyermekeik lelkét is erkölcsileg milyen állandó megpróbáltatásnak vetik ki? Az ott élő vallásos zsidókra gondolva, mindig felülkereked a kérdés: a filimnek, tálesznek, Széfer Tóranak mi keresnivalója lehet vajon a mai német földön?

Arra gondolok, nem lehetne vajon az izraeli nép és szervezetei határozott támogatásával és nevelő munkájával a németországi zsidó ifjúság körében, mondjuk, a szülőkre gyakorolt szelid, de állandó nyomásban megnyilvánuló forradalmi mozgalmat létrehozni? Ha az ottani keresztény ifjúságban állítógat már akad ilyen szülők ellen lázadó réteg, a zsidó ifjúsághoz mennyivel méltóbb volna egy ilyen szervezett „láza-dó”, amely a szülőket a német föld elhagyására kényszerítené a végén.

Elsősorban azért, hogy a

teljesen ártatlan ottani zsidó ifjúság ne érezze az idegenséget, valahányszor a zsidó ország földjére lép. De ezenkívül: hogy az újonnan felnövekvő német nemzedék és a gój világ is végre valóban felénezen reánk.

Erős gátoló tényezőt jelent az ottani keresztény közép-osztály és a zsidóság között fennálló anyagi színvonal-különbség is, — amely, mint tudjuk, minden galúti országban erős zsidóellenes tényező. De külön teher-tétel az a zsidó réteg, amely — enyhén szólva — nem nagyon szerzői szakmákban, egyáltalán nem szerzői üzleti tevékenységét fejti ki, dicsőségünket a keresztény főmög körében igazán nem nagyon növeli.

Ismételtem: a német temetőben valaha újrászedő emberi élet lehetőségében nem nagyon hiszek. Mégis, nem volna felesleges dolog, ha talán valamelyik későbbi nemzedékben bekövetkező feltámadás reményében, az akadályokat a magunk részéről mindenestre eltávolítanánk.

A magunk megnyugtatója és — melleseleg — zsidó öntudatunk növelése szempontjából is.

Ha a világon mindenki ilyen volna...

Nagyszerű filmalkotás volt. Ha jól emlékszem, francia film, hiába, minden a francia-kiáltól indul ki. Ország-világ összefogott rádióamatőrök közreműködésével, hogy a tengeren hanyódo, gyógyszerhiányban szenvedő halászhajó betegített megmentse. A mai technika minden gépezetét e cél érdekében mozgósították és csodák csodájára, még az emberek is megváltoztak: segítőkészek lettek, jók és pártatlan humanitással, megértéssel támogatták egymást emberi cselekedet megmentésében.

Egyes emberek megmentésében ilyesmik már tényleg előfordult, de akkor még nem volt szó az ibó gyermekek százezreiről, túl voltak a vészidőszak borzalmain és így tovább...

„Ha mindenki ilyen volna!” újabb nagyszerű példáját De Gaulle szolgáltatta. Európa idős „engedetlen gyermeke”, fittyt hányt minden protokolláris előírásnak és a helyett, hogy elmorogta volna a magyarországi nagykövét bemutatkozó látogatása alkalmával, a szokásos formulákat, hogy így meg úgy, roppant örülnék, tisztelt követ ur, és azon leszünk, stb. stb. E helyett — ahogyan ezt mondani szokták, jó magyarosan, vagyis de-gaulleosan — odamondott a nagykövetnek. A nagykövét, aki néhány évet Rajk-ügyben börtönben ült hazájában, erre nem volt elkészülve, még felelni sem tudott. Viszont erre nem adott mód-ot sem Mór Péter úr magasrangú partnere.

Már most, ha mindenki ilyen volna és véget érne a sok diplomáciai köntörfalazás és például Johnson a moszkvai követnek nem virágos, diplomáciai szavakkal adná tudtára, hogy nem tetszik neki a csehszlovák ügy, vagy a közkeletű helyzet, hanem mondjuk ilyenformán:

„Nézzé, uram, amit ma-guk csinálnak, az már sok! Vegye tudomásul, hogy meg egy lépés és úgy a nyakuk közé esdörtünk, hogy attól koldulnak...” Mennyivel hatóságosabb volna.

Vagy ha a Biztonsági Tanácsban egyik-másik megbízott nem csomagolná a szép szavak sztanioijába mondanivalóját, hanem, te-gyűk fel, ezt mondaná: „Az egyiptomi delegátus hazudik, itt tények vannak, amiket a mi megbízottaink je-lentenek, az orosz delegátus félre akarja vezetni a közvéleményt. O az agresszor, aki letaposta Csehszlovákiát és biztatja az arabokat is, mert beléjük nyomta a fegyverek tömegét!”

Ez új hang volna és hatásos.

Minden alkalmat meg kellene ragadni és megmondani az igazat. Nem diplomáciai előírások szerint és nem nehezen kihámozható kör-mondatokban. Röviden és vélelően: te ez tized, ezt mondod és én ezt válaszolom erre. Micsoda forradalmi reformot jelentene ez a diplomácia történetében.

Nem egy halászhajó néhány emberét mentenék meg vele, mint a filmen — talán az egész emberiséget!

(—czi)

Hadüzenet az atombombának

Fletcher Knebel utópisztikus regénye: „Az eltűnt”

Hosszú idő óta nem jelentkeztem ezeken a hasábocon, mert úgy éreztem, hogy mindennapi életünket a politikai helyzet dominálja és semmi egyéb nem tarthat számot őszintén érdeklődésünkre. Ha most mégis úgy érzem, hogy beszámolhatok egy könyvről, azt nem azért teszem, mert egy amerikai best-sellerről van szó, hanem mert ennek a könyvnek a lényege is politikum. Nem a nap-napi események krónikája, hanem az emberiség távolabbi sorsával való aggodó törődés. Fletcher Knebel: Vanished (Elűnt) című könyvével kívánok szólni.

Stephen Greer, jönevű ügyvéd és közgazdasági tekintély, az amerikai elnök (Johnson utóda) intim barátja és tanácsadója egy napon eltűnt a kubjai golfpályájáról. Felesége titokzatosan üzenetet kap, ismeretlen férfi-hang fényében arról kéri, ne nyugtalankodjék, bizony férjében, aki vissza fog térni, ha eljön az ideje. De az izraeli nettó hallgatnia kell, csak az elnök szerez tudomást róla.

Megmozdul a nyilvánosság, a mindenható közvé-

lőné, a Fehér Ház sajtó-konferenciáin. Közben furcsa dolgok történnek. Egy különösen harcias, ügyes újságíró, aki elsőnek nyomozza ki, hogy az eltűnt Greer Brazília öntésével valamire továbbhajózott, az elnököt magánkihallgatást kap és utána visszavonul, nem közöl semmit abból, amit kiszaglászott. — Ugyanez történik az FBI agilis, okos, néger nyomozójával. S végül eltűnik egy harmadik ember is.

Mikor az ellenpárt már döntött, megsemmisítő csapásra készül, az elnök újraválasztása látszólag válságba kerül, a közvélemény szinte forrongva követeli az igazság felfedését, — az elnök nagyszabású televízió-adás keretében nemcsak sorra bemutatja és felvonultatja az eltűnt és megkerült főszereplőket, hanem nagyszabású beszéd keretében végre felfedi a titkot, az összefüggéseket és a konkluziót.

Az atomtudósok világot átfogó összeszebesítéséről van szó, akik az amerikai kartár-uk észbízására elhatározzák, hogy sztrájkba lépnek, hadat üzennek az atombombának, amely minden háborúnál nagyobb jóvátehető-ten veszélyt jelent az emberiségnek — totális pusztulást. Az eltűnt Greer és két társa az értelmi szerzői és egyben az amerikai elnök megbízottai ennek a világot megváltó vállalkozásnak.

Utópia ez a könyv — négy-száz oldalas tartalmának iz-galmakon, érdekesített cse-lekményen átható erejével. Utópia, mert oroszok, kínai-ak, Amerika, Európa és az összes többi kontinensnek összefogásáról ad modern tün-dérmesét, feltételezve minden szellemi ember egyöntú-jú jóakarátát, az emberiség megmentésére irányuló erő-feszítését.

Sajnos, csak utópia, amely azonban mélyen elgondolkoz-tat, mert ebben a menthetet-lenül zavart, örült világban, háborúk és forradalmak szün-telen kavargásában a józan ész és az emberiség felülke-rekedését propagálja.

Léderer Magda

MAGYARAJKUK, FIGYELEM!
AUTOVEZETÉST TANULJON NALUNK
Forduljon bizalommal:
„COMET” sofőriskola
CHOLON, Jabotinsky 1., telefon: 849945.
PETAČH-TIKVA, Montefiore 6. Telefon: 915806.

Egylőre nem tudok be-nne hinni.

A Bernadotte-gyilkosság (II.)

A Palmáh utcában a „Biedermann-házakkal” szemben igen egyszerű módon oldották meg az utca eltorlaszolását: A Dror-táborból erre fel vezető út mentén napokkal ezelőtt nagy köveket és hordókat helyeztek el az út szélén, ezekből egy-két perc alatt hatékony úttorlaszt lehetett emelni, amely csak egyetlen jármű áthaladását tette lehetővé. Amíg olyan autó hajt végig az utcán, amely nem érdekli a jepeken ülő négy férfit, az út szabadon marad. Abban a pillanatban, amikor a várt autókara van közeledik, az út mentén várakozó jeep előre hajt és elállja a hordókból készített úttorlasz nyílását és ezáltal megállásra kényszeríti az autókara-vánt.

A tábor és a Palmáh utcai „Biedermann-ház” közötti távolság alig 500 méter. A mezőkön át hajtó jeep alig két perc alatt tette meg az utat, majd megállt az utcán a hordótorlasz közelében. Az autó négy egyenruhás utasa villámgyorsan az úttestre gördítette a hordókat, s csak annyi hely maradt közöttük, hogy egy katonai tereparató átférjen. A jeep ezután a már kész hordótorlasz bal oldalán megállt, a négy férfi visszahúzott helyére, s homlokukba húzták sapkájuk ellenzőjét. Várakoztak. Az a néhány ember, aki egyelőre még vagy katonai járművel (polgári jármű akkoriban alig közlekedett Jeruzsálemben) arra járt, később még arra sem tudott visszamenekedni, hogy hányan ültek a jepeken. Természetesen egy sem akadt, aki az arconárait megfigyelte volna. Látszatra négy katonai volt, akik egy féligész úttorlasz mellett, közönyös arccal ültek az autón. Ez a torlasz semmiben nem különbözött attól a tucatnyi hordótorlasztól, amelyek elzárták a városba ki- és bevezető utakat.

A négy egyenruhás férfi külső megjelenésében és a múltjában különbözött egymástól, azonban valamennyiüknek volt egy közös vonásuk és emiatt választották ki őket a rendkívül aktív végrehajtására. Ismeretesebbek voltak csodálatra méltó önműködő, s ugyanakkor nem volt párjuk fűrészfűrészen és a katonai jellegű akciók gyakorlati végrehajtásában. Tudták rólok, hogy feltétlenül nélkülözhetetlenek voltak a Bernadotte meggyilkolásához. A Bernadotte személyi adjutánsa és Barbara Wessel, Bernadotte magántitkárja.

A hivatalos körut befejeztével Bernadotte és kísérete az UNO két gépkocsijába ült, miközben elöttük utazott a vöröskereszt fehér autója, amelyet dr. Fassale, az UNO-megfigyelők svájci származású orvosa vezetett. Dr. Fassale fehér zászlót tartott a kezében, amikor a gépkocsi karaván kihajtott a főkörményzetségi palotát körülvevő ligetből, hogy felhívja a környező magaslatokon beszállt arab mesterlövészek figyelmét — ne löjnek. Az autók a mezőgazdasági lényű iskolába hajtottak, ahol csatlakozott a karavánhoz Mose Hillman százados, aki előzőleg az YMCA épületétől elhárította őket, azonban nem kapott engedélyt a főkörményzetségi palota területére való belépésre. A karaván most sietve végighajtott az arab orvlövészek tüzeinek kitért útszakaszon és áthaladt a „Vérmezőn”, ahol a hagyomány szerint Jézus vére hullott.

időpontban — miután a városból kivonták a fegyveres csapatokat — az egész Jeruzsálem semlegesítését szolgáló tevékenység bázisa legyen. Néhány nappal ezelőtt határozta el Bernadotte, hogy a volt főkörményzetségi palotát és a környező semlegesített zónát, főhadiszállásának rendezte be az előző rhodosi rezidenciája helyett. Azt remélte, hogy így és személyi presztízsek felhasználásával sikerül erősebb nyomást kifejtenie a számára akkor leg sürgetőbbnek és legfontosabbnak tűnő cél, Jeruzsálem semlegesítésére, érdekében.

Bernadotte érkezését Jeruzsálembe ez volt az ötödik látogatása) csak másnapra, szombatra várták, azonban „az UNO-megfigyelők kar főnökeinek sürős kérésére, 24 órával a tervezettnél előbb érkezett... mert péntekre virradó éjszaka a Jeruzsálem környékén állomásozó arab csapatok összpontosított támadást intéztek valamennyi frontszakaszon az izraeli hadsereg állásai ellen... Bernadotte gróf megérkezett... és nyomban nekilátott a további területek semlegesítésére irányuló tárgyalásoknak” (Há-árec, 1948 szept. 19.)

A Lechi napilapja, a „Mivrák”, már pénteken közölte, hogy Bernadotte a tervezettnél korábban jön Jeruzsálembe: „Az UNO-körökből származó, megbízható hírek szerint bizonyosra veszik, hogy Bernadotte ma, s nem szombaton érkezik Jeruzsálembe, mint ahogy azt előzőleg közölték.” Ez a hír, mint sok más, valószínűleg „megbízható” UNO-körökből származott.

Azon a bizonyos pénteki napon délután 4 óra tájban Bernadotte és kísérete a volt főkörményzetségi palotában járt. Kíséretében volt Aage Lundström, svéd tábornok, a megfigyelők főnöke, André Serot, francia ezredes, „a Jeruzsálemi vezető megfigyelők”, akik a légihaderej tiszteinek tartották, valójában azonban nyíltan a francia titkosszolgálatot, titokban pedig az angol Intelligence Service-t szolgálta; a már említett Frank Bagley, amerikai ezredes, Cooks amerikai tengerész, Jeruzsálem zsidó részének főmegfigyelője, Flach svéd alezredes, a haiti UNO-megfigyelők főnöke; Masarat örmény belga lovassági; De-Gier örmény, a svéd vöröskereszt vezetőségi tagja, Bernadotte személyi adjutánsa és Barbara Wessel, Bernadotte magántitkárja.

A hivatalos körut befejeztével Bernadotte és kísérete az UNO két gépkocsijába ült, miközben elöttük utazott a vöröskereszt fehér autója, amelyet dr. Fassale, az UNO-megfigyelők svájci származású orvosa vezetett. Dr. Fassale fehér zászlót tartott a kezében, amikor a gépkocsi karaván kihajtott a főkörményzetségi palotát körülvevő ligetből, hogy felhívja a környező magaslatokon beszállt arab mesterlövészek figyelmét — ne löjnek. Az autók a mezőgazdasági lényű iskolába hajtottak, ahol csatlakozott a karavánhoz Mose Hillman százados, aki előzőleg az YMCA épületétől elhárította őket, azonban nem kapott engedélyt a főkörményzetségi palota területére való belépésre. A karaván most sietve végighajtott az arab orvlövészek tüzeinek kitért útszakaszon és áthaladt a „Vérmezőn”, ahol a hagyomány szerint Jézus vére hullott.

natív és kényelmes De-Sotot Masarat vezette, mellette ült Hillman százados, hogy szükség esetén, utasítást adjon az úttorlaszok őreinek az utak megnyitására. A hátsó ülésen Flach, De-Gier és Barbara Wessel foglalt helyet. A második gépkocsit, a vöröskereszt autóját dr. Fassale vezette. A harmadik autó Lundström tábornok 873 rendszámú szolgálati kocsija volt, amelyet jólsimertek Haifán, a-

BERNADOTTE GRÓF
(A kép felső sarakában felismerhető)

hol akkor az UNO-megfigyelők főhadiszállása volt és onnan jött aznap a reggeli órákban. Ezt az autót Bagley ezredes vezette, mellette Cooks tengerésztiszt ült. A hátsó ülésen jobboldalt Flach Bernadotte gróf foglalt helyet, mellette Serot ezredes és a baloldalon Lundström tábornok ült. Ezen az autón fehér zászló és az UNO lobogója volt.

A karaván uti célja dr. „Dror”-táborban volt. Miután Dov Jozsef csak körülbelül ismerte az autókara-ván érkezésének idejét és mert Bernadotte egyetlen zsidóban sem bízott még, csak a kormányzetségi palotában határozta el, hogy az autókara-ván nem a szokásos rövid uton hajt végig Dov Jozsef rehavjai lakáshoz, hanem a Mosáv Jávanitot áthalvva, megkerült Eilat és Ezatonon érintésével Táibje negyed központján át utazva, Igyszkik elkerülni minden feltételezhető csapdát.

A Bernadotte-gyilkosság-ról később ezt írta Lundström: El kell magyaráznom, hogy Folke Bernadotte valamilyen úttörést még mindig előzetesen és aprólékosan kidolgozott. Tény az, hogy ezúttal másként volt. A gyilkosság után különféle gyanúsítások merültek fel, amelyek között a legmegdöbbentőbb az volt, hogy állítólag Dov Jozsef köztelte a merénylőkkel az autókara-ván útmonatát, érkezésnek időpontját, sőt: villámgyorsan áthajtott az autóról és megjelentésével jelezte a jeep négy utasának a karaván közeledtét.

Artatlanul gyanúsították a Mosáv Jávanit negyed bejáratánál felállított torlasz őreit is. Amikor a karaván a torlaszhoz közeledett, a sorompó nem volt leeresztve. Az ór az autók látán félig leeresztette a sorompót, majd felemelte és ezután teljesen lezárta, úgyhogy a karaván képtelen volt megállni. Hillman százados rákiáltott, mire az autók felemelte a sorompót és utat engedett az autókara-vánnak. Felmerült a gyanú, hogy a sorompóval végrehajtott „közjáték” jelezte a merénylőknek a karaván jöttét. Csak hogy az alapos

vizsgálat bebizonyította, hogy az ór először leengedte a sorompót, mert vizsgálta céljából meg akarta állítani az autósört. Amikor megállta, hogy az UNO-jár-művek közelednek, habozni kezdett, vajon jogában áll-e feltartóztatni a gépkocsikat és ezért felemelte a sorompót. Végül is úgy határozott, hogy a kapott parancs szerint fog eljárni és megvizsgálja minden ott áthaladó autót — és ezért teljesen leeresztette a sorompót.

„Mindenesetre úgy tűnik — írja Lundström, hogy a gyilkosok tudták, hogy melyik autóban utazik Folke Bernadotte, sőt arról is tudták, hogy a gépkocsi melyik oldalán ül”. A merényletet a kiűnés kidolgozott terv szerint az erre legjobban megfelelő helyen hajtották végre.

Mint mondtuk, a karaván 5.07 perckor érkezett a torlaszhoz és 5.05 perckor már végzett az akció. A merénylőt kapcsolatos tevékenység tehát alig 2 percet vett igénybe. A jeep nyomban elindult, amint az első két merénylő már rajta volt, az utolsónak azonban futni kellett az autó után. Szaladás közben, tévedésből megnyomta a Schmits ser táltánytárnak gombját és a tár az utastere esett. Ez volt az egyetlen lehetőség támpont a gyilkosok klétének megállapítására. Azonban az adott körülmények között ez a bizonyított is értéket veszített.

5.07 perckor a jeep már a „Dror”-táborban volt. Ugyan úgy feltűntet kerülvé tért vissza, mint ahogy utat in-dult és a táborban tartózkodók közül senki sem vette ügyet a járműre és utasaira.

Bámulatraméltó pontatlanság jellemzi a gyilkosság szemtanúinak későbbi vallomását.

A „Háárec” a gyilkosság-követé vasárnap (1948 szept. 19.) számában ezt írta: „Az összekötő tisz (Hillman százados) kísérletet tett, hogy megakadályozza az eszeveszett gyilkosságot és amikor látta, hogy közelednek Bernadotte autójához, a merénylők egyike fel tartóztatva és géppisztolya csövét a bordái közé nyomva kényszerítette megállásra.”

Ez a vallomása, sajnálatosan saját magát cáfolja meg. Amikor az egyenruhások közeledtek az autókhoz és az egyik férfi Bernadotte gépkocsijához lépett, Hillman százados még csak nem is sejtette, hogy nem a szokványos katonai ellenőrzésről van szó. Ezt igazolja Lundström tábornok jelentése:

„Hillman százados valant héber nyelven kiáltott az autók jobboldalán álló két férfi felé. Később azt mesélte, hogy utasítást adott az embereknek, engedjék útjára a karavánt, mert minden rendben van.”

Ami Hillman százados viselkedését illeti, abban a percben, ahogy a lövészek hallatszottak, az első autóból ülők valamennyien azt hitték, hogy a katonák az arabokra lönek, akik a közelben leselkedtek. (Folytatása következik.)

HOROSZKOP

VIZONTÓ (Január 21-től február 19-ig)

Az utóbbi időben pocskolja erejét, drága idejét. Javasoljuk, hogy koncentrájon ismét fontos feladatokra, s kiesít rendezze át az életét. Válgjon talán bele valami komoly, nagy munkába, illetve vállalon olyan feladatot, amelynek megoldására egy-két év is kevés.

HALAK (Február 20-tól március 20-ig)

Meg kell oldania egy jelentéktelennek látszó, mégis egész családi problémát. Az a fontos, hogy egyszer és mindenkorra eljaja meg, nem átnemeti jelleggel. Van egy érdekes és szórakoztató terve, érdemes megvalósítani.

KOS (Március 21-től április 20-ig)

Jól gondolja meg, mielőtt elfogad és magára néve kötelezőnek tekint egy tervet, amely esetleg problémáknak örvényébe sodorhatja. Ha túl nagy önbizalommal intézi ügyeit, kellemetlenségek lehetnek előbb. — Egyik felettesével beszélje meg a munkahelyén mutatkozó problémákat és számíthat a segítségére.

BIKA (Április 21-től május 22-ig)

Alkalma nyílik arra a napokban, hogy valakinek segítségét nyújtson jelenlegi ügyében. Ha tanácsot ad, gondoljon meg minden szót, mert mások a kelletlen is lehetnek, ha nem szólnak, s akkor haj le!

IKREK (Május 23-től június 21-ig)

Uj lehetőségek nyílnak meg ön előtt a munkahelyén egy váratlan és kellemes fordulat által. Aknazza ki a lehetőséget, új-szerű megoldások kínálkoznak. Családi fellegű változások esetleg megrázkódtatós utján érvényesülnek.

RAK (Június 22-től július 21-ig)

Csak akkor tud megoldani egy régóta mélyülő és bonyolódó problémát, ha valakivel megállapodásra jut. Esetleg többekkel. Tartózkodjék attól, hogy a látszat alapján, vagy túl gyorsan ítélkezzen. Ha késégek mutatkoznak egy ügyben, mentse fel a vad aloe egyik barátját.

OROSZLAN (Július 22-től augusztus 21-ig)

A túlzásai révén könnyen hajba kerülhet ezekben a napokban. Vigyázzon magára, legyen megelégedéssel a megmondott, és segít másoknak, segítsen ösztönben, mértékben felül és számítások nélkül.

SZÜZ (Augusztus 22-től szeptember 21-ig)

Ezekben a napokban csak a megokozott úton járjon, semmi kísérletezéssel ne foglalkozzon. Uj módszerek bevezetése, változásokra alkalmatlan időszak ez. Előnk társadalmi tevékenységre lesz lehetősége.

MERLEG (Szeptember 22-től október 21-ig)

A hét végére kellemes meglepetést hozhat magának a sors. Egy régi terve megvalósul, s öröme lesz benne. Lesz még egy nehéz korszak is az életében, de ha most okosan viselkedik, könnyíthat a leendő nehézségeken.

SKORPÍÓ (Október 22-től november 21-ig)

Bizra magát megvárására, s akkor minden rendben lesz ezen a héten. Nem mindig gondolkodás után kell eldönteni a problémákat. Anyagi szempontból nagyszerű előjelek mutatkoznak — komoly összeg áll a házához — és romantikus síkon is kellemes események előszelje fujdogál. Még egy családi bonyodalom is megoldódik a napokban.

NYIL (November 22-től december 21-ig)

A hét közepe-táján megold egy fontos problémát, amelynek megoldatlansága régen igazgatta. Több kollégája segít ebben az ügyben, ha igényt tart rá. Alkalma lesz pozitív tulajdonságait, illetve képességeit az eddigieknél alaposabban kiaknázni.

BAK (December 22-től január 20-ig)

Lehet, hogy ön az ár ellen őrzi bizonyos ügyben. Ha kicsit keményen viselkedik és következetes lesz, a szerencse megmutatja önnek segítőkészségét. Legyen diplomatikusan idegennel való kapcsolatában. Sikereit hosszútávra tervezze meg.

Svéd

A svéd szocialdemokrata párt nagy választási me és a kommunis lyos veresége híven vissza a Svédetunio o vaktai beavatkozásá A szocialdemokrata zelme amál is k mert a választások mindenki úgy vélte, kodó párt ezáltal v fog szenvedni. E so ja a választási harc Svédországban tartó és alkalma volt meg ni arról, hogy meg vezére is aggadalon kintettek a választá A svéd szocialde párt 36 éven át vo mon, sokat tett az de mon területén és képpen hangsúlyoz hogy ennek a párt színhöz az, hogy a évek folyamán je emelkedett a svéd minden rétegének ja.

Hogy mennyire volt az a fellegős szocialdemokraták bizonyították külön véleménykülönbségeket a választások nyolítottak le. A szocialdemokraták 44.6 százalékkal jobboldal, a központi pártok és a konzervatívok 48.3 sz kapott volna. Mindezek a pártok fogtak a szocialist és azt ígérték, hogy lommall kerülni a zatról a szocialist amelyet — állításu — már megunt a je gyvendő, hogy a választásokon a k tá párt a szavaat zalekét kapta, ami zelemnek tekintend munisták sok s szavaatot csíptek az ígértél, hogy ják örízni függetl Moszkvával szembe.

Az Observer st tudósította egy nap lasztások előtt ezt svéd választópolgá nap szubják meg klasszikus skandi nalistika párt sorsá lasztások várható ra, mi vár a ny cildemokratiára. A szocialdemokrata elsőbbsen nyilvánv darocot vallanak, ideig tartó korro során bebizonyított át tudták hidalni a zó gazdasági neh és elejét tudták munkanélküliség nek. Ugy tünik az folytatja a sv ügyekben járatos —, hogy az esemer tal ellenkező irány a vizet. A prosperi be most a gazdasz kozás lépett, növe munkanélküliség hiány érezhető.

A jobboldali p használták ez a hé elesen támadták a demokrátiát által h „Welfare State” (l slem) politikáját. (l sved polgár sem v ségbe, hogy minel kell terjeszteni a intézményét. A vála ját érdeküket előt lyezik a politikávé ben. Az adók Sv ban magasak, de a javasolja csökkér mert mindenki van azzal, hogy enn kezmenyét végső polgárok érzik meg tok egymást szárn

Svédország Nem nyelünk több békát!

- a választások után

Irta: Jona Kesze

A svéd szocialdemokrata párt nagy választási győzelem és a kommunista súlyos veresége híven tükrözi vissza a tömegek reakcióját a Szovjetunió csehszlovákiai beavatkozására.

A szocialdemokraták győzelme annál is kirívóbb, mert a választások előtt mindenki úgy vélte, az uralkodó párt ezúttal vereséget fog szenvedni. E sorok írója a választási harc idején Svédországban tartózkodott és alkalma volt meggyőződni arról, hogy még a párt vezetési is aggodalommal tekintettek a választások elé.

A svéd szocialdemokrata párt 36 éven át volt uralkodó, sokat tett az élet minden területén és különösen képpen hangsúlyozni kell, hogy ennek a pártnak köszönhető az, hogy az utóbbi évek folyamán jelentősen emelkedett a svéd lakosság minden rétegének életmódja.

Hogy mennyire általános volt az a felfogás, hogy a szocialdemokraták ezúttal vereséget szenvednek, híven bizonyítják a különböző közvéleménykutatások, amelyek a választások előtt bejártak. A legutolsó szerint, a szocialdemokrata 44,6 százalékot, míg a jobboldal, a központi, a liberális és a konzervatív koalíciója 48,3 százalékot kapott volna.

Mindezek a pártok összefogtak a szocialisták ellen és azt ígérték, hogy ez alkalommal lekerül a kormányzatról a szocialista párt, amelyet — állításuk szerint — már megunt a nép. Megjegyzendő, hogy az 1994-es választásokon a kommunista párt a szavazatok 57 százalékát kapta, ami nagy győzelemnek tekintendő. A kommunista párt szocialista szavazatot csíptek el azaz az ígérték, hogy meg fogják őrizni függetlenségüket Moszkvával szemben.

Az Observer stockholmi tudósítója egy nappal a választások előtt ezt írta: A svéd választópolgárok holnap szabják meg az utolsó klasszikus skandináv szocialista párt sorsát. A választások várható kimenetelét világos utalást tartalmaz, mi vár a nyugati szocialdemokráciára.

A szocialdemokraták most elsősorban nyilvánvalóan kudarcot vallanak. Hosszú ideig tartó kormányzásuk során bebizonyították, hogy át tudták hidalni a különböző gazdasági nehézségeket és elejét tudták venni a munkanélküliség veszélyének. Ugy tünik azonban — folytatja a svédországi ügyekben járatos hírlapíró —, hogy az események ezúttal ellenkező irányba terelik a vizet. A prosperitás helyébe most a gazdasági visszaesés lépett, növekedett a munkanélküliség és lakáshiány érezhető.

A jobboldali pártok kihasználják az a helyzetet és élesen támadták a szocialdemokraták által bevezetett „Welfare State” (jóléti állam) politikáját. Egyetlen svéd polgár sem vonja kétségbe, hogy minél jobban ki kell terjeszteni a biztosítási intézményét. A választók saját érdekeiket előtérbe helyezik a politikával szemben. Az adók Svédországban magasak, de senki sem javasolja csökkentésüket, mert mindenki tisztában van azzal, hogy ennek következményeit végső fokon a polgárok érzik meg. A pártok egymást szárnyalták túl

százalékát kapta. A párt nemcsak, hogy visszazerezte az 1966-os municipális választások során elvesztett szavazatokat, de nagy többségre tett szert az 1964-ben megrendezett legutolsó parlamenti választások eredményeire hasonlóan, amikor csak a szavazatok 47,3 százalékát szerezte meg.

A kommunista, akik a hős szerepben akartak tetszelegni és a többi pártokkal versengve félték el a Szovjetunió csehszlovákiai beavatkozását, nem kevesebb, mint öt mandátumot veszítettek el a nyelből, amellyel a választások előtt rendelkeztek.

A választások után a különböző szakértők és kommentátorok annak tudják be a szocialisták győzelmét, hogy a tömegek rendkívül élesen reagáltak Csehszlovákia megszállására és semmiképpen sem voltak hajlandók megbízni semmilyen nímusz jellegű viselkedés, még a legliberálisabb változatban sem. A svéd szocialista párt győzelme nemcsak helyi, de nemzetközi fontossággal bír. A győzelem arra vall ugyan, hogy a demokrácia világ a lehető legreálisabban reagál minden veszélyre, amely esetleg fenyegeti a szovjet eszma részéről. Ez a reakció kiterjed nemcsak a kifejezetten nyugati, de a magukat semlegesnek valló államokra is.

Az a tény, hogy a svédek ezúttal kifejezetten „politikai módon” szavaztak és ezt előtérbe helyezték saját vélt érdekeikkel szemben, is tisztelettel parancsol. Ugy tünik, a tömegek érzékenyebbek politikai-erkölcsi szempontból, mint a nyugati világ politikusa. Ebből a szempontból nevelő értéke van a svéd választások eredményének, illetve a szocialdemokrata párt győzelmének.

Az Observer stockholmi tudósítója egy nappal a választások előtt ezt írta: A svéd választópolgárok holnap szabják meg az utolsó klasszikus skandináv szocialista párt sorsát. A választások várható kimenetelét világos utalást tartalmaz, mi vár a nyugati szocialdemokráciára.

A szocialdemokraták most elsősorban nyilvánvalóan kudarcot vallanak. Hosszú ideig tartó kormányzásuk során bebizonyították, hogy át tudták hidalni a különböző gazdasági nehézségeket és elejét tudták venni a munkanélküliség veszélyének. Ugy tünik azonban — folytatja a svédországi ügyekben járatos hírlapíró —, hogy az események ezúttal ellenkező irányba terelik a vizet. A prosperitás helyébe most a gazdasági visszaesés lépett, növekedett a munkanélküliség és lakáshiány érezhető.

A jobboldali pártok kihasználják az a helyzetet és élesen támadták a szocialdemokraták által bevezetett „Welfare State” (jóléti állam) politikáját. Egyetlen svéd polgár sem vonja kétségbe, hogy minél jobban ki kell terjeszteni a biztosítási intézményét. A választók saját érdekeiket előtérbe helyezik a politikával szemben. Az adók Svédországban magasak, de senki sem javasolja csökkentésüket, mert mindenki tisztában van azzal, hogy ennek következményeit végső fokon a polgárok érzik meg. A pártok egymást szárnyalták túl

Az alábbi cikk megkülönböztetett figyelmet érdemel, mert annak szerzője a Kol Háam munkatársa és az Izraeli Kommunista Párt képviselője különböző közéleti testületekben és intézményekben.

Irta: Jozsef Ácsoni

Az Izraeli Kommunista Párt, a Maki központi, XVI. kongresszusa előtt három előadás képezt a helyi csoportokban folyó gyűlések viták tárgyát: Samuél Mikunisz képviselőnek, a part főtitkárnak politikai beszámolója, dr. Mose Szné, a Kol Háam főszerkesztőjének ideológiai expozéja a kommunista mozgalomról és a zsidó nép problémáiról, és Eszter Wilenska előadása az izraeli útról a szocializmus felé.

Három év telt el a párt XVII. kongresszusa óta, amelyen — Tufik Tubival, Emil Chabibivel és Meir Winerrel az élen — már nem jelentek meg a párttagok kis zsidó csoportok között, sok kérdés nem szorult revízióra. Szocializmust akarunk Izraelben, a dolgozó néptömegek, az ipari és mezőgazdasági munkások életvitójának emelését, a kapitalizmus és a magánszektor növekedése helyett a kibuc mozgalom, a moszav ovimok, a munkás-kooperatívák és hisztari utizemek fokozottabb térhódítását, stb. Röviden: szocializmust izraeli módra. Demokráciát és szocializmust, humanizmust és szocializmust — nem a vér, a könnyek, az ökl, a fogcsikorgatás szocializmusát! Ugyanazzal a meggyőződéssel védjük továbbra is a dolgozó jogait, s ha kell, sztrájkokkal, tüntetésekkel támogatjuk küzdelmüket — de ugyanakkor nem feledkezzünk meg a biztonságos életvitéről, a gyilkos El Fatach bandák elleni küzdelemtől, semmiről, ami a mai izraeli valósághoz tartozik. Legelőször ellene vagyunk a nagy Erec Jiszrael mozga-

lyon rettenetes politikai, társadalmi és lelki örvénybe kerültek volna elvtársaink, ha akkor, június 5-én háttal fordítunk népünknek a lenini tanok moszkvai meghamisítóinak szája szerint, — ha nem értettük volna meg jóval a ránk kényszerített háború előtt, mik az arab-szovjet lépések rugói.

S ma, néhány héttel a XVI. kongresszus előtt elmondhatjuk, hogy talán az első voltunk (a jugoszláv pártot kivéve) a kommunista pártok között, a moszkvai vonal súlyos kritikájával és elvetésével. Izrael és Csehszlovákia után, a kommunista világmozgalom fontos és felelős része, s más baloldali körök megértették a Szovjetunió mai vezetőinek veszedelmes politikáját.

Ami a két kongresszus közötti időt illeti, sok kérdés nem szorult revízióra. Szocializmust akarunk Izraelben, a dolgozó néptömegek, az ipari és mezőgazdasági munkások életvitójának emelését, a kapitalizmus és a magánszektor növekedése helyett a kibuc mozgalom, a moszav ovimok, a munkás-kooperatívák és hisztari utizemek fokozottabb térhódítását, stb. Röviden: szocializmust izraeli módra. Demokráciát és szocializmust, humanizmust és szocializmust — nem a vér, a könnyek, az ökl, a fogcsikorgatás szocializmusát! Ugyanazzal a meggyőződéssel védjük továbbra is a dolgozó jogait, s ha kell, sztrájkokkal, tüntetésekkel támogatjuk küzdelmüket — de ugyanakkor nem feledkezzünk meg a biztonságos életvitéről, a gyilkos El Fatach bandák elleni küzdelemtől, semmiről, ami a mai izraeli valósághoz tartozik. Legelőször ellene vagyunk a nagy Erec Jiszrael mozga-

lyon rettenetes politikai, társadalmi és lelki örvénybe kerültek volna elvtársaink, ha akkor, június 5-én háttal fordítunk népünknek a lenini tanok moszkvai meghamisítóinak szája szerint, — ha nem értettük volna meg jóval a ránk kényszerített háború előtt, mik az arab-szovjet lépések rugói.

S ma, néhány héttel a XVI. kongresszus előtt elmondhatjuk, hogy talán az első voltunk (a jugoszláv pártot kivéve) a kommunista pártok között, a moszkvai vonal súlyos kritikájával és elvetésével. Izrael és Csehszlovákia után, a kommunista világmozgalom fontos és felelős része, s más baloldali körök megértették a Szovjetunió mai vezetőinek veszedelmes politikáját.

Ami a két kongresszus közötti időt illeti, sok kérdés nem szorult revízióra. Szocializmust akarunk Izraelben, a dolgozó néptömegek, az ipari és mezőgazdasági munkások életvitójának emelését, a kapitalizmus és a magánszektor növekedése helyett a kibuc mozgalom, a moszav ovimok, a munkás-kooperatívák és hisztari utizemek fokozottabb térhódítását, stb. Röviden: szocializmust izraeli módra. Demokráciát és szocializmust, humanizmust és szocializmust — nem a vér, a könnyek, az ökl, a fogcsikorgatás szocializmusát! Ugyanazzal a meggyőződéssel védjük továbbra is a dolgozó jogait, s ha kell, sztrájkokkal, tüntetésekkel támogatjuk küzdelmüket — de ugyanakkor nem feledkezzünk meg a biztonságos életvitéről, a gyilkos El Fatach bandák elleni küzdelemtől, semmiről, ami a mai izraeli valósághoz tartozik. Legelőször ellene vagyunk a nagy Erec Jiszrael mozga-

lyon rettenetes politikai, társadalmi és lelki örvénybe kerültek volna elvtársaink, ha akkor, június 5-én háttal fordítunk népünknek a lenini tanok moszkvai meghamisítóinak szája szerint, — ha nem értettük volna meg jóval a ránk kényszerített háború előtt, mik az arab-szovjet lépések rugói.

S ma, néhány héttel a XVI. kongresszus előtt elmondhatjuk, hogy talán az első voltunk (a jugoszláv pártot kivéve) a kommunista pártok között, a moszkvai vonal súlyos kritikájával és elvetésével. Izrael és Csehszlovákia után, a kommunista világmozgalom fontos és felelős része, s más baloldali körök megértették a Szovjetunió mai vezetőinek veszedelmes politikáját.

Ami a két kongresszus közötti időt illeti, sok kérdés nem szorult revízióra. Szocializmust akarunk Izraelben, a dolgozó néptömegek, az ipari és mezőgazdasági munkások életvitójának emelését, a kapitalizmus és a magánszektor növekedése helyett a kibuc mozgalom, a moszav ovimok, a munkás-kooperatívák és hisztari utizemek fokozottabb térhódítását, stb. Röviden: szocializmust izraeli módra. Demokráciát és szocializmust, humanizmust és szocializmust — nem a vér, a könnyek, az ökl, a fogcsikorgatás szocializmusát! Ugyanazzal a meggyőződéssel védjük továbbra is a dolgozó jogait, s ha kell, sztrájkokkal, tüntetésekkel támogatjuk küzdelmüket — de ugyanakkor nem feledkezzünk meg a biztonságos életvitéről, a gyilkos El Fatach bandák elleni küzdelemtől, semmiről, ami a mai izraeli valósághoz tartozik. Legelőször ellene vagyunk a nagy Erec Jiszrael mozga-

lyon rettenetes politikai, társadalmi és lelki örvénybe kerültek volna elvtársaink, ha akkor, június 5-én háttal fordítunk népünknek a lenini tanok moszkvai meghamisítóinak szája szerint, — ha nem értettük volna meg jóval a ránk kényszerített háború előtt, mik az arab-szovjet lépések rugói.

S ma, néhány héttel a XVI. kongresszus előtt elmondhatjuk, hogy talán az első voltunk (a jugoszláv pártot kivéve) a kommunista pártok között, a moszkvai vonal súlyos kritikájával és elvetésével. Izrael és Csehszlovákia után, a kommunista világmozgalom fontos és felelős része, s más baloldali körök megértették a Szovjetunió mai vezetőinek veszedelmes politikáját.

Ami a két kongresszus közötti időt illeti, sok kérdés nem szorult revízióra. Szocializmust akarunk Izraelben, a dolgozó néptömegek, az ipari és mezőgazdasági munkások életvitójának emelését, a kapitalizmus és a magánszektor növekedése helyett a kibuc mozgalom, a moszav ovimok, a munkás-kooperatívák és hisztari utizemek fokozottabb térhódítását, stb. Röviden: szocializmust izraeli módra. Demokráciát és szocializmust, humanizmust és szocializmust — nem a vér, a könnyek, az ökl, a fogcsikorgatás szocializmusát! Ugyanazzal a meggyőződéssel védjük továbbra is a dolgozó jogait, s ha kell, sztrájkokkal, tüntetésekkel támogatjuk küzdelmüket — de ugyanakkor nem feledkezzünk meg a biztonságos életvitéről, a gyilkos El Fatach bandák elleni küzdelemtől, semmiről, ami a mai izraeli valósághoz tartozik. Legelőször ellene vagyunk a nagy Erec Jiszrael mozga-

lyon rettenetes politikai, társadalmi és lelki örvénybe kerültek volna elvtársaink, ha akkor, június 5-én háttal fordítunk népünknek a lenini tanok moszkvai meghamisítóinak szája szerint, — ha nem értettük volna meg jóval a ránk kényszerített háború előtt, mik az arab-szovjet lépések rugói.

KATONÁK AZ UTAKON

Vannak kérdések, amelyek nem tartoznak társadalmunk nagy problémái közé mégis állandóan napirenden szerepelnek. Ezek közé tartozik a „trempek” ügye is. Az utóbbi napokban több levél kaptam, amelyek ezzel a kérdéssel foglalkoznak. Mondanom sem kell, hogy a levelek írói mind katona szülők. Az egyik anyja a többi között a következőket írja: „Fiam tényleges szolgálóját teljesítő katona. Mindig az első között van, minden feladatra önként vállalkozik. Ugy üldözi a terroristákat, mint a macska az egert. Elbersége és lelkiismeretessége nem egy tragédiát hűsített meg. De, olykor rövid szabadságot kap, órák hosszú szünetet vesz el az országút szélén, kinyújtott karokkal jelzi az üres autókban ülőknek útirányát. Kéri: vegyék fel! Van, amikor lefékeznek előtte, de nagyon sokszor közömbösen elszáguldanak mellette, pillantásra sem méltatva őt.

Miért olyan rosszak az emberek? Vannak nálunk olyanok — folytatódik a levél —, akik nem esznek húst, meg halat, mert kegyetlennek tartják. Olyanok is vannak, akik nem viselnek bőrből való cipőt, mert tagjaikat az állatvédők egyesületnek. Mindennek futja a könyörületből, csak éppen arra nem, hogy együttérzően nézzenek katonáinkkal és lányainkkal?”

Valljuk be, nem nyújtanak épületes látványt az országút szélén álló katonacsoporthoz. Nemcsak az érez fájdalmat és szégyent, akinek katoná gyermekei vannak, hanem nagyon sok közvetlenül nem érdekelt polgár is.

SZAPPANBUBORÉK

Csinos, fiatal nő áll a Bank utca sarkán. A lábánál fontott kosár. Kezében kis masina, psztlik játék és fujta csicsóritett ajkaival a kis masinát.

Szállnak a szines, csillogó, gyöngyházfényű buborékok. A napfény megcsillan a buborékokon, visszafüggőzések rajtuk a házak, a ruhák, az autók, az asztal fekete fénye, egy kisléány piros ruhácskájára, egy fucska bájmesz szeme.

Szállnak, repülnek a kis léggömböszertű tüdemények, van amelyik egy méternyire száll, akad olyan is, amelyik repül fel, fel a két ég felé.

Lebegnek, szállnak könyveden, mint tündéri kis tancosnók, a szivárvány minden színében csillognak. Gyermek és bank részéről. Péntekenként autóbussz bérletnek saját költségükre, amelyek bizonyos útvonalakon kizárólag katonák rendelkezésére állnak. De ez sajnos csak épp a tengerben. Ma óriási távolságokon vannak katonáink elszórva és olykor sok száz kilométert kell megtenniük, amíg hazaérkeznek.

Néha 24 órás szabadságot kapnak és abból 5-6 órát használnak várakozással töltenek el.

Való tény, hogy senkit sem lehet kényszeríteni trem

Megalázó tudat, hogy akik megszakítás nélkül néznek szembe a veszedelmekkel, azért, hogy mi nyugodtan folytathassuk életünket, szintén alarnirozásra van szükségük, hogy megkönyörüljenek rajtuk az autótulajdonosok.

Ujságjaink állandóan napirenden kell tartásuk ezt a kérdést. Nem szabad, hogy a probléma elaludjon. Az autótulajdonosok és a sofőrök lelkiismeretéhez kell apellálni, mindaddig, amíg átnegy a köztudatba, hogy egyetlen autó sem száguldhat el a trempek katoná mellett, anélkül, hogy felvénna!

Lehet, hogy intézményesen is kellene gondoskodni az ügyről. Az állam megállapodást köthetne az autóbusszállalattal, hogy azok

Szakeadók

REGÉNY

Írta BARZILAY ISTVÁN

58.

— Így, most jobb — szakította ki magát Mici a le-nyűgöző hangulatból. — Állj csak fel.
Aliza zavartan engedelmeskedett. Egy fejjel volt magasabb Micinél. Mindössze tegeződés és egy csók?
— Csak most múltam tizenhat éves, de tudom, hogy sokkal többnek látszom és ezért fésültem ilyen kislányosan a hajamat — magyarázta.
— Mikor beléptél azt mondtam magamban, hogy ez a lány nem több, mint tizenhat éves — mosolygott az asszony. Szabályos arcát, meleg, barna szemét nemesítette ez a mosoly. — Lehet, hogy a fiúk idősebbnek tartanak, de az én szememet nem csaphatja be, hogy ily hosszúra nőttél. Wolff mindjárt készen lesz és aztán vacsoráznak. Az autó pedig úgyis az Émekbe megy, hazaviszünk az intézetbe.
Cigarettdobozt vett elő a zsebéből, Aliza mohón nézte.
— Rá akarsz gyújtani? — kérdezte csodálkozva és odakinálta.
— Rettenetesen szűgyellem magam érte — válaszolta pirosan, s hosszú ujjá már be is nyúlt a dobozba. — Félek, hogy szenvedélyes dohányos lettem; nem volna eröm abbahagyni.
Mici öngyújtót kattintott.
— Sajnos, nem vagy egyedül. A cigarettafüst a művészek kábitőszere. S ha valaki olyan korán válik művésszé, mint te, akkor korán kezd a dohányzást is.
— Elragadó ez a jóvélemény — nevetett fel boldogan. — Ugye, jöhettek örára péntek délután is?... És az Alizát Hónór?...
Megmutatta az iskola titkárságának levélt. Mici szemüvegét vett elő s nehezen silabizálta ki az apró betűket.
Ráérünk ezzel — szöjt bátorító hangon. — Wolff rendszerint ingyen vállal ilyen tehetséges és pénztelen tanítványokat. Aztán többnyire akad egy intézmény, amely később megfizeti a tandíjat. De ez már nem a te dolgod.
— Nem vagyok egészen pénz nélkül — erősöködött. — Most kaptam tíz fontot Rozália nénytől és lehet, hogy...
— Ki az a Rozália néni? — érdeklődött Mici — Beszélj magadról sokat, nagyon sokat. — Átölelte a derekát és vitte magával a konyhába.
— Segítek teríteni — jelentkezett és valóban igyekezett Mici keze alá adni a dolgokat. S közben beszélt Rozália nénytől; s róla önkénytelenül Tatusra és a galíciai rokonságra került sor; és Zigire, aki hasonlított a lembergi unokatestvéire. S az alijjáról, a családost hozó találkozásáról a kibúci gyerekekkel.
Mici nem fűtött észrevételre az itteni családostól. Pedig Aliza érezte, hogy milyen érdeklődéssel hallgatja.
— S ezért nincs fiútlanságod? — kérdezte végül. Öszintén válaszolta, hogy van, hogynem volna, hiszen Oszai állandóan körülötte forgolódik, más fiúk is vannak az intézetben, többnyire sorstársai; csak hogy komoly ügy nincs, még nem ismert meg olyan fiút, aki érdekelné.
— Hiányzik? — kérdezte az asszony kutatóan. Alizát meglepte ez a feltételezőnek tűnő kérdés, amely mögött mégis határozott megállapítás érzett. Olyasféle volt, mintha nem felnőtt asszony, hanem vele egykorú lány tette volna fel. Mamus másként reagált volna. „Fiatall vagy még, ráérsz komoly ügyekre gondolni” — szinte hallotta Mamus szellemhangját. S látta magát, amint a zongorajátéka fölött hallgatóva figyelt, amint a szalonban Mamus meséli Tatusnak, ilyenformán, „csak külsőre ilyen felnőtt, az ösztönei még alusznak”... „No, no — mondaná Tatus —, aztán egyszerre, viharosan és szenvedélyesen fog feltörni belőle, azt hiszem az az egészséges, hogy egy ilyen nagylány már barátkozhat fiúkkal, járjon velük táncolni és strandolni... fokozódokra kell megismerkednie egy felnőtt nő problémáival”... Mamus és Tatus nincsenek, csak ez a vonzó, mamustípusú asszony van, aki sosem szült gyermeket és ezért nem is játssza tőki, tesen az anya-szerepet; nem anya, csak szeretne az lenni.
— Nagyon... — válaszolta Mici kérdésére, amint mondta volna Marisának. De hogyan is világosíthatja fel, hogy nem lehet komoly ügye fiúkkal, mert Vitek nem túri, hogy más férfit szeressen. Ki lehet témi Mici érdeklődő kérdése elől, megmagyarázni, hogy amúgy sincs ideje. Vagy fiútlanság, vagy pedig zongorázás Nicánál. Mert mindennél fontosabbnak tartja, hogy végre rendszeresen zongorázhasson.
Wolff megjelenése felbeszakította a beszélgetést. Sí-mára borotválva, szépen vasalt fehér ingben és sötét nadrágban került elő. Aliza kikémlt, hogy megnézzze, hol ültözött át, hány szobája van a Wolff-házaspárnak.
Apró hálószobába pillantott, amelyben nehezen fért el a nehéz, külföldi dupla-ágy és szekrény. Micinek nincs olyan tükörös toalett-asztala, mint Mamusnak volt. Uri szűgyenséget olvasott ki a lakásból, amely két kis szo-

bából állt, a hálót nehéz is annak nevezni, inkább kis kamra-féle, apró ablakkal, magasan az ágy fölött.
— Vedd fel a házikabátot, amíg eszünk — intette Mici a férjét és Wolff, mint jólnevelt kisfiú, engedelmeskedett, szorosan át is kötötte magán az övét. „A feleségnek kell barátnia a nadrágjába is” — mosolygott befelé. Hiyennek képzelt a művészeket, szórakoztatnak, megjelenésükre hagyagnak, akiknek a külsőségeknél sokkal fontosabb elintézmények vannak önmagukkal.
— Istenkém, hogy ez milyen finom — sóhajtott a lelkesen. Mici holland mártással leöntött halat tálalt elébe, amelyben mennyei ízek keveredtek.
— Ez a ház a művészet otthona, még a konyhában is — jegyezte meg Wolff és Aliza lelkesen helyeselt. Mici és Wolff nem kapott az isteni halból, az asszony csak az ő számára vette ki a tálalt. Zúgó kis frizsider rejtette magában. „A holnapi ebédjüket osztották meg velem” — sejtette meg, de azért lelkiismeretfurdalás nélkül fogyasztotta el a pompás ételt. Közben Mici már készítette a szendvicsekét, amelyekből valóságos tornyot épített a tányérra.
— Nem szabad engem ennyire elkenyéztenni — vődekezett hálásan —, egész héten Wolffék háztája után fogok vágyakozni.
Mici elfeledten nevetett. Eppen azt akarta, hogy ez a rejtélyesnek tűnő új tanítvány, akinek koracrett művészi egyénisége mögött testi és lelki szenvedéseket sejtett, megrázó elbeszélései hátterében pedig kínzó túlkokot, itt találja meg az otthonát. Újra feléledt benne a szomjas vágy gyermek után és az az érzés, hogy talán ez a már csaknem felnőtt lány lesz, aki az anyai érzésnek legalább gyarló utánzatával megismerteti. Eddig valahányszor így, vonzalommal és féltékeny gyermekhez közlekedt, fájdalmas csalódás érte. Sosem tudta megtartani őket, pedig mindig csak olyanokat választott férje tanítványai közül, akiknek családi élete rendezetlen volt, egész, vagy félárva, avagy olyanokat, akik szülei különöse miatt szenvedtek. Aztán kiderült, hogy az árva gyermekeknek nagyenyneik, vagy nagybátyjaik élnek és elragadták őket tőle a rokonai kötelek fegyverével; a félárvaik mostohaanyát, vagy apát kaptak; s azt is megtanulta, hogy az elvált szülők is bírák gyermekeik teljes, bár legtöbbször fájó szeretetét; mindez legyőzte, reménytelenül tette az ő vágyakozását.
Alizának nincs senkije, csak az a rejtélyes Rozália néni. Mici úgy érezte, hogy ezt a távoli asszonyt képes lesz legyőzni. Mint egyfajta jóindulatú pók kezdte szövögetni a hálót, amellyel Alizát foglyul fogja ejteni. A finom étel is eszköz volt a gyermek meghódítására, azt Mici nagyon jól tudta.
— Az jó, legalább máskor is igyekezzel majd hozzánk járni, nemcsak pénteken délután — szólalt meg meglepetésére Wolff. — Játshatnánk együtt négykézre, vagy két zongorára írt műveket.
Aliza kezdte megszokni, hogy ebben a házban egyenrangú zenészek tekintik. Már el sem pirult az örömtől, hogy olyan kiválósággal játszhat kamarazentét, mint Wolff.
— Ezért akar otthagynám az intézetet — nevetett. — Malvin tanárúmmal játszottam utoljára négykézeseket. Mozart és Beethoven voltak a kedvencei ezen a téren. Minden más műfajban Chopin volt az Istene. Tíz éves koromban végigjártuk Chopin összes négykezes szonátáit. Akkoriban azt ígérte, hogy hoz nekem egy tehetséges hegedűst, hogy megtanuljak kísérni és hegedűzongora szonátákat játszani. S aztán, jöttek a németek és minden abbamaradt.
— Nem maradt abba... — jegyezte meg komolyan Wolff. — Nem érzek nálad hatéves szünetet. Annyi bizonyos, hogy tízéves korodban nem játszhattál jobban, mint most. S igen helyes, hogy nem állították ki a koncertdobogóra. Rengeteget rotott volna rajtad.
— Tatus és Mamus lenéztek a „csodagyerek” fogalmát és mindent, ami ezzel összefügg — adott gyors magyarázatot Aliza. — Nagypapának pedig az volt a véleménye, hogy szűgyén kis zsidócskák azért hajszolták hangversenyekre tehetséges gyermekeiket, hogy eltartsák a szülőket és a népes családot...
— Ez az objektív igazság — helyeselt Wolff — Igaz, hogy Hubermannak, vagy Rubinsteinnek nem ártott ez sem. Csak hogy kevesek maradnak érintetlenek a csodagyerek-kultusz rombolásától. Szóval, fogunk kamarazenélni, ha lesz rá idő. S hegedűs is lesz, átadom neked ma esti partneremet. Az ő kedvéért, vagy inkább felesége könyörgésére olykor elhanyagolom a triómat, amellyel a leggyakrabban szerepelek. Dáni Novákna hívják a hegedűst.
— A felesége, Aviva, tanítványa volt Wolffnak, nem nagyon tehetséges, de szorgalmas lány. Elég intelligens ahhoz, hogy őt magát ne tartsa előadóművészeknek, de sajnos nem annyira objektív a férjével szemben — szöjt bele Mici. — Dáni Párisban végzett vegyészmérnök, de a konzervatóriumban is tanult hegedűt. Aztán, amikor hazakerült, inkább mint vegyész helyezkedett el a Semenygyárban, s mint amatőr muzsikálgat. Jó partnersé-
lesz és gondolom, hogy dr. Brandstatter is szívesen

csatlakozik majd hozzátok a csellójával. Wolff ellen-örizni fogja, amit csináltak.
— Dáni a Cézár Franek szonátát akarja betanulni... — közölte Wolff.
— En meg a Kreutzer szonátát... — sóhajtott Aliza.
— Nem lesz akadály — szögezte le Wolff.
Aliza előtt kiürült a tányér, jóllakva, ételtől és zű-nőtől sugárzó arcral ült a Wolff házaspár asztalán; szűresülte az aromás kávé és nem tudta megállni, hogy ne harapjon bele még egy dióstorta-szeletbe. Szeme tá-lálkozott Mici mosolygó tekintetével, amelyből újra az anyás vonzódást olvasta ki. Visszamosolygott rá. Vajon Micit ómama küldte? Sorsformáló véletlen irányította ebbe a házba? Mint Vitekhöz a táborban? Vagy mit Rozália néni hozza a felszabadulás után?
— Be kell fejezned az öltözködést, Wolff, mindjárt itt lesz Aviva és Dáni. Feljönnek ők is, itt várják meg a taxit.
Mosogotni segített Micinek. Törölgette a tányérokat és helyükre rakta. Letörölte a konyhasztalt borító viaszos-vásznat. Megkereste a konyhateraszon a szemetes ládát és beledobta az ételmaradékokat. Megtálalta ott a kefe-sprút és diadalmasan hozta magával, buzgó szerepe össze a konyhát.
Mici nevetett.
— Le akarod dolgozni a vacsorát? — kérdezte és hirtelen megcsókolta.
— Ó, sosem voltam nagylány, aki segít otthon — válaszolta. — Jó most ez a szerep.
Szerepet játszott — gondolta Mici. De még a játék is jobb, mint a semmi. Bár nagyobb lakása volna; lassan-lassan odaszoktatná Alizát és nem engedné vissza az intézetbe. Minek így ilyen nagyon tehetséges zenészek mezőgazdasági iskolát végezni?
— Wolff mellett elférne egy segítőtárs. Rengeteget dolgozik — próbálkozott. — Sok tanítványt elküldünk, mert nincsen ideje rájuk. Csak az igazán tehetségeseket vállalja.
— Ó, ilyen nagy embernek kár itt, Haifa-n elpazarolni az idejét — mondta ki Aliza gondolatát, amely kezdettől foglalkoztatta. — A nagy konzervatóriumokban volna a helye, Tel-Avivban, vagy Jeruzsálemben.
— Ott is csak tanítana — válaszolta Mici csaknem elutasító hangon. — Gyere velem egy percre.
Belekarolt, úgy vezette ki a „nagyzóba” teraszára. Hívós volt az idő, fázósan bűjt az asszonyhoz. De a pompás látvány, ami az erkély alatt feltárult lenyű-gőzte, elfeledte a hidegről. A Haifa-i öböl nyílt el jobbról ezernyi apró fényével, fel egészen Akkóig, s azon túl, Rassz el-Nakura szikláival, amelyen egy árva vil-lánylampa fénye villódzott el idáig. S alattuk a kikötő zongó látványossága. Tudta, hogy a szürkes-fekete postok, amelyek félkörben körülvesszik, angol hadihajók, de most elrejtő őket az est sötéteje. Benn a rakparton éles fényt sugároztak az ívlámpák, daruk emeltek, munkások sürögtek-forogtak. S a kikötőtől utal indulást fel a hegynek, legalábbis innen úgy tűnt, csak óka módon. S az utakon, amelyek felszaladnak a Kárméte, autóbuszok s kisebb járművek sietnek, mint apró mozgó dobozok, amelyeknek orrán erős fényt sugárzó lámpák világítanak előre, nagy távolságra.
— Isteni — suttogta Aliza.
— Ezért vagyunk itt. Nehéz megvalíni ettől a lát-ványtól — mondta halkán Mici. — Nincs ennél szebb környezet művészenber részére. S itt, fenn, semmit sem hallunk az ottani lármából. Csend van, nyugalom; s az év tizenkét hónapjából legalább hetet töltök ezen a tá-razson. Itt vezetem Wolff könyveit, kötöm pulóvereket; itt olvasok és itt írok leveleket. Ezt nem találom meg Tel-Avivban, vagy Jeruzsálemben, s azt hiszem, pénz sem keresnék többet...
Hallgattak.
— Gyere be, megfázol. És gyűjts rá, nekem is át kell öltöznöm, ha nem is glancparádéba, de legalább meleg kosztimbe.
Magára varrta a zongorával, s természetesen sietve birtokába vette. Bach. Sosem játszott elég Bachot. Rengeteg pótolnivalója van. A Brandenburgi koncertet annak idején páter Fábiánnal tanulta, kedvetlenül, köte-lességszerűen. Wolff irányítása mellett másként fog hangzani. Némében, alaposabban. Ahogyan Mamus és nagyapa szerették. Önefledten, magának muzsikált.
— Magaddal viheted ezt a kottát, van belőle még — hallatszot vártatlanul Wolff hangja, amint sietve ha-ladt el mellette. Ugy látszik csegették, de nem ért el a füléig a hangzón, amely belülről zúgott, mintha most hallotta volna először Bachot belülről. Kár, hogy meg-érkezett Dáni Novák a feleségével. Középermetű, iz-mos férfi volt, harmincon innen, felesége kerek arcú, borzas-barnahajú szőke lány, nem több huszonnégy éves-nél — franciául beszélt; persze, semhogy elszenvé-jék Wolff füléért, németes héberséget, inkább mindent más nyelvet hajlandók használni.

(Folytatása következik)

Z&N
RUBIN

Ki tudja hányadi
válja” ez az agg m
aki — ellentétben n
jével, Sauer Emille
kén át bücsügatott
denkor vídman é
zóan érkezik s a p
a viszontlátás rem
rát ársztva, távozz
numtól, emberesse
ságtól áttitott arc
az örök élet remé
hallgatóiban, mig c
szélszeműlt
játékát hallva, az é
dagságba vetett h
reszti fel bennünk.
monikus Zenekaron
túl, melynek vendé
is, törleszi kiapad
szereteté a zsidós
s ezek a — bizony
teletjű nélkül —
szőlő látogatás
mely lelki szűkség
nak nála, mint ami
talan vagy el hallg
ezreiben művészet
megnemesülni, feln
sulni.
Artur Rubinstein
lemi zongorastejt
telavivi Mann-audit
ismételte meg mus
első felében roman
kal — Schumann és
—, a másodikban
szerzőkkel, Villa-L
Alberiz, végül — az
románzásaként — Lis
raszódójával. És
ráadásul: Liszt, ma
pán etűd és Prokof
három narancs sze
nel. Egész szívével
Schumann szerelm
kiválóan teletűt „Ph
stücker”-ért, melyek
ének legvilharosabb
pi bántata közepett
tektek Részben valk
tal, részben teive a
ással Wieck Klárié
pja semmiképp nem
„bizonytalan jövőj
silikushoz felesleg
nyolc darab címét

Évtizede

1918 december
Rövidesen ünn

Ezt az alkalmat
is, hogy felel
egyéni élménye

Kérjük azokat a
szeresen lapunk
írják meg, hogy
dokumentum, eg
kérjük megjelöl

ZENEÉLET

RUBINSTEIN-FESZTIVAL

Ki tudja hányadik „fesztiválja” ez az agg mesternek, aki — ellentétben nagy elődjével, Sauer Emillel, ki éveken át büszkögött —, mindenkor vidáman és sugárzóan érkezik, s a pódiumról a viszonylatias reménysugárát árasztva, távozik. Humánus, emberiségétől, jószágtól átitatott arcát látva, az örök élet reményét kelti hallgatóiban, míg csodálatosan átszellemült zongorajátékát hallva, az örök boldogságba vetett hitet ébreszti fel bennünk. A Filharmonikus Zenekaron keresztül, melynek vendége most is, förtékes kiapadhatatlan szeretettel a zsidóság iránt, ezek a — bizonyára tiszteltetőj nélküli — gyakori látogatásai éppoly mély lelki szükségéből fakadnak, mint amily oltalmatlan vagy el hallgatói tiszteletben művésze útján megismerjük, felmagasztoljuk.

Zoltán Szász államelnök üdvözlésként Arthur Rubinsteinet a koncertje után

Artur Rubinstein jeruzsálemi zongoraestje után a tel-avivi Mann-auditoriumban ismételt meg műsorát: az első feleben romantikusokkal — Schumann és Chopin —, a másodikban spanyol szerzőkkel, Villa-Lobos és Albeniz, végül — az est központi részét — Liszt 12-kor rapszódijával. És három feladással: Liszt, majd Chopin stílusát és Prokofjev „A három narancs szerelmé”-t. Egész szívvel rajong Schumann szerelmi románzával teltett „Phantasie”-re, melyek korábban fellépett legviharosabb szerelmi bánya közepette keletkeztek. Rézben vallomásokkal, rezben telve vágyakozással Weick Kláráért, akit egy szemmel nem akart „bizonytalan jövőjű” művésztől feleségül adni. Bár a nyolc darab címét Schumann utólag adta, nyilvánvaló, hogy érzelmi tartalmuk teljesen a szerelmi harcok, bánatok, vágyak hatását tökröztetik vissza. Szintén mulatságos, hogy mégsem ünnepelt zongoraművésznő szerelmének, hanem

vagy az örök kérdés: „Miert?”... Rubinstein, mint egy régi átalmodott emlékkönyvben lapozgatott benne, a fantasztikus „Mesé”-ben, vagy a humoros „A dal vége”-ben olvadva fel legteljesebben saját gazdag költői világába. Mint az egész első részben, még kissé tartózkodóbb volt, s fáradtabbnak látszott a szokottnál, amit főképp Chopinnak néha máskor viharosan háborgó b-moll Scherzójában érezhetünk leginkább. Viszont a „Noc-

meket gyöngéden magához ölelő ember szívet melegítő közvetlenségével játszott a brazil-spanyol Heitor Villa-Lobosnak (1887—1957) „A kisgyermek babái” című 1. sorozatából hat darabot, majd Albeniz spanyol folklorból szőtt és a hosszabb időt spanyol földön élt Messter által bámulatos stílus-hűséggel és ritmussal előadott „Navarra” című darabját.

De az est felülmulhatatlan csúcspontját Liszt 12-kor rapszódijára képezték. Megrázó, hogyan játszotta a „cimbalmont” és a „cimbalmont” az andalító hallgatóságot, a „lassú” — s milyen tűzrópátant, feszes táncritmusban ropta a „gyors” talpalávalót. Aki Lisztet még mindig valami ires virtuóznak tekintti, hallgassa meg Rubinsteinet: ő a lángeszű, a forrongó vérmérsékletű, büszke, csapongó kedélyű zenei fenomén képmását varázsolja élénk, mint csak kevesen Liszt utódai között. Megkapó volt az első radszóként játszott Liebestraum, Chopin cizmoll etidje, majd az általam magától Prokofjevől is hallott „Szerlem a három narancs” című baletzenéből vett zongora-átírat. Ezt a zongorajátékot nem tudjuk elfelejteni s azt az élményt, melyet Artur Rubinstein zongoraestje jelenetek, legemesebb emlékeink között zárjuk szívünkbe.

HETI FILMLEVÉL

A RÓKA — Orion mozi

D. H. Lawrence föjtött atmoszférájú regénye igen alkalmasnak bizonyult a megfilmesítésre. Egy dermesztően hideg télen egy kicsiny framon játszódik a film cselekménye. Két lány él ott, akik ketten végeznek el minden munkát, etetik a jószágot, gondoskodnak téli tüzelől, takarmányról, bejár-
nak a faluba vásárolni. A ritűnik, minden rendeződött, de egy napon visszajön. Ott áll a két lány a farm udvarán és nehezen vergődik egy korhadtt, hatalmas fa kivágásával. A fiú kivesszi a kezükből a fejszét és szakértő módjára, nagy testi erővel lát neki a fa kivágásának. Figyelmezteti a halálos ellenséget, a féltékeny lányt, hogy távolodjék jól el,

deg tanyán jól érzi magát a két lány, akik között bensőséges barátság alakult ki, akik sohasem unatkoznak, egymással érik magukat a legjobban. A hótól csillogó, szikrázóan keskeny nappalok hat hangulatossá estek követték, a kandallók öntik a meleget, a lányok jó ételket főznek maguknak, olvasnak, vitáznak, gyengédek és megértők egymáshoz: boldogok.

Csak egy róka keseríti meg a mindennapok életét. Egy ravasz kis ragadozó, amely időnként felbukkan és a tyúkok közé veti magát, elragad belőlük, pusztítja őket. Mint ahogyan a ragadozó róka oly nagy szenvedéllyel veti be magát a tyúkok közé, ugyanúgy bukkan fel egy tagbaszakadt tengerész, aki otthonra lel a tanyán és feldúlja az ottani nyugodt boldogságot.

A tengerész beleszeret az egyik lányba, követelőzik, feleségül kéri, a lány bizonytalan, ingatag, nem tud dönteni. A másik lány viszont kimondatastlanul szenved, nem akarja elveszíteni barátját. A téboly ül rajta, könyörög, a tengerésznek, hogy menjen el, pénzt ajánl, minden áldozatra kész. Miért ez a szenvedély, miért a vad, féltelen tiltakozás egy kibontakozó szerelem ellen? Ki érti? Megkapjuk a magyarázatot: természetellenes vonalom fűzi egymáshoz a két lányt, akik közül az egyik, akit a tengerész szeret, szívesen kiszakadna ebből a viszonyból és visszatérne a normális emberek közé. De a másik, a szenvedélyesebb, az elszántabb nem akar lemondani róla: inkább az életéről.

A tengerész elmegy, úgy

mint a kitudló fa megszobozza a lányt, nem áll olyan messzire, hogy biztonságban legyen. Jól látjuk ezt mindhárom. Es folyik a kezdelem. A fiú hatalmas fejszecsapásokkal támad a fára, szemében lángol a gyilkosság tüze, a lányok egymástól távol állnak. Amikor ledől a hatalmas fa, csakugyan maga alá temeti, halálra sebzti a féltékeny lányt és legördül a függöny: a fiú és a másik lány új életbe indul.

Oly kevéssel, három szereplővel mindössze és a természet szépségeinek segítségével készült ez a film, amelynek alapvető feszültségét az a tény szolgáltatja, hogy a néző tudja: két lesbósi szerelembe élő lány életébe lép be egy férfi, egy igazi férfi, aki a kialakult illült feldúlja.

Szép film, jól rendezett, minden jelenete hangsúlyos, visszaadja a kellő lélektani hangulatot. Mark Rydell rendezte a filmet nagy műgondtal és művészi elhivatottsággal.

A nagyközönség hihetetlen érdeklődéssel fordult a film felé. Érti a néző, hogy a sablontól messze eső, újszerű, igazi drámát kap, mely bejelentést ad neki az élet mélységeibe. És milyen nagy szeru természeti jelképek segítik az összetűgések megértését!

A három szereplőre épült film nagy felelősséget és súlyos terhet akaszt mindhárom hős nyakába. De sajnos, éppen a képességek miatt, egyenlően maradt a tehervállás. Sandy Dennis, a zsenális színésznő emberfeletti terhet vállalt, az ő tehetsége biztosítja a kamardarab föjtöttségét, állandó feszültségét, kénytelen átvenni társnőjétől, Anne Heywoodtól sok mindent, amit az úresen, megoldatlanul hagyott. Keir Dullea, a fiatal színész sem elég magabiztos. Több vidámsággal, még nagyobb életigenességgel, energiával kellett volna szerepet eljátszania, hogy még jobban aláhúzza fontosságát, a betolakodó szerepét.

Mindent egybevetve: kitűnő filmet lát a közönség, és a mi nézőseregünk hamar tudomást szerez róla, ha nem sematikus, mindennapi, elkoptatott művészi eszközökkel készült filmet láthat és ilyenkor kegyetlenül ostromolja a mozi pénztárat.

„Évliedek óta Uj Kelet-olvasó vagyok”

50 éves az UJ KELET.

1918 decemberében jelent meg Kolozsváron az Uj Kelet első száma. Rövidesen ünnepségek sorozatát rendezük annak jegyében, hogy

50 éves az UJ KELET.

Ezt az alkalmat szeretnénk emlékeztetéssé tenni abban az értelemben is, hogy felelevenítjük legrégibb olvasóink emlékeit. Azokét, akik egyéni élmények alapján is tudják:

50 éves az UJ KELET.

Kérjük azokat az olvasóinkat, akik legalább 40 éve olvassák rendszeresen lapunkat, hogy közöljék velünk pontos címüket. Azt is írják meg, hogy van-e birtokukban a régi zsidó étellel kapcsolatos dokumentum, egykori Uj Kelet-példányok, fénykép, stb. A borítékot kérjük megjelölni:

50 éves az UJ KELET.
Tel-Aviv,
POB. 831.

A fáradhatatlannak látszó Mester lebilincselő mosolyával hajlongott közönsége előtt, kegyelméért eszedve, hogy engedje távozni. De ez csak a harmadik ráadás után sikerült, mikor is fejfedő tartással, a külső fardadság legkisebb nyoma nélkül vonult ki a fényárban úszó dobogóról.

RUBINSTEIN zenekarj estje

Csütörtök este a Filharmonikusok kíséretével lépett fel Rubinstein a Mann-auditoriumban. Eljához Inhabd vezénylével Beethoven c-moll és Brahms d-moll versenyt játszva. A c-moll Beethoveni tragikus, vagy drámai hangnem, Mesterünk azonban már a patétikus főtemát is lírai ellágyulással vette, a meléktemákat pedig szélesen kiénekelve. A Largo kantilénái egy mélyen érző kedély bensőséges, áhitatos megnyilatkozásai voltak. Beethoveni humor csendült ki a záró Rondóból, nagyszerű zongoratónussal és ragyogó technikával kifejezve. Sajnos, Inbál — aki megelőzően egy úresen lepergett „Don Giovanni”-nyitánnyal kezdte műsorát — a Beethoven-verseny bizonytalan és fákó kíséretével nem nyújtott megfelelő háttérrel a szőlőstán. Még jobban félresikerült a Brahms-koncert túlhangoz és pontatlan kísérete, mely a Mestert is szemmeláthatóan elkedvetlenített és néhány megkapó mozzanattól eltérte, előadást is erősen befolyásolta.

Egy fejedelem azonban, mint Rubinstein, nem büszkizhat félsikerrel: három pompásan, ragyogóan játszott ráadásal rehabilitálta tehát magát: a nagy Chopin-játékos hírnevét igazolva, az a-moll-etűd és az Asz-Dur-kerülő felülmulhatatlan költői előadásával, majd a számmára irt De-Falla: „Tűztánc”-cal, oly demóni erővel játszva, mely fiatal éveinek is dicsőségére válhatott volna. Ami a nagystílus, a zseniális Rubinstein művészetében, az a kis szabadságok, a kis rubatók, gyorsítások és hirtelen lassítások, egy-egy hangsúly frappans alkalmazása. Egy művész, aki

melet gyöngéden magához ölelő ember szívet melegítő közvetlenségével játszott a brazil-spanyol Heitor Villa-Lobosnak (1887—1957) „A kisgyermek babái” című 1. sorozatából hat darabot, majd Albeniz spanyol folklorból szőtt és a hosszabb időt spanyol földön élt Messter által bámulatos stílus-hűséggel és ritmussal előadott „Navarra” című darabját.

De az est felülmulhatatlan csúcspontját Liszt 12-kor rapszódijára képezték. Megrázó, hogyan játszotta a „cimbalmont” és a „cimbalmont” az andalító hallgatóságot, a „lassú” — s milyen tűzrópátant, feszes táncritmusban ropta a „gyors” talpalávalót. Aki Lisztet még mindig valami ires virtuóznak tekintti, hallgassa meg Rubinsteinet: ő a lángeszű, a forrongó vérmérsékletű, büszke, csapongó kedélyű zenei fenomén képmását varázsolja élénk, mint csak kevesen Liszt utódai között. Megkapó volt az első radszóként játszott Liebestraum, Chopin cizmoll etidje, majd az általam magától Prokofjevől is hallott „Szerlem a három narancs” című baletzenéből vett zongora-átírat. Ezt a zongorajátékot nem tudjuk elfelejteni s azt az élményt, melyet Artur Rubinstein zongoraestje jelenetek, legemesebb emlékeink között zárjuk szívünkbe.

A fáradhatatlannak látszó Mester lebilincselő mosolyával hajlongott közönsége előtt, kegyelméért eszedve, hogy engedje távozni. De ez csak a harmadik ráadás után sikerült, mikor is fejfedő tartással, a külső fardadság legkisebb nyoma nélkül vonult ki a fényárban úszó dobogóról.

RUBINSTEIN zenekarj estje

Csütörtök este a Filharmonikusok kíséretével lépett fel Rubinstein a Mann-auditoriumban. Eljához Inhabd vezénylével Beethoven c-moll és Brahms d-moll versenyt játszva. A c-moll Beethoveni tragikus, vagy drámai hangnem, Mesterünk azonban már a patétikus főtemát is lírai ellágyulással vette, a meléktemákat pedig szélesen kiénekelve. A Largo kantilénái egy mélyen érző kedély bensőséges, áhitatos megnyilatkozásai voltak. Beethoveni humor csendült ki a záró Rondóból, nagyszerű zongoratónussal és ragyogó technikával kifejezve. Sajnos, Inbál — aki megelőzően egy úresen lepergett „Don Giovanni”-nyitánnyal kezdte műsorát — a Beethoven-verseny bizonytalan és fákó kíséretével nem nyújtott megfelelő háttérrel a szőlőstán. Még jobban félresikerült a Brahms-koncert túlhangoz és pontatlan kísérete, mely a Mestert is szemmeláthatóan elkedvetlenített és néhány megkapó mozzanattól eltérte, előadást is erősen befolyásolta.

Egy fejedelem azonban, mint Rubinstein, nem büszkizhat félsikerrel: három pompásan, ragyogóan játszott ráadásal rehabilitálta tehát magát: a nagy Chopin-játékos hírnevét igazolva, az a-moll-etűd és az Asz-Dur-kerülő felülmulhatatlan költői előadásával, majd a számmára irt De-Falla: „Tűztánc”-cal, oly demóni erővel játszva, mely fiatal éveinek is dicsőségére válhatott volna. Ami a nagystílus, a zseniális Rubinstein művészetében, az a kis szabadságok, a kis rubatók, gyorsítások és hirtelen lassítások, egy-egy hangsúly frappans alkalmazása. Egy művész, aki

NEVET A VILÁG

— A férjem 5 perccel a lefekvés előtt mindig tornászik.

AZOK A FIUK

Két apa beszélget. Külföldön tanuló fiaikról szól a csevegés. Mondja az egyik: — Az én fiának olyan a stílusa, hogy ha levelet kapok tőle, szótára van szükségem. — Az én fiam leveleihez nem kell szótár. Csak be kell mennem a bankba.

NEHEZSÉGEK

Grün bevallja a legjobb barátjának: — Sajnos, több, mint gyanú ez már, hogy a feleségem szerelmi kapcsolatot tart fenn egy nehezsúlyú boxolóval. — Rémes. — Szeretném megmondani a véleményemet a pasasnak, csak egyelőre ez lehetetlennek tűnik. — Miért? Nincs telefonja?

SZOMORUSÁG

Szabó szomorúan ül a kávéházban. Odaül hozzá Kovács: — Mi van veled? Miért vagy ilyen szomorú? — Nem. — A feleségem megszökött Bodrogival. — Bodrogival? Az a te legjobb barátod. — Bizony. — Rémes. — Nagyon vágyódom utána? — Olyan könnyű lemondani egy jó barátról?

DEFINÍCIÓK

DIVAT: Olyan dolog, amely abban a percben megszűnik, amint divatba jön.

ONBIZALOM: Amely abban a percben megszűnik, amikor megtudod az igazságot.

DISZKOTEK: Olyan hely, ahol megszokás nélkül táncolják a modern táncokat, majd a végén ösz-szeszedik a sebesülteket.

LEVELEK A KAJTANABÓL

1. „Kedves Imá és Abá! Itt küldök húsz levelezőlapot egyszerre, hogy ne kelljen folyton írni.”

2. „Drága szülem! Olvassátok el mindennap ezt a lapot, hogy ne kelljen nekem annyit írni.”

TABLAK
Egy felvágottáru üzletben: „A mi füstölt nyelvéink hat nyelven beszél.”

A gyümölcsüzletben egy halom szilva felett olvasható: „Ne csipkedj, édes, mielőtt nem vagyok a tiéd.”

FAJOS FOG

A kislány arról panaszkodik a tanítónőjének, hogy nagyon fáj a foga. Elküldik a gyereket a fogorvoshoz. Mikor visszajön, kérdi tőle a tanítónő: — No, fáj még a fogad? — A gyerek vállat von. — Nem tudom. Ott maradt az orvosnál.

PSZICHIATERNÉL

Egy férfi panaszkodik a pszichiáternek: — Doktor úr, a feleségem teljesen megőrült, hatvan macskát tart a lakásban! Képzheti, micsoda bűz van ott az állandóan csukott ablakok mellett. — Hát nyissa ki az ablakokat! — Kinyitni? — hördült fel a páciens. — Hogyne! Hogy elrepüljön a hétszáz papagájom!

A HOSSZU ÉLET TITKA

— Hogyan érte el ezt a szép kort? — faggatja az újságíró a százéves ünnepeltet. — Tudja, kérem, mikor én születtem, még nem találták fel a bacluszokat.

ART BUCHWALD:

Éljen a kozmetika

Ezek a jószándékú tündető nőszemélyek azt hiszik, hogy ha sikerülne eltüntetniük az összes kozmetikai cikkeket, amelyekre az amerikai asszonyoknak oly nagy szükség van, akkor kivénkák a szabadságot és a szexuális függetlenségüket. Ennek természetesen az ellenkezője az igaz. Az amerikai him ugyanis manapság annyira el van foglaltva a pénzkereséssel és társadalmi előmenetellel, hogy alig van ideje törődni a nőikkel, még ha azok még úgy is kikészítik magukat.

Ha az átlagos amerikai nő felhagyna mindazon kozmetikai segédeszközök használatával, amelyek ma rendelkezésre állnak, akkor úgy festene, mint egy gyengén sikerült Hamupipóke és az amerikai férfiak minden oka meg lenne rá, hogy véglegesen megszakítsa vele az érintkezést.

A tiltakozók azt hiszik, hogy a kozmetikai kellékek suthadósával forradalmat indítanak el, holott a valóságban csak visszafordítják az óramutatót a kökörzatkabba, amikor minden férfi és nő egyformán látszott, sőt a szaguk is hasonló volt. Ezekben a napokban, ha hihetünk a barlanglakók fennmaradt rajzainak, a férfiaknak nem volt más dolga, mint bunkósbottal döbényezni asszonyokat. Csak minután az asszonyok részalaját kezdték kenni magukra és vörös kórparral kezdték behinteni arcukat és hajukat, csak akkor hagyta abba az öseber a növerést.

Mint azt a chicagói politikai tüntetéseknél láttuk, még ma is sok férfi akad, aki szívesen behúzza a nőnek gumibotjával, ha szerét ejtheti. Nem mondom, néha bennem is felébred ez az őszilán. Mindenesetre tény, hogy az asszonyverésre a legesélyesebb ürügy is jó és nincs kézenfekvőbb kifogás, mint az, ha az asszony véletlenül pont úgy néz ki, mint egy asszony.

Ezért mondom az Atlanti City-i tüntető nőszemélyeknek: vigyázzanak! Mert ha az amerikai nők követik példájukat és elégtételt tartanak meg a fűszertől, akkor Isten legyen irgalmas a nyugati fölteknek. (sz. l. fordítása)

DISZKOTEKÉBEN

Egy fiatal tanár elszörnyülködve mesélte: — Tegnap bementem egy diszkotékba, éjjel fél kettő volt. Mit látok? Lea, 17 éves gimnazista tanítványom táncol egy férfivel. — És te mit tettél erre? — Szerencsére nem vett észre. Gyorsan szemembe húztam a kalapot és óvatosan eliszkoltam. Miket gondolhat rólam ez a kislány, ha meglát ilyen rossz hírű helyen?

DICSEKVES

Kelemen büszkélkedik: — A nők a tenyeremből esznek. — Rávágja a barátja: — Nem lehet mindenki pincér.

Képeslap

Luisa Villanueva és Jorge Cardelon perui jegyespár 72 óra és 28 perc távlatával megdöntötték a táncolás világrekordját. Az eddigi rekord 62 óra 31 perc volt. (A.B.C., Madrid)

Amerikában a romantikus plonir-időkben, az akkor még meglehetősen rendezetlen Vadnyugaton, valahányszor egy cowboy meghalt, halottkémiai vizsgálat következett. A halottkém jelentése sok esetben így hangzott: — George Adams halálát sztrvbaj okozta. Szívében két puskaolyót találtak. (The New Yorker)

A LITREZELŐ KESERVEI

Egy szálloda felvonójának kezelője meglegte a vendégek állandó kérdését, hogy hány óra van. Ezért, kérszre, a szálloda igazgatósága órát szereltetett fel a felvonóban. — Most pedig — panaszo-ja a felvonó kezelője — a vendégek állandóan ezt kérdezik: Jól jár az óra? (Reader's Digest)

John Bailey, az amerikai Demokrata Párt országgyűlési képviselője Chicagóban megtartott sajtótájékoztatóján egy hippie bejelentette, hogy „morzsalim” egy sertesét szándékosan állították ki a közönség előtt. Aztán bejelentette, hogy az állat megfogott, megengedte, hogy az elnök-jelölt sertes beszédet tartson. — Helyes angolul beszélő sertesnek megadom a szót — felelte Bailey, — de nem mondhat disznóságokat. (Chicago Tribune)

A bristoli (Anglia) bíróság tanúként megidézte Tony-t Bryant tisztviselőt. Bryant levelet írt a bírónak, melyben közölte, hogy nem hajlandó megjelenni a tárgyaláson, mert az idézését udvariatlanul szövegezte meg: nem szerepel benne, hogy kéri a szives megjelenését. A bíróság megtagadta az idézést, a levelet és annak közzétételét a bíróság 20 fontsterling bírsággal ítélte. (Daily Mirror, London)

Egy angol orvosokból álló csoport kutatásokról vezetett Franciaországban. Szemrevételeztek női lábakat, mielőtt azok tulajdonosaik mini-szoknyát kezdtek volna viselni. Hat hónap múlva ismét megvizsgálták az immár miniszoknyát viselő pácienseket és megállapították, hogy lábbaik megvastagodtak. (Paris Match)

Apró bölcsességek

Vannak, akik máshol viselik a sebhelyet, mint ahol megszécsültek. Kényurak csak ott léteznek, ahol vannak kénszoknyák. Feltámadni csak a halottak tudnak. Az élőknek ne hezebbzen kell.